

అక్టోబర్
2006

6

సంపుటి : 1 సంచిక : 6

మార్క్సిస్టు

సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక

ఈ సంచికలో.....

ఊహజనిత ఆదర్శవాదం
అదిగో..నూతన యుగం ఆవిర్భవిస్తోంది!

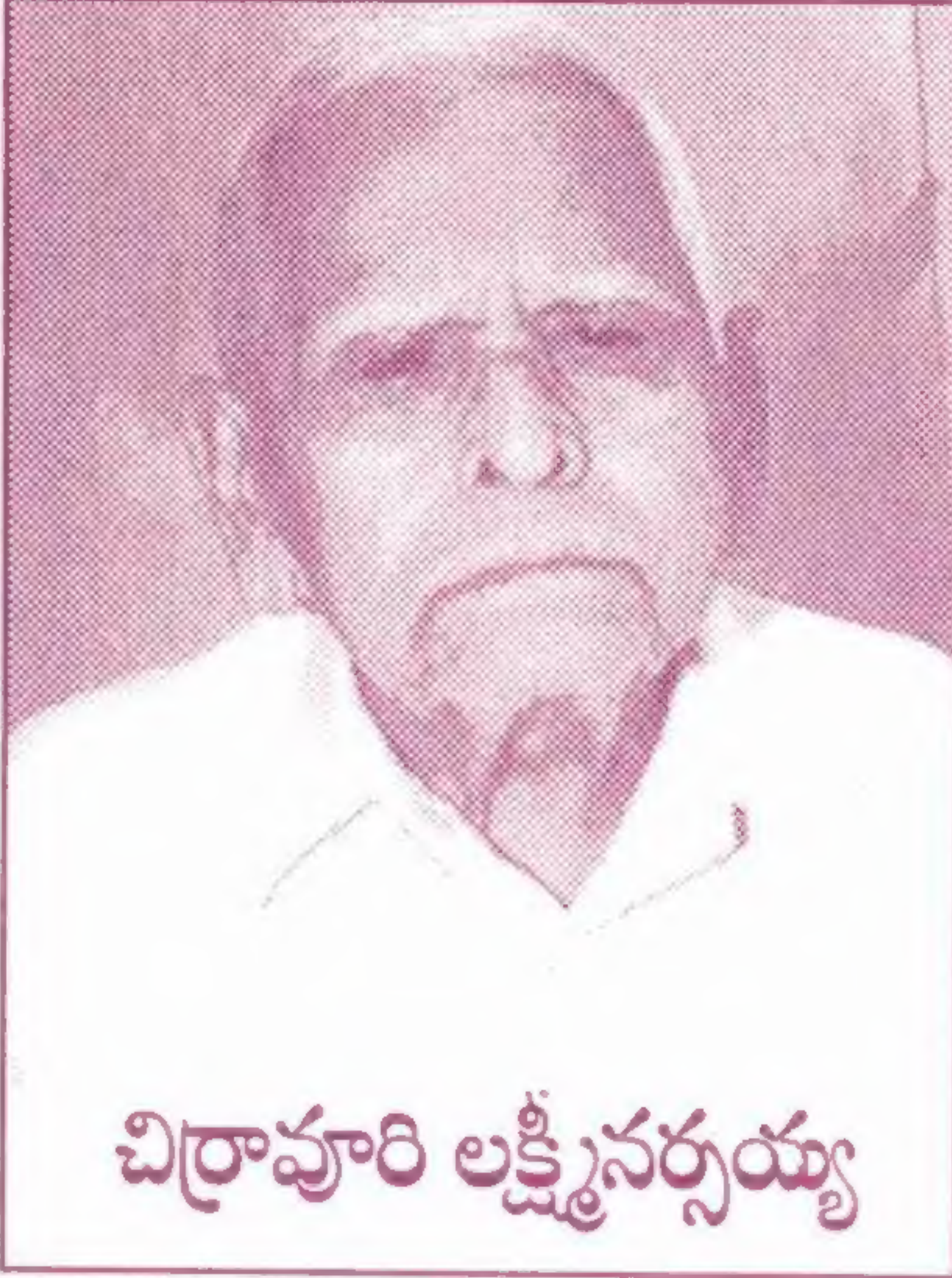
ప్రయివేటీకరణ కాదు అవినీతీకరణ
మమ్మల్ని ఏ శత్రువూ ఓడించలేదు!

హిందూ భౌతికవాద పరిశీలన
శాస్త్రీయమైన, సమగ్రమైన జలవిధానం కావాలి
అంకితభావానికి మారుపేరు ఆ కామ్రేడ్

వెల: రూ.5/-

అంకితభావానికి మారుపేరు ఆ కామ్రేడ్

యు. రామకృష్ణ

చిర్రావూరి లక్ష్మీనరసయ్య

తన ఇద్దరు సహచరులతో కలిసి జైలు మీదనే ఎర్రజెండా ఎగుర వేసిన ధీశాలి ఆయన. అంతేకాదు జైలు బారకాసుల్లో బంధింపబడిన వారందరికీ రహస్యంగా సందేశాలు పంపి జైలు ప్రతిధ్వనించేలా నినాదాలు చేయించిన విప్లవకారుడాయన. ప్రపంచ కార్మికుల దీక్షా దినమైన 'మే దినోత్సవం' రోజున ఆ జైలు 'ప్రపంచ కార్మికులారా, ఏకంకండు!' నినాదాలతో మార్మోగిపోయింది. తన కళ్లు గప్పి జైలుపై ఎర్రజెండా ఎగురవేయడంతో, జైల్లో ఖైదీల కదలికలను అనుక్షణం దేగ కన్నుతో పరిశీలించే సిఐడి నిర్వాహతపోయాడు. జైలు సూపరింటెండెంట్ చెమటతో తడిసి ముద్దయ్యాడు. సిఐడి ఇది తనకు అవమానంగా భావించాడు. వెంటనే ఎస్పికి చెప్పి జైలుకు పోలీసులను పిలిపించాడు. జెండా ఎవరు ఎగురవేశారని అడిగారు. తానే ఎగురవేశానంటూ ముందుకు వచ్చాడో యువకుడు. సిఐడి, జైలు సూపరింటెండెంట్, పోలీసులు మ్రాన్సడి పోయారు. కొద్దిసేపు వారికి నోట మాట రాలేదు. అంతకు కొద్దికాలం కిందట జైల్లో ఆయనను ఒళ్లు హూనమయ్యేలా చిత్ర హింసలు పెట్టారు. రెండేళ్లపాటు చేతులకూ, కాళ్లకూ బేడీలు వేశారు. చేతి గోళ్లలో గుండు సూదులు గుచ్చి నరకాన్ని చవిచూపారు. జైలు వెలుపల ఆయన ఆస్తులనూ, ఇల్లునూ జప్తు చేశారు. ఆయన ఇంటినే పోలీస్ స్టేషన్ గా మార్చివేశారు. తన ఆచూకీ కోసం కన్నతల్లినీ, భార్యను సైతం జైల్లో పెట్టినా చలించలేదాయువకుడు. ఎన్నిచేసినా కమ్యూనిస్టు పార్టీ పట్ల ఆయన దృఢ దీక్ష ఏ మాత్రం సన్నగిల్ల లేదు. జైలు నుంచే ఖమ్మం మున్సిపల్ కౌన్సిలర్ గా పోటీ చేసి ఆయన గెలుపొందాడు. మున్సిపల్ చైర్మన్ కాకుండా ప్రభుత్వం ఎంతగా ప్రయత్నించినా సఫలం కాలేక పోయింది. దాదాపు 35 సంవత్సరాలపాటు మున్సిపల్ చైర్మన్ గా వ్యవహరించిన ఆ తెలంగాణా రైతాంగ పోరాట యోధుడే చిర్రావూరి లక్ష్మీనరసయ్య. సనాతన సంప్రదాయాలుగల కుటుంబంలో జన్మించిన ఆయన, సమ్మిన సిద్ధాంతాన్ని అంతిమ శ్వాస విడిచే వరకూ వీడని ధీరుడు.

సనాతన ధనిక కుటుంబంలో జన్మించిన చిర్రావూరి, తల్లిదండ్రులకు ఒక్కరే సంతానం. తనకు ఊహ వచ్చేనాటికి అంటే 1930 సంవత్సరంలో ప్రజలపై పెత్తందారుల దౌర్జన్యాలు, పబ్లిక్, పట్టావరీల దుర్మార్గాలు, వెట్టి చాకిరీ చేయించుకోవడం, తెలుగుకు ఏమాత్రం ప్రాధాన్యత నివ్వకుండా నిర్బంధంగా ఉర్దూ చదివించడం, అన్నీ ఉర్దూ పాఠశాలలే ఏర్పాటు చేయడం చిర్రావూరిలో నైజాము పట్ల అసహ్యం కలుగజేశాయి. దీంతో ఆయన బెజవాడ వెళ్లి చదువు సాగించారు. బెజవాడలో అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావు వంటి నేతల ఉపన్యాసాలు విన్నారు. గాంధీ పిలుపు మేరకు కొనసాగుతున్న ఉద్యమాలకు ఆకర్షితులయ్యారు. అక్కడ విద్యార్థులు సమ్మెలు చేస్తుండటంతో ఆయన తిరిగి ఖమ్మం వెళ్లిపోయారు. విజయవాడలో కలిగిన చైతన్యంతో ఖమ్మం హైస్కూల్లో 200 మంది విద్యార్థులను సమీకరించి విద్యార్థి సంఘం ఏర్పాటు చేశారు. ఆ సంఘానికి ఆయన కార్యదర్శిగా ఉన్నారు. ఆ హైస్కూల్లో విద్యార్థి ఉద్యమాలు జరక్కుండా చిర్రావూరిని ప్రధానోపాధ్యాయుడు తరచూ బెదిరిస్తుండేవాడు. దీంతో చిర్రావూరిలో పట్టుదల మరింత హెచ్చింది. అదే సమయంలో హిందూ ముస్లిం తగాదాలూ పెచ్చరిల్లాయి. ఇవి ఉపాధ్యాయుల్లోనూ ఉండేవి. దీంతో చదువు పట్ల ఆసక్తి సన్నగిల్లింది. విద్యార్థుల్లో మాత్రం

నాయకుడుగా గౌరవం ఉండేది. దాన్ని ఉపయోగించి విద్యార్థి ఉద్యమాలు నిర్మిస్తుండేవాడు. ఆ సమయంలోనే ఆంధ్రమహాసభ కార్యక్రమాలకు ఆకర్షితుడయ్యాడు. 1934లో ఖమ్మంలో జరిగిన మూడో ఆంధ్ర మహాసభ జరగకుండా అడ్డుకునేందుకు ప్రయత్నాలు జరిగాయి. మహాసభ స్థానికంగా ఉన్న అభ్యుదయ శక్తుల మధ్య ఘర్షణకు వేదికగా మారింది. సభలో వక్తలు బయట నుండి వచ్చారంటూ కొందరు విమర్శలు చేశారు. ప్రభుత్వ వ్యతిరేక కార్యకలాపాలపై చర్యలు లేవు. సహపంక్తి భోజనాలు, వితంతు వివాహాలు, గ్రంథాలయాల పునరుద్ధరణ వంటి సాంఘిక కార్యక్రమాలపై చర్యలు జరిగాయి. దేవాలయాల్లో హరిజనుల ప్రవేశంపై నిషేధం ఉంది. దానిపైనా చర్యలేదు. అయినప్పటికీ సభను నిలిపివేయాలని కొందరు చేసిన ప్రయత్నాన్ని చిర్రావూరి నిరోధించారు. అప్పటికి ఆయన కాంగ్రెస్ అభిమాని. దీనిని అడ్డుపెట్టుకొని ఆయనను హైస్కూలు నుండి పంపించేందుకు ప్రయత్నాలు జరిగాయి. దీనిని ఆయన పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. 1935లో జీర్ణ గ్రంథాలయం పునరుద్ధరించి 1939 వరకూ దానికి కార్యదర్శిగా పనిచేశారు. ఆ తరువాత గ్రంథాలయ కమిటీకి ఎన్నికలు జరిపించి ప్రజలకు అప్పగించారు. 1938లో త్రిపురలో జరిగిన కాంగ్రెస్ మహాసభకు హాజరైనప్పుడు కమ్యూనిస్టు నాయకులతో పరిచయం ఏర్పడింది. ఖమ్మంలో రాజకీయ తరగతులు జరిగితే హాజరయ్యారు. ఆ తరగతుల్లోనే చంద్ర రాజేశ్వరరావుతో పరిచయం ఏర్పడింది. ఆయన ద్వారా కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సంబంధాలు ఏర్పడ్డాయి. 1939లో హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ అధ్యక్షులలో సత్యాగ్రహం జరిగింది. అప్పుడున్న ఆంధ్రమహాసభ నాయకులు సత్యాగ్రహం వాలంటీర్లను రిక్రూట్ చేస్తున్నారు. చిర్రావూరి స్థానికంగానే సత్యాగ్రహం జరగాలంటూ రిక్రూట్మెంట్ను ప్రతిఘటించారు. దీనికి సంప్రదాయవాదులు అంగీకరించలేదు. ఏమైనాసరే ఇక్కడే సత్యాగ్రహం జరగాలని నిర్ణయించారు. ఇంతలో గాంధీజీ సత్యాగ్రహం ఉపసంహరించుకున్నారు. దీంతో కాంగ్రెస్ పై ఆయనకు విశ్వాసం సన్నగిల్లింది.

(మిగతా 35వ పేజీలో)

అలీనోద్యమ పునరుజ్జీవం

1. అంకితభావానికి మారుపేరు
ఆకావ్రేడ్ -యు. రామకృష్ణ 2
2. ఊహాజనిత ఆదర్శవాదం
- వి. శ్రీనివాసరావు 4
3. అదిగో..నూతన యుగం
ఆవిర్భవిస్తోంది!
11
4. ప్రయివేటీకరణ కాదు అవినీతికరణ
- కొండూరు వీరయ్య 16
5. మమ్మల్ని ఏ శత్రువూ ఓడించలేదు!
- రావుల్ కాన్స్టేబుల్ ఇంటర్వ్యూ 21
6. 'హిందూ భౌతికవాద పరిశీలన'
- కెబి కృష్ణ గ్రంథసమీక్ష 26
7. శాస్త్రీయమైన, సమగ్రమైన
జలవిధానం కావాలి
- బివి రాఘవులు 32

సంపాదక వర్గం

పాటూరు రామయ్య (సంపాదకులు)
ఎస్.వెంకట్రావు (వర్కింగ్ ఎడిటర్)
డా. వై. రాధాకృష్ణమూర్తి

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు)
ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర కమిటీ తరుపున
ప్రచురణ కర్త, ముద్రాపకుడు: బి.వి.రాఘవులు
సంపాదకులు: పాటూరు రామయ్య
ముద్రణ: ప్రజాశక్తి డైలీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్,
1-1-60/2, ఆర్టీసీ క్రాస్ రోడ్స్,
హైదరాబాద్ -20
ఫోన్: ఎడిటోరియల్ 27665420, 27663761
మేనేజర్: 27673787 ఫ్యాక్స్: 27639921
Email::marxist@cpimap.com
Visit cpi(m) site at: cpim.org

క్యూబా రాజధాని హవానాలో జరిగిన 14వ అలీన శిఖరాగ్ర సభ నేటి ప్రపంచంలో జరుగుతున్న నూతన మార్పులకు అద్దం పట్టింది. పదిహేనేళ్ల క్రితం సోషలిస్టు వ్యవస్థకు ఎదురుదెబ్బలు తగిలిన తరుణంలో 'అలీనోద్యమం ఇంకెక్కడుంది' అని ఎద్దేవా చేసిన వారే ఇప్పుడు మారుతున్న అంతర్జాతీయ పరిస్థితుల్లో అలీనోద్యమ అవసరాన్ని గురించి చెబుతున్నారు. ఏకధృవ ప్రపంచంలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల ఆగడాలను అడ్డుకోవాలంటే బహుళ ధృవ ప్రపంచ నిర్మాణం కోసం అలీనోద్యమం మరింత చురుకైన పాత్ర నిర్వహించాల్సిన అవసరం ఉంది. సుమారు 50 దేశాల, ప్రభుత్వాల అధినేతలతో సహా మొత్తం 118 దేశాలు హాజరైన హవానా శిఖరాగ్ర సభ చేసిన తుది ప్రకటనగాని, శిఖరాగ్ర సభ సందర్భంగా నేతల మధ్య జరిగిన చర్చలూ, సమావేశాలుగాని ఉద్యమానికి మళ్ళీ పూర్వపు ఉద్యమ స్ఫూర్తి తెచ్చేదిశలో సాగాయి. "శాంతియుతమైన, సౌభాగ్యవంతమైన ప్రపంచనిర్మాణం కోసం తన వ్యవస్థాపక సూత్రాలు, సిద్ధాంతాలు, లక్ష్యాలకు అలీనోద్యమం కట్టుబడి ఉంటుంది" అని తుది ప్రకటన పేర్కొంది. 1991లో సోవియట్ విచ్ఛిన్నం తరువాత సామ్రాజ్యవాద ఒత్తిళ్లు అలీనోద్యమాన్ని నిర్వీర్యం చేశాయి. అలీనోద్యమ అవసరం ఇంక లేదని కొందరూ, ఉద్యమ లక్ష్యాలను మార్చుకోవాలని మరి కొందరూ ప్రతిపాదించారు. 91తరువాత వచ్చిన భారత ప్రభుత్వాలు కూడా అమెరికా ఒత్తిళ్లకు తలొగ్గి నామ్ లో భారత్ పాత్రను తగ్గించాయి. అయితే గత పది, పదిహేనేళ్లుగా వర్ధమాన దేశాలపై సామ్రాజ్యవాదులు తెస్తున్న ఆర్థిక, రాజకీయ ఒత్తిళ్లు, కొన్ని దేశాలపై వారు తెగబడి చేస్తున్న సైనిక దాడులూ అలీనోద్యమ లక్ష్యాలను పునరుద్ధరించాల్సిన అవసరాన్ని ముందుకు తెచ్చాయి. అందుకే పరోక్షంగా సామ్రాజ్యవాదుల దాడులు, అన్యాయాల నుండి "అంతర్జాతీయ న్యాయానికి సంబంధించిన ఐక్యరాజ్యసమితి చార్టర్ లోని లక్ష్యాలు, సూత్రాలను కాపాడుకోవాలి" అని హవానా శిఖరాగ్ర సభ పేర్కొంది. సామ్రాజ్యవాద దోపిడీకి సాధనంగా ఉన్న ప్రపంచీకరణను కూడా శిఖరాగ్ర సభ విమర్శించింది. "ప్రజలందరి జీవితాల్లో మంచి మార్పులు తెచ్చేందుకూ, అన్ని దేశాలకూ ప్రయోజనకరంగా ఉండేందుకూ" ప్రపంచీకరణ పనిచేయాలని పేర్కొంది. "వర్ధమాన దేశాలను సౌభాగ్యం, సాధికారికతల కోసం అది పనిచేయాలే గాని అవి పేదరికంలో మగ్గేట్లు, అభివృద్ధి చెందిన దేశాలమీద నిత్యం ఆధారపడేట్లు చేయడానికి" సాధనంగా ఉపయోగపడకూడదు అని పేర్కొంది. ఆ విధంగా అలీనోద్యమం నేటి ఏకధృవ ప్రపంచంలో సాగుతున్న అమెరికా దుర్మార్గాలను పరోక్షంగా ఎత్తిచూపింది. వర్ధమాన దేశాలు వాటిని సమైక్యంగా ప్రతిఘటించాల్సిన అవసరాన్ని నొక్కిచెప్పింది. అమెరికా బ్లాక్ మెయిలింగ్ కు గురియవుతున్న ఇరాన్ కు బాసటగా నిలిచింది. లెబనాన్ పై ఇజ్రాయిల్ దాడులను ఖండించింది. నేటి ప్రపంచంలో అలీనోద్యమం ఈ విధమైన ప్రకటన చేయడం చాలా సానుకూల అంశం. ప్రపంచ ప్రజాభిప్రాయంలో వస్తున్న మార్పుకు ఇది అద్దం పడుతోంది. సోషలిస్టు గడ్డపై జరిగిన ఈ శిఖరాగ్ర సభలో అతిథి దేశ తాత్కాలిక అధ్యక్షుడు రావుల్ కాస్ట్రో, వెనిజులా అధ్యక్షుడు హ్యూగో చావెజ్ చేసిన ప్రసంగాలు సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక శక్తులకు స్ఫూర్తినిచ్చాయి. క్యూబా నేతృత్వంలో అలీనోద్యమం బహుళధృవ ప్రపంచ నిర్మాణ కృషిలో ముందుముందు మరింత చురుకైన పాత్ర నిర్వహిస్తుంది.

శాంతి సాధన

చందా వివరాలు

విడిపత్రిక : రు.5.. సంవత్సర చందా : రు.60
పోస్టు ద్వారా లేదా ఏజెంటు ద్వారా తెప్పించుకోవచ్చు.
లేదా మీ స్థానిక పార్టీ కార్యాలయంలో సంప్రదించండి.
ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్ అన్ని బ్రాంచీలలోనూ లభిస్తాయి.

చిరునామా

మార్క్సిస్టు
(సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక)
వీధి నెం1, ఆశోక్ నగర్,
హైదరాబాద్ -20

ఉపహజనిత ఆదర్శవాదం

లోకసత్తా సిద్ధాంతంపై విశ్లేషణ

వి.శ్రీనివాసరావు

ఇప్పటివరకు ఒక స్వచ్ఛంద సంస్థగా ఉన్న 'లోకసత్తా' అక్టోబర్ 2న రాజకీయ పార్టీ అవతారమెత్తింది. వారి విధివిధానాలపై ఇంతకు ముందే ఒక చర్చాపత్రం విడుదల చేశారు. ఆగస్టు 9 నుండి సెప్టెంబర్ 30 వరకు రాష్ట్రంలోని అన్ని జిల్లాల్లో సదస్సులు, శిక్షణా శిబిరాలు నిర్వహించారు. లోకసత్తా విధాన పత్రాన్ని, కొన్ని ప్రశ్నలు, వివరణలు అనే మరో పత్రాన్ని విడుదల చేశారు. ఆయా సందర్భాల్లో లోకసత్తా నాయకుడు జయప్రకాశ్ నారాయణ పత్రికాగోష్ఠులు నిర్వహించి తమ విధానాలపై వివరణ ఇచ్చారు. ఆయనీ సందర్భంగా తమకూ, ఇతర పార్టీలకూ మధ్య తేడా గురించి వివరించారు. తాను ఏపార్టీనీ విమర్శించనంటూనే కొన్ని సవాళ్లు విసిరారు.

ఈ రాష్ట్రంలో ఏపార్టీ అయినా డబ్బులు ఖర్చుపెట్టకుండా కనీసం రెండువేల మందిని సమీకరించగలదా? అలా సమీకరించినవారిని కనీసం తమ ఉపన్యాసాలతో గంటసేపు నిలపగలరా? అన్నది ఒక సవాలు. మరొకటి, తమ పార్టీ విధానం ప్రకటించడంతోనే అన్ని పార్టీలు సుపరిపాలన గురించి మాట్లాడుతున్నాయని చెప్పడం. ఈ రెండూ ఎంత అతిశయోక్తులో కమ్యూనిస్టుపార్టీలను చూస్తే తెలుస్తుంది. నూతన రాజకీయ సంస్కృతిని నిర్మించడానికే లోకసత్తా అవతరించిందని తమకు తాము ఘనంగా చాటుకుంటే ఇబ్బందేమీ లేదు. కాని లోకసత్తాకు ముందు అసలు రాజకీయ విలువలు కలిగిన పార్టీలే లేవనీ, అన్ని పార్టీలు కలసి విలువలను దుంపనాశనం చేశాయనీ, వాటిని పునరుద్ధరించడానికే తమ పార్టీ అవతరించిందని చెప్పుకోవడం నూటికి నూరుపాళ్లు అతిశయోక్తనే చెప్పాలి. ఇతర పార్టీలు చెప్పేదొకటి చేసేదొకటి అని విమర్శించబోయే ముందు తాము ఏమీ

లోకసత్తాకు ముందు అసలు రాజకీయ విలువలు కలిగిన పార్టీలే లేవనీ, అన్ని పార్టీలూ కలసి విలువలను దుంపనాశనం చేశాయనీ, వాటిని పునరుద్ధరించడానికే తమ పార్టీ అవతరించిందని చెప్పుకోవడం నూటికి నూరు పాళ్లు అతిశయోక్తనే చెప్పాలి. ఇతర పార్టీలు చెప్పేదొకటి చేసేదొకటి అని విమర్శించబోయే ముందు తాము ఏమీ చేయకుండానే ఇతరుల్ని విమర్శిస్తున్నామని వారు గుర్తిస్తే మంచిది.

చేయకుండానే ఇతరుల్ని విమర్శిస్తున్నామని వారు గుర్తిస్తే మంచిది. వారన్నట్లుగానే రాజకీయాల్లో మంచి, చెడూ ఉన్నాయి. చెడు నుండి మంచిని వేరు చేసి చూసే విజ్ఞత జయప్రకాశ్ లాంటి వారికి ఉండదని అనుకోలేం. ఇందిరా గాంధీ, ఎన్టీ రామారావు వంటి రాజకీయ నాయకులు, వారు సృష్టించిన ప్రభంజనాలు గుర్తున్న వారికి సుందరయ్య, రాజేశ్వరరావు లాంటి నాయకులు, వారు నాయకత్వం వహించిన కమ్యూనిస్టుపార్టీలు గుర్తుకు రావని అనుకోలేం. అయితే వారి విధానపత్రం చదివాక అలా ఎందుకు జరిగిందో సులభంగానే అర్థమవుతుంది.

ఈ రాష్ట్రంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీలు ప్రజల్ని ఎలా సమీకరిస్తున్నాయో అందరికీ తెలుసు. ఆ పార్టీని అనుసరిస్తున్న ప్రజానీకం తమ ఖర్చులను తామే పెట్టుకొని సభలకు భారీగా తరలివస్తుంటారని చిన్న పిల్లవాడినడిగినా చెబుతాడు. అంతేకాదు వెంట సద్దెముట కూడా కట్టుకొని వస్తారు. చంకలో పిల్లవాడు, చేతిలో ఎర్ర జెండా పట్టుకొని ఆద్యంతం సభ అయ్యేదాకా

కూర్చొని నాయకుల ప్రసంగాలు విని వారి సందేశాలను మోసుకుపోవడం వారికి అలవాటే. వారెన్నడూ ప్రలోభాలకు లోబడేవారు కాదు. ఏ త్యాగానికైనా సిద్ధపడి పోరాడి తమ హక్కుల్ని సాధించుకోవాలన్న పట్టుదలతో తరలి వస్తుంటారు. ఏ డబ్బుకోసం ఆశపడి కమ్యూనిస్టుల పిలుపునందుకొని లారీదెబ్బలు తినడానికి, జైళ్ల కెళ్లడానికి, కేసులు ఎదుర్కోడానికి సిద్ధపడుతున్నారో బహుశా జయప్రకాశ్ నారాయణ లాంటి వారికి అర్థం కావడం కూడా కష్టమేనేమో. ఆయన కలెక్టరుగా ఉండగా ఇలాంటి ఎన్నో ఆందోళనలు ఎదుర్కొని ఉంటారు. అందుకే అవంటే ఆయనకు అయిష్టం. తను పెట్టబోతున్న పార్టీ ఆందోళనలూ, ధర్నాలూ చేయదని స్పష్టంగా ప్రకటించారు కూడా. పార్లమెంటరేతర పద్ధతులను అరాచకంతో ఆయన పోల్చడం చూస్తేనే ప్రజా ఉద్యమాల పట్ల ఆయన అభిప్రాయం ఏమిటో అర్థమవుతుంది. రాజ్యాంగం సైతం ధృవీకరించిన నిరసన హక్కు సమ్మోహాక్కు

రచయిత భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) కేంద్ర కార్యదర్శివర్గ సభ్యులు. 'మార్క్సిస్టు' సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక మాజీ సంపాదకులు.

లాంటి వాటిని ఆయన ఈసడించుకోవడం విచిత్రమేమీకాదు. కాకుంటే లోకసత్తాను అభిమానిస్తున్న కొంతమంది మధ్యతరగతి బుద్ధిజీవులు ఈ అభిప్రాయాలతో ఏకీభవిస్తున్నారా లేదా అన్నదే సందేహం.

సుపరిపాలన అనే నినాదం లోకసత్తానే మొదట ఇచ్చిందని కూడా చెప్పుకోవడం సరికాదు. 2005జనవరిలో వరంగల్లో జరిగిన సిపిఐ(యం) రాష్ట్ర మహాసభ ప్రధాన తీర్మానం సారాంశం అదే. సుపరిపాలన, స్వపరిపాలన అంటూ ఆ సభ నినదించింది. బెంగాల్ అనుభవంతో సిపిఐ(యం) ఈ నినాదాన్ని స్వీకరించింది. నిరంతరం అధికార వికేంద్రీకరణ గురించి మాట్లాడే జయప్రకాశ్ కు దేశానికే ఆదర్శంగా నలిచిన బెంగాల్ స్మరణకు రాకపోవడం విచిత్రమే. బహుశా ఆయన దీన్ని గుర్తించ కుండా నన్నా ఉండాలి లేదా విస్మరించినా ఉండాలి.

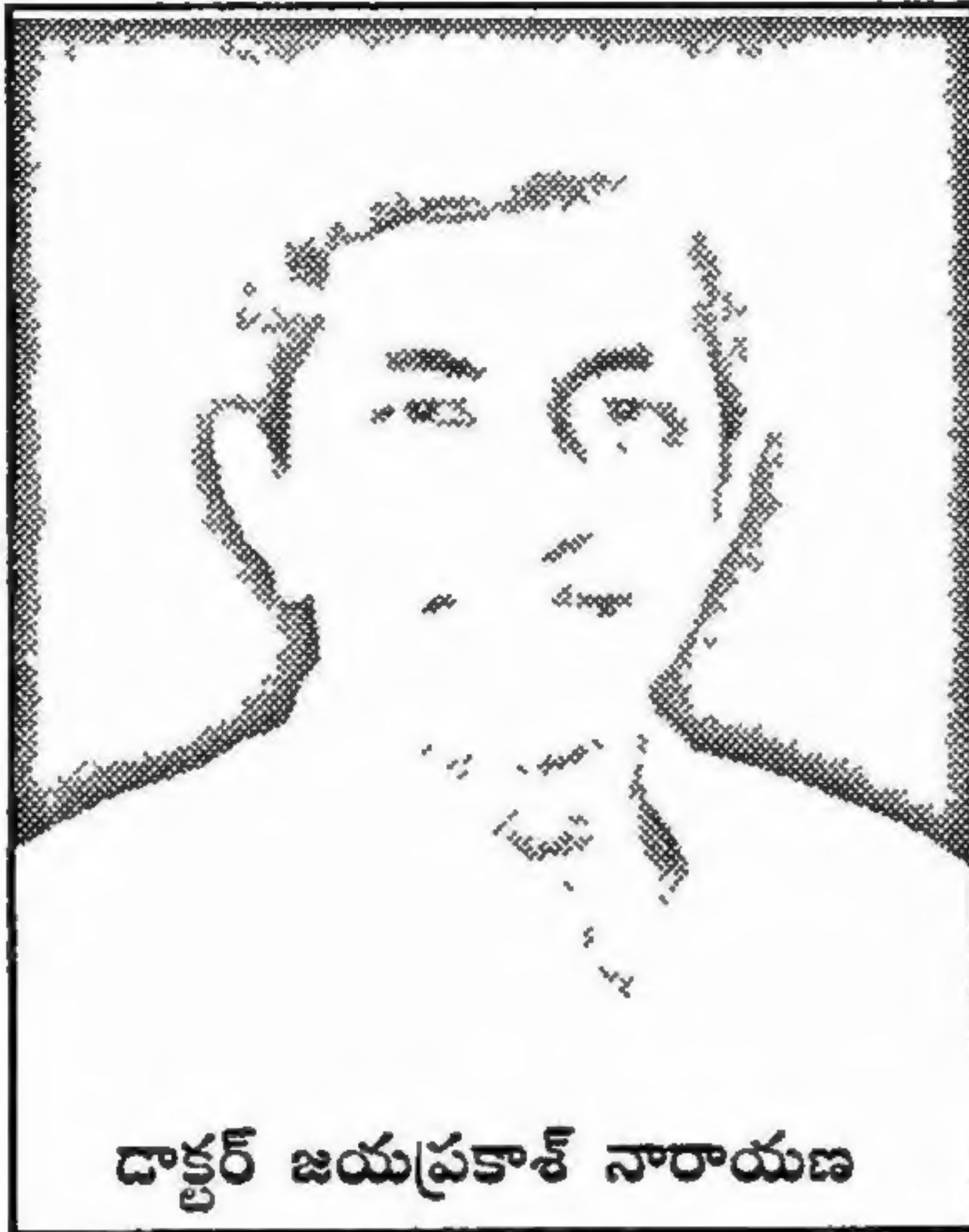
లోకసత్తా సిద్ధాంతంపై విశ్లేషణ

లోకసత్తా లేవనెత్తిన కొన్ని ముఖ్యమైన అంశాలను పరిశీలిద్దాం. వారు ప్రకటించిన విధానాల్లో ముఖ్యమైన అంశాలు రెండు. ఒకటి: రాజకీయ సంస్కరణలు. అంటే ఈనాడు అమలవుతున్న ఆర్థిక సంస్కరణలు ఇంకా వేగంగా ఫలితాలు ఇవ్వాలంటే దానికి అనుగుణమైన రాజకీయ వ్యవస్థ ఉండాలనేది దాని సారాంశం. రెండు: ప్రజలకు ఉచితంగా విద్యా, వైద్య సౌకర్యాలు కావాలి. ఇంకా వికేంద్రీకరణ, అవినీతి, హింస, శాంతిభద్రతలు వంటి మరికొన్ని అంశాలు కూడా ఉన్నాయి.

ఉద్యమాలంటే ఉగ్రవాదమా?

“ప్రజాస్వామ్య పద్ధతుల్లో పరిష్కారాలు కరువైనప్పుడు పార్లమెంటరీ యేతర పద్ధతులను సమర్థిస్తారు. జనజీవనాన్ని అతలాకుతలం చేసే ఆందోళనలు, ఉద్యమాలు అంతిమంగా ఉగ్రవాద చర్యల సమర్థనకు ఇది దారితీస్తుంది.” ప్రజా ఉద్యమాలు ఆఖరికి ఉగ్రవాద చర్యలకు దారితీస్తాయన్నది ఆయన అవగాహన. అమెరికా అధ్యక్షుడు బుష్ వాదనకు ఇంతకన్నా మంచి మద్దతుదారు మరొకరుండకపోవచ్చు. నియంతలు చెప్పేమాటలు ప్రజాస్వామిక వాదనని చెప్పుకునే లోకసత్తా జయప్రకాశ్ నారాయణ నోట వెంట రావడం నిజంగానే ఆశ్చర్యకరం. ఉద్యమాలు, ఉగ్రవాదం-ఈ రెంటికి మధ్యనున్న తేడాను ఆయన గమనించలేకపోయారా? అన్ని పాలకవర్గ పార్టీల్లాగానే ఆయనా ఉద్యమాలకు ఉగ్రవాదరూపమిచ్చి వాటిని అణచడానికి దోహదపడుతున్నారా? ఆలోచించుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. పేదరికానికి, పెరుగుతున్న

“ హింసకు మూలం అసమానతలని ఒప్పుకుంటూనే ఆ అసమానతలను మరింతగా పెంచే ఆర్థిక సంస్కరణలను మాత్రం ఎలాంటి మినహాయింపులు లేకుండా బలపరుస్తున్నారు. ఈ వైఖరి హింస పెరగడానికే దారితీస్తుంది. అప్పుడు శాంతిభద్రతల పేరిట ప్రభుత్వం చండశాసనాలు తెచ్చి ఉద్యమాలను అదుపుచేస్తుంది. ఈ పరిణామాన్ని లోకసత్తా హర్షిస్తుందా? ”

డాక్టర్ జయప్రకాశ్ నారాయణ

హింసకూ మధ్య సంబంధాన్ని చక్కగా చూసినా, దానికి కారణాలను, పరిష్కారాన్ని వెదకడంలో మాత్రం విఫలమయ్యారు. చదువుకున్న మధ్యతరగతిలో ఉన్న సహజమైన ఆందోళననే ఆయనా అభివ్యక్తీకరించారు. సమాజంలోని అశాంతిని చూసి మధ్యతరగతిలోని ఒక సెక్షన్ ఎప్పుడూ అసహనానికి గురవుతుంది. దాన్ని ఆసరా చేసుకునే కొన్ని దేశాల్లో మిలటరీ, రాచరిక నియంతృత్వాలు వెలిశాయి.

హింసకు మూలం అసమానతలని ఒప్పుకుంటూనే ఆ అసమానతలను మరింతగా పెంచే ఆర్థిక సంస్కరణలను మాత్రం ఎలాంటి మినహాయింపులు లేకుండా బలపరుస్తున్నారు. ఈ వైఖరి హింస పెరగడానికే దారితీస్తుంది. అప్పుడు శాంతిభద్రతల పేరిట ప్రభుత్వం చండశాసనాలు తెచ్చి ఉద్యమాలను అదుపుచేస్తుంది. ఈ పరిణామాన్ని లోకసత్తా హర్షిస్తుందా?

తమది రెండో స్వాతంత్ర్యోద్యమం అంటున్నారు జెపి. మనదేశానికి స్వాతంత్ర్యం ఎలా వచ్చిందో ఆయనకు తెలియదా? ఏ ఆందోళనలూ, ఉద్యమాలూ లేకుండానే మనజాతి స్వేచ్ఛ వాయువులు పీల్చుకోగలిగిందా? అహింసా

యుతంగా గాంధీ నాయకత్వంలో సాగిన ఉద్యమాన్ని సైతం బ్రిటీషువాళ్లు హింసాయుతంగా అణచడానికి ప్రయత్నించలేదా? సత్యాగ్రహాల తలలు పగులగొట్టలేదా? ఈ హింసకు కారకులెవరు? ఇంతకు మించిన హింసకు నేడు పాలకవర్గాలు పాల్పడటం లేదా? నిన్నమొన్నటి బషీర్ బాగ్ కాల్పుల ఉదంతాన్ని, ఇటీవల తోటపల్లి, గంగవరం పోలీసు కాల్పులను మరచి పోగలమా? ప్రజలు న్యాయం అడిగినందుకే గదా పాలకులు ఈ దారుణాలకు పాల్పడింది. ఇలాంటి పాలకుల హింస గురించి నోరు మెదపక పోవడం ప్రజాస్వామికవాదమవుతుందా?

స్వాతంత్ర్యానంతరం దేశచరిత్రలో ఏ హక్కులనైనా ప్రజలు ఉద్యమాలేకుండా సాధించుకోగలిగారా? నాటి తెలంగాణా పోరాటం భూసమస్యను అజెండా మీదకు తేవడమే కాదు నిజాం నిరంకుశపాలనకు చరమగీతం పాడింది. తాజాగా విద్యుత్ ఉద్యమం ప్రపంచబ్యాంకు సంస్కరణల ప్రమాదాన్ని ముందుకు తెచ్చి, దానికి మూలమైన పార్టీనే గద్దె దింపింది. ఈ మధ్యలో మరెన్నో ఉద్యమాలు, ఆందోళనలు జరిగాయి. మధ్యనిషేధం కోసం రాష్ట్ర మహిళాలోకం కొంగు బిగించి ఉద్యమించాకే సాధించుకుంది. ఆఖరికి ఒక మంచినీటి కొళాయికోసం కూడా మున్సిపాలిటీల ముందు ధర్నాలు చేస్తే తప్ప సాధించుకోలేకపోతున్న రోజులివి. ఉద్యమించాకే అవినీతి ఆరోపణలు విచారణలకు నోచుకుంటున్నాయి. ఇలాంటి ఉదాహరణలు ఎన్నైనా ఇవ్వచ్చు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఉద్యమాలను వ్యతిరేకించడం అంటే ప్రజల హక్కుల్ని పాలకులకు బలిపెట్టడమే అవుతుంది. దీనికి లోకసత్తా సిద్ధంగా ఉందా?

ఆర్థిక వ్యవస్థ నుండి

రాజకీయాలను వేరు చేయడం

ఆర్థిక వ్యవస్థ మంచిదే రాజకీయాలే మంచివి కావన్నది ఆయన వాదన. రాజకీయాలకు అతీతంగా అభివృద్ధి అనే నినాదాన్ని గతంలో

“ఒకవైపు ప్రస్తుత సంస్కరణలను బలపరుస్తూ మరోవైపు విద్య, వైద్యరంగాల్లో ఉచిత సేవలు ఆచరణలో ఎలా అందిస్తారు? ఉన్నత విద్యను వ్యాపారరంగంగా మార్చాలన్న డబ్బూటీవో ఒప్పందాన్ని వ్యతిరేకించకుండా విద్యను సామాన్యులకు చేరువ చేయగలమా? 99

చంద్రబాబు, ఇప్పుడు వైయస్ కూడా ఇస్తున్నారు. ప్రపంచబ్యాంకు మొదలుకొని ప్రపంచీకరణను బలపరచే మేధావులంతా చేస్తున్న వాదన ఇదే. దాన్నే “డీపొలిటికలైజేషన్” అంటున్నారు. అంటే రాజకీయాలను ఆర్థిక వ్యవస్థ నుండి వేరుచేయడం ద్వారా ఈ వ్యవస్థను కాపాడే పవిత్ర కర్త వ్యాన్ని లోకసత్తా భుజాన వేసుకున్నది. జయ ప్రకాశ్ నారాయణ మాటల్లోనే చెప్పాలంటే “సమాజంలో ఉన్న బలం వల్ల ప్రతి సంవత్సరం ఆర్థిక కాభివృద్ధి 8, 9 శాతం పెరగడం చూస్తున్నాం. .. ఈవేళ రాజకీయం, రాజకీయం తీరు మన ఆర్థిక వ్యవస్థకి, సామాజిక అభివృద్ధికి అవరోధం గా తయారయ్యాయి.” (కొన్ని ప్రశ్నలు-వివరణలు పేజీ 4). అవినీతి వల్ల ఆర్థిక వ్యవస్థ కుంటుపడు తున్నదని, దాన్ని నివారిస్తే మరో 2, 3 శాతం అదనంగా సాధించవచ్చున్నది ఆయన అభిప్రాయం. అభివృద్ధికి ప్రభుత్వం వినిపిస్తున్న వాదననే ఆయన బలపరుస్తున్నారు. కాకుంటే దానికి కొంత చక్కెరపూత పూసి విద్య, వైద్యరంగాలను మినహాయించారు.

అందరికీ విద్య, ఆరోగ్యం ఎలా సాధ్యం?

“విధిగా అందరికీ విద్య, ఆరోగ్యం మంచి ప్రమాణాలతో అందే ఏర్పాటు చేయాలి. లోక్ సత్తా ఆదినుంచి చెబుతున్నది, రేపు రాజకీయం గా కూడా పెద్దపీట వేయబోయేది ఈ రెండు రంగాలకే. రాజకీయాన్ని ఈ రెండు రంగాల చుట్టూ తిప్పాలనుకుంటున్నది” అంటూ “కొన్ని ప్రశ్నలు-వివరణలు” అనే పత్రంలో వివరించారు.

ఒకవైపు ప్రస్తుత సంస్కరణలను బలపరుస్తూ మరోవైపు విద్య, వైద్యరంగాల్లో ఉచిత సేవలు ఆచరణలో ఎలా అందిస్తారు? ఉన్నత విద్యను వ్యాపారరంగంగా మార్చాలన్న డబ్బూటీవో ఒప్పందాన్ని వ్యతిరేకించకుండా

విద్యను సామాన్యులకు చేరువ చేయగలమా? ఆస్పత్రుల్లో యూజర్ చార్జీలు పెట్టాలన్న ప్రపంచ బ్యాంకు షరతుల్ని వ్యతిరేకించకుండా అందరికీ వైద్యం అందించగలమా? ఈ రెంటి మధ్యనున్న సంబంధాన్ని విస్మరించి అందరికీ విద్య, వైద్యం అన్న నినాదాన్ని ఎలా సానుకూలం చేయగలరు జయప్రకాశ్ గారు. అందరికీ విద్య, ఉపాధి అంటూ గత రెండున్నర దశాబ్దాలుగా విద్యార్థి, యువజనసంఘాలు పోట్లాడుతున్నాయి. ఇప్పుడు కొత్తగా లోకసత్తా ముందుకు తెచ్చిన నినాదం ఏమిటి? దాన్నెలా సాకారం చేస్తుంది?

వ్యవసాయ సంక్షోభానికి మూలమేమిటి?

ఇంత అభివృద్ధి జరిగినా వ్యవసాయం ఎందుకు సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నదో వివరించలేదు. ఆత్మహత్యలు ఎందుకు జరుగుతున్నాయో చెప్పలేకపోయారు. “నూతన రాజకీయ సంస్కృతి” అనే చర్చాపత్రంలో “వ్యవసాయం లాభసాటి కాకుండా పోయింది. రైతుల ఆత్మహత్యలు కొనసాగుతున్నాయి” అంటూ ఉన్న వాస్తవాన్ని ఒప్పుకున్నారు. కాని వాటికి కారణాలు మాత్రం వివరించలేదు. ఏడో పాయింట్ లో ఇలా పరిష్కారాన్ని సూచించారు. “వ్యవసాయ విస్తరణకు సాగునీటి ప్రాజెక్టులు, ఇతర మౌలిక సదుపాయాల కల్పన అవసరం. కాని వాటితోనే వ్యవసాయరంగం సమస్యలు పరిష్కారం కావు. ప్రస్తుతం వ్యవసాయం చాలమంది రైతులకు గిట్టుబాటుకావడమే సమస్యగా ఉంది. వ్యవసాయాన్ని లాభసాటి రంగం చేయాలి. అప్పుడు మాత్రమే రైతుల స్థితిగతులు, గ్రామీణాభివృద్ధి స్థితిగతులు మారతాయి. దీనికి వ్యవసాయంలో ఉత్పాదకత పెంచాలి. ఈ ఉత్పత్తులకు అదనపు విలువ కల్పించాలి. రైతులు తమ ఉత్పత్తులు నిల్వచేసుకునే సామర్థ్యం పెంచాలి. వ్యవసాయంతో పాటు అనుబంధ పంటలు, పరిశ్రమలు వ్యవ

సాయాభివృద్ధిలో భాగం కావాలి.” గతంలో చంద్రబాబు నాయుడు, ఇప్పుడు వైయస్ రాజశేఖరరెడ్డి ఏం చెపుతున్నారో వాటినే జయప్రకాశ్ నారాయణ కూడా తమ విధానాలుగా చెప్పుకుంటున్నారు. పదేండ్ల క్రితం ఇవన్నీ లేక పోయినా ఆత్మహత్యలు జరగలేదు. నాడు వ్యవసాయానికి సబ్సిడీలు ఉండేవి. సంస్కరణల పేరుతో వాటిని ఎత్తేసిన తర్వాతనే ఆత్మహత్యలు జరుగుతున్నాయన్న వాస్తవాన్ని ఆయన విస్మరించినట్లున్నారు. ఎలాంటి రక్షణలు లేకుండా ప్రపంచమార్కెట్ తో అనుసంధానం చేయడం, ఫ్యూచర్స్ అండ్ ఫార్వర్డింగు మార్కెట్ విధానాన్ని అనుసరించడం ద్వారా ఆహార ధాన్యాలను స్పెక్యులేషన్ వ్యాపారానికి వదిలేయడం వంటి చర్యలు ఆఖరికి ఆకలిచావులకు దారితీస్తున్నాయి.

సబ్సిడీలు వద్దు సరే విదేశీ పరిశ్రమలకిస్తున్న ప్రోత్సాహకాల సంగతేంటి?

సబ్సిడీలు కొన్ని రంగాలకు అవసరం అంటున్న ఆయన వాటిని ప్రధానంగా విద్య, వైద్యరంగాలకు పరిమితం చేయాలంటున్నారు. ఉచిత విద్యుత్, సబ్సిడీబియ్యం వంటి వాటిని మరింత ప్రయోజనకరంగా తీర్చిదిద్దాలని పలు సూచనలు చేశారు. “విద్యుత్ ను వ్యవసాయ రంగానికి, పేదల గృహావసరాలకు కచ్చితంగా కమర్షియల్ ధర కన్నా తక్కువ ధరకి అందవల్సిందే.... అనవసరంగా విద్యుత్ వృధా కాకుండా, విద్యుత్ పంపిణీ సరిగా ఉండటం కోసం మీటర్లు పెట్టాలి. ... అనవసర సబ్సిడీలు తగ్గించడానికి, దానిని ఉత్పాదకత వైపుకి మరలించడానికి నిర్మాణాత్మక పరిష్కారాలు ఉన్నాయ” అంటున్నారు. ఈ మాటలు కూడా సరిగ్గా చంద్రబాబు, వైయస్ లనే పోలిఉన్నాయి. ఒకవైపు రైతులు, పేద వర్గాలకిస్తున్న సబ్సిడీలపై కోత పెడుతున్న పాలకులు మరోవైపు అభివృద్ధి పేరుతో విదేశీ, స్వదేశీ బడా పెట్టుబడిదారులకు పెద్దఎత్తున రాయితీలు, ప్రోత్సాహకాలు ఇస్తున్నారు. దాన్ని గురించి ప్రస్తావించరేం? ప్రజల నెత్తిన పన్నులు పెంచుతూ ఎస్ఈజడ్ల పేరిట సంపూర్ణ పన్నురాయితీలిస్తున్న వైనం జేపీకి తెలియదనుకోవాలా? బస్సు చార్జీలు పెరుగుతున్నాయి. విమానచార్జీలు తగ్గుతున్నాయి. బియ్యం ధరలు చుక్కలంటుతున్నాయి. సెల్ చార్జీలు తగ్గుతున్నాయి. దీన్నే అభివృద్ధి అంటున్నారు. ఇదేనా సామాన్య మానవుడు కోరుకునే అభివృద్ధి?

భూసమస్య వట్ల

లోకసత్తా వైఖరేంటి?

వ్యవసాయరంగంలో భూసమస్య అనేది

ఒకటుందనే గుర్తింపే లేదు. నక్సలిజం గురించి మాట్లాడుతూ “భూమి విషయంలోనూ, వారి ఇతర హక్కుల విషయంలోనూ అలసత్వం చోటు చేసుకోవడం (పట్టాదారు పాసుపుస్తకాల గురించి పాతికేళ్లుగా కబుర్లు చెబుతున్నారు ఇప్పటికీ పూర్తికాలేదు)” అంటూ ప్రస్తావించారు. భూ సమస్య అంటే పట్టాదారుపాసు పుస్తకాలు మినహా మరే సమస్యకాదన్నమాట. మిగులు భూములు, ప్రభుత్వ భూముల గురించిన కనీస ప్రస్తావన లేదు. గ్రామీణపేదలకు ఏదోఒక రూపంలో ఆస్తి సమకూరాలని అంటున్న ఆయన భూమి లేకుండా ఎలా సాధ్యమో వివరిస్తే బాగుండేది. అందరూ హర్షిస్తున్న చైనా అభివృద్ధి ఎలా సాధ్యమైంది? భూపంపిణీ చేశాకేగదా? ఈ చారిత్రక సత్యాన్ని ఎవరైనా కాదనగలరా? అంటే ఆయన ఆర్థిక విధానాల్లో ఎలాంటి మార్పునూ కోరుకోవడం లేదు. ప్రస్తుతం అమలవుతున్న ఆర్థిక సంస్కరణలకు మద్దతుగా రాజకీయ సంస్కరణలు కావాలని మాత్రమే కోరుకుంటున్నారని స్పష్టమవుతోంది.

ప్రపంచబ్యాంకుకూ, భారత ప్రభుత్వానికీ తేడాలేదా?

ప్రపంచబ్యాంకు సంస్కరణల గురించి కూడా సన్నాయి నొక్కులు నొక్కారు. మంచి ఎవరు చెప్పినా వినాల్సిందేనని చెబుతున్నారు. “దేశానికి అవసరమైంది ఎవరు చెప్పినా వినాల్సిందే. ... అవినీతిని పెంచేది, దుబారాను ప్రోత్సహించేది ఎవరు చెప్పినా ఆఖరుకి ప్రధాని, రాష్ట్రపతి చెప్పినా ప్రపంచబ్యాంకు చెప్పినా చేయకూడదు. కాబట్టి ప్రపంచబ్యాంకు చెప్పిందా, ఐయంఎఫ్ చెప్పిందా, ఐక్యరాజ్యసమితి చెప్పిందా లేకపోతే మనదేశంలో ప్రభుత్వం చెప్పిందా ఇవన్నీ మనకనవసరం. వాళ్లు చెప్పింది హేతుబద్ధమైనదా-కాదా, ధర్మబద్ధమైనదా-కాదా, దేశానికి పనికొచ్చేదా-కాదా. పనికొచ్చేది అయితే ఎవరో చెప్పారని కాదనవద్దు.” ఇదీ ప్రపంచబ్యాంకు విధానాలపై ఆయన విధానం. అంతేకానీ ప్రపంచబ్యాంకు చెప్పేదాంట్లో మంచి ఏదో చెడ్డ ఏదో మాత్రం చెప్పరు. సర్వసార్వభౌమాధికారం కలిగిన మన ప్రభుత్వం చెప్పేది, దానికి సంబంధం లేని ప్రపంచబ్యాంకు చెప్పేది ఆయన దృష్టిలో ఒక్కటే. మంచి ఎవరు చెప్పినా వినాలనే వారు కమ్యూనిస్టులు చెప్పేదాంట్లో ఉన్న మంచి ఏమిటో ఎందుకు గుర్తించడం లేదో వివరించరు. మంచి ఎవరు చెప్పినా వినాలనేవారికి కార్మిక, ఉద్యోగ సంఘాల, రైతుకూలీల మొర వినిపించదా? లేదా ఏది మంచి ఏది చెడు అనేదానిపై అంతిమ తీర్పు

“ ప్రభుత్వరంగం గురించి వారి సూత్రీకరణలు మరీ అన్యాయంగా ఉన్నాయి. “ప్రభుత్వరంగమంటే ప్రభుత్వంలో ఉన్న పెద్దల ప్రైవేటురంగం అని అర్థం” అని విడమరచి చెప్పారు. అలా అయినప్పుడు ఆ ప్రభుత్వ పెద్దలే తమ చేతుల్లో ఉన్న “ప్రైవేటు రంగాన్ని” కారుచౌకగా ఎందుకు అమ్ముకుంటున్నారు? లాభాలొస్తున్నా ఎందుకు మూసేస్తున్నారు? ”

తమదేననేది వారి భావనా? ఇదేనా ప్రజాస్వామిక విధానం? అంతిమంగా ఇందులో చెప్పే వాళ్లు ఎవరు, వినేవాళ్లు ఎవరు? ప్రపంచ బ్యాంకు చెప్పేవి సలహాలేక అప్పులిచ్చి షరతుల్ని రుద్దుతున్నదా అనేది కూడా ఆయన కనవసరం. ఒక వైపు ప్రజాస్వామిక విలువల గురించి మాట్లాడుతూ మరోవైపు దేశ సార్వభౌమాధికారాన్ని హరించే ప్రపంచబ్యాంకు షరతుల గురించి ఇంత తేలిగ్గా మాట్లాడగలగడం ఎలా సాధ్యం?

ప్రభుత్వరంగం వద్దు ప్రైవేటీ ముద్దు

ప్రభుత్వరంగం గురించి వారి సూత్రీకరణలు మరీ అన్యాయంగా ఉన్నాయి. “ప్రభుత్వ రంగమంటే ప్రభుత్వంలో ఉన్న పెద్దల ప్రైవేటురంగం అని అర్థం” అని విడమరచి చెప్పారు. అలా అయినప్పుడు ఆ ప్రభుత్వ పెద్దలే తమ చేతుల్లో ఉన్న “ప్రైవేటురంగాన్ని” కారుచౌకగా ఎందుకు అమ్ముకుంటున్నారు? లాభాలొస్తున్నా ఎందుకు మూసేస్తున్నారు? ఏ పెట్టుబడిదారుడైనా ఇలా చేస్తాడా? ప్రభుత్వ రంగం ప్రైవేటుదైనప్పుడు ప్రభుత్వం కూడా ప్రైవేటుదే అవుతుంది గదా? ఇక దాన్ని ప్రజాస్వామ్యమనడం ఎందుకు? ఒక వైపు రాజకీయ సంస్కరణల గురించి మాట్లాడుతున్న ఆయన అందులో భాగంగా ప్రభుత్వరంగాన్ని సైతం సంస్కరించి బాగుపరచవచ్చని ఎందుకు చెప్పలేకపోతున్నారు? ఇంట్లో ఎలుకలున్నాయని ఇల్లు తగల బెట్టుకుంటామా? ఎల్ ఐ సి, ఆర్ టీ సి, రైల్వే బ్యాంకులు వంటి పలుసంస్థలు ఎలా లాభాలతో నడుస్తున్నాయి? ప్రైవేటు బ్యాంకులు ఎలా జనాన్ని ముంచుతున్నాయో, మధ్యతరగతి ముదుసలులు మునిగిపోయి వీధుల్లో పడి ఎలా గిలాగిలా కొట్టుకుంటున్నారో కనపడటం లేదా? మహిళాసంఘాలకు అప్పులిచ్చిన ప్రైవేటు బ్యాంకులు (మైక్రోఫైనాన్స్ సంస్థలు) వసూళ్లకు

ఎలాంటి పద్ధతులు అనుసరిస్తున్నారో, వాటి వల్ల ఎంత మంది ఆత్మహత్యలకు పాల్పడ్డారో రోజూ వార్తలు చూడటం లేదా? “ప్రభుత్వరంగమంటే గుత్తాధిపత్యం ఉంటుంది. గుత్తాధిపత్యం ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ దుబారా ఉంటుంది. వేధింపు ఉంటుంది. సేవలు నాసిరకంగా ఉంటాయి” అంటూ ప్రైవేటురంగం వల్ల టెలిఫోన్ కనెక్షన్ల ఎంత సులభంగా లభిస్తున్నాయో ఉదాహరణగా చెప్పారు. టెలిఫోన్, కంప్యూటర్లు ఎలా విస్తరించాయో అంతకన్నా వేగంగా పేదరికం విస్తరించిందన్న సత్యాన్ని కాదనగలరా?

అదే విద్యా, వైద్యరంగాలను ప్రైవేటీకరించాలని దేవుడు చెప్పినా వినేది లేదంటున్నారు. ఆ రంగంలో ప్రైవేటు ‘సేవలు’ అందిస్తున్న వారూ చేస్తున్న వాదన ఇదే కదా? ప్రభుత్వ విద్యాలయాల కన్నా తాము గొప్పగా ర్యాంకులు తెస్తున్నామని రోజూ చెవులు హోరెత్తిస్తున్నారుగా. దాన్నెలా కాదనగలరు? ఒకవేళ విద్య, వైద్య రంగాలను చక్కగా సంస్కరించగలమని చెప్పగలిగితే అదేపని ఇతర ప్రభుత్వరంగ సంస్థల విషయంలోనూ చేయొచ్చుగదా? మరో వైపు ఆయనే అవినీతి లేకుండా వ్యాపారం చేయడం అసాధ్యమైపోతున్నది అంటూ వాపోయారు.... అంటే అవినీతి లేని ఆర్థిక వ్యవస్థ అసాధ్యమవుతుంది” అంటున్నారు. పోటీకి తట్టుకోవాలి కాబట్టి అవినీతికి పాల్పడుతున్నారని వివరించారు. మరోవైపు పోటీ వల్ల ప్రజలకు మేలు జరుగుతుందంటున్నారు. ఈ రెండూ ఒకదానికొకటి పొసగని మాటలు. ప్రభుత్వ గుత్తాధిపత్యం గురించి మాట్లాడుతున్న ఆయన ప్రైవేటు గుత్తాధిపత్యం గురించి మాత్రం ప్రస్తావించలేదు. అనేక కంపెనీలు ఉండటం వల్ల ప్రజలకు మేలు జరుగుతున్నదని చెప్పిన ఆయనే అనేక పార్టీల వల్ల ప్రజాస్వామ్యానికి అనర్థం జరుగుతుందని తేల్చారు. పోటీ ఉన్నా టెండర్లలో అవినీతి జరుగుతోంది. ఎన్ రాన్

“ ఆయన పత్రాలూ, ఉపన్యాసాలూ ఎక్కువభాగం అవినీతి నిర్మూలన చుట్టూనే తిరుగుతున్నాయి. ఈ వ్యవస్థతో నిమిత్తం లేకుండా ఉన్నట్లుండి రాజకీయాల్లో పైనుండి అవినీతి ఊడిపడ్డట్లుగా, దీనికంతటికీ రాజకీయమే కారణం అన్నట్లుగా చిత్రీకరించారు. నిజమే అవినీతికి మూలం రాజకీయ అవినీతే. కాని వారిని అవినీతిపరం చేస్తున్నది ఎవరు? ”

వంటి అమెరికన్ కంపెనీలు ఎలా మోసం చేశాయో అందరికీ తెలుసు. మోన్ శాంట్ లాంటి విత్తనకంపెనీలు రైతుల్ని ఎలా నిలువునా ముంచాయో వరంగల్ వీధిలో ఏ రైతునడిగినా చెబుతాడు. ప్రభుత్వ గుత్తాధికారం వల్ల ఇదంతా జరిగిందా? కూల్ డ్రింక్కు పేరిట పురుగు మందులు కలిపి జనాన్ని దగా చేస్తున్నదెవరు? ఐడిపిఎల్ వంటి మందుల కంపెనీ మూత పడ్డాక సాధించింది ఏమిటో తెలియదా? పేదలు వాడే మందుల ధరలు పెంచి నిలువు దోపిడీ చేస్తున్నదెవరు? నేడు దక్షిణాఫ్రికాలో ఎయిడ్స్ రోగగ్రస్తుల వేదన ఏమిటో లోకమంతా కోడై కూస్తున్నా వారికి వినిపించదా? మందుల కంపెనీలను ప్రైవేటుకు వదిలి వైద్యసేవలు ప్రభుత్వం ఎలా చేస్తుంది? పేటెంట్ హక్కుల పేరుతో బహుళజాతి కంపెనీలు మనలాంటి దేశాల్లోని నిరుపేదల్ని, మధ్యతరగతి జనాన్ని ఎలా దోచుకుంటున్నారో కనపడటం లేదా?

పేదరికం ఎందుకు పెరుగుతోంది?

పేదరికం, నగరీకరణ పెరగడం వలన నేరాలు పెరుగుతున్నాయని, అది శాంతి భద్రతలను దిగజారుస్తున్నదని విశదీకరించారు. అయితే పెరుగుతున్న పేదరికానికి కారణమేమిటో చెప్పలేదు. దళితులు, బలహీనవర్గాల పట్ల వివక్షత కొనసాగుతోందని ఒప్పుకున్నారు. దానికి చూపిన పరిష్కారం పాలకులు నిరంతరం చెబుతున్న సానుకూల ప్రణాళిక (అఫర్ మేటివ్ యాక్షన్) గురించే ఆయన మాట్లాడుతున్నారు. రిజర్వేషన్లు కొంతమేరకు ఉపశమనం కల్పిస్తున్నా అవి మాత్రమే సర్వరోగనివారిణి కాదంటున్నారు. అయితే శాశ్వత పరిష్కారం చూపించలేదు. “ఈ తరగతుల ప్రజలు తమ స్వంత కాళ్లమీద ఆర్థికంగా, సామాజికంగా, రాజకీయంగా నిలబడగల స్థితిని కల్పించి తీరాలి” అంటున్నారే తప్ప దీనికి ఎలాంటి నిర్దిష్ట విధానమూ ప్రకటించలేదు. “స్వయం ఉపాధి, పరిశ్రమలు,

గ్రామీణ నిరుద్యోగుల ఉపాధి... ఈ మూడింటినీ సమన్వయం చేసే పారిశ్రామిక విధానాన్ని రాజకీయం రూపకల్పన చేయాలి” అంటున్నారు. యువతకు ఉపాధి అవకాశాలు పెంపొందించాలి అంటూ అందరిలాగే ఆయనా వాగ్దానబాణం వదిలారు.

అవినీతి నిర్మూలన ఎలా సాధ్యం?

ఆయన పత్రాలూ, ఉపన్యాసాలూ ఎక్కువభాగం అవినీతి నిర్మూలన చుట్టూనే తిరుగుతున్నాయి. ఈ వ్యవస్థతో నిమిత్తం లేకుండా ఉన్నట్లుండి రాజకీయాల్లో పై నుండి అవినీతి ఊడిపడ్డట్లుగా, దీనికంతటికీ రాజకీయమే కారణం అన్నట్లుగా చిత్రీకరించారు. నిజమే అవినీతికి మూలం రాజకీయ అవినీతే. కాని వారిని అవినీతిపరం చేస్తున్నది ఎవరు? భోఫోర్స్ కుంభకోణానికి మూలం ఏమిటి? బంగారు లక్ష్మణ్ పట్టుబడ్డ తెహల్కా కుంభకోణానికి మూలం ఏమిటి? పార్లమెంటులో డబ్బులు తీసుకొని ప్రశ్నలు అడిగే స్థాయికి యంపీలను దిగజార్చింది ఎవరు? నీటిపారుదల శాఖలో ప్రాజెక్టులు కట్టకుండానే లేదా నాసిరకంగా కట్టి ముంచుతున్నదెవరు? ఏయే కాంట్రాక్టర్లకు ఏయే రాజకీయనాయకుల అండ ఉందో తెలియదా? ఇదంతా ఈ ఆర్థిక వ్యవస్థతో సంబంధం లేకుండానే సాగుతోందా? ప్రభుత్వరంగ సంస్థల్ని తెగనమ్మడంలో జరుగుతున్న భారీ కుంభకోణాల సంగతి ఏమిటి? పెద్దఎత్తున ముడుపులు చెల్లించి దేశంలో వరదలా ప్రవహిస్తున్న బహుళజాతి కంపెనీల పాత్ర ఏమిటి? అన్నికటికీ మించి స్టాక్ మార్కెట్ కుంభకోణం సంగతి ఏమిటి? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం ఒక్కటే. రాజకీయవాదులంతా ఒకే తరగతి కాదు. వారు ఏదో ఒక వర్గానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తారు. ఎవరికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తారన్నదానిపై ఆధారపడి వారి విధానాలు, పద్ధతులు ఉంటా

యి తమ ప్రయోజనాలకనుగుణంగా బడా కంపెనీలు రాజకీయాలనూ, రాజకీయ నాయకుల్ని మలుచుకుంటున్నారు. తమ కంపెనీలకు డైరెక్టర్లను పెట్టుకున్నట్లుగానే రాజకీయ మేనేజర్లను కూడా వారు నియమించుకుంటున్నారు. నిధులిచ్చి వారిని పోషిస్తున్నారు. ఏ పార్టీ అయినా, నాయకుడైనా ఈ వర్గానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తే చేయాల్సిన పని అదే. అంతేకాదు కొన్ని కంపెనీల యజమానులు ఏకంగా తామే రాజకీయాల్లోకి వస్తున్నారు. ఆర్థిక సంస్కరణల తర్వాత అవినీతి విస్తరించింది. అంతేకాదు ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే అసలు సంస్కరణలే ఒక పెద్దకుంభకోణం. ఆ సంస్కరణలను లోక్ సత్తా బలపరుస్తూ మరోవైపు అవినీతిని నిర్మూలించాలనడం గొంగట్లో అన్నం తింటూ వెంట్రుకలు ఏరుకోవడం మాదిరిగా ఉంటుంది. కార్పొరేట్ కంపెనీల డైరెక్టర్లు ప్రజా ప్రతినిధులుగా ఉండరాదని సిపియం చెబుతోంది. దీనితో జయప్రకాశ్ అంగీకరిస్తారా?

వారు కోరుకునేది సమాజమార్పా? లేక సంస్కరణ?

రాజకీయ సంస్కరణల ద్వారా సమాజాన్ని మార్చాలని జయప్రకాశ్ నారాయణ వాంఛిస్తున్నారు. ఇది అసాధ్యం. రాజకీయ సంస్కరణలు కొన్ని సాధించవచ్చు. దాని వల్ల తాత్కాలికంగా పైపైని కొంతమార్పు రావచ్చు. కాని నేడు సమాజం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలకు మాత్రం దానివల్ల పరిష్కారం లభించదు. ఒక పాత భవనానికి రంగులద్దినంత మాత్రాన కొత్తదై పోదు. ఇదే ఆర్థిక వ్యవస్థను కొనసాగించాలి రాజకీయాలను మాత్రం బాగుచేయాలి అంటే రోగమొకటైతే మందు మరొకటి వేసినట్లుగా ఉంటుంది. ఆర్థిక సంస్కరణలను మరింత వేగంగా అమలు జరిపించడానికే రాజకీయ సంస్కరణలు కావాలని వారు అడుగుతున్నారు. దీని వల్ల ప్రజల బతుకులు మరింత బజారు పాలు కావడం మినహా సాధించేదేమీ ఉండదు.

రాజకీయరంగంలో సమూల సంస్కరణలు చేయాలని కూడా ఆయన కోరుకోవడం లేదు. కొన్ని మార్పులు చేయాలని మాత్రమే సూచిస్తున్నారు. “మనదేశంలో ఇంత చెడిపోయిందనుకుంటున్న రాజకీయం కూడా దేశాన్ని ఇంత వరకూ ముందుకే నడిపించింది. అయితే నడవాల్సినంత వేగంగా నడవలేదు. సాధించాల్సిన అభివృద్ధి సాధించలేదు.” ఇదీ వారి అవగాహన. వారింకా ఇలా అంటున్నారు. “ఈ కాలంలో మన ప్రజాస్వామ్యం ఈ ఆటుపోట్లకు తట్టుకునే పరిణతి దిశగా పయనించింది. అలాగే

ఆర్థిక రంగంలో కూడా పెనుమార్పులు సంభవించాయి. దేశం నూతన సంస్కరణల యుగంలోకి ప్రవేశించింది.”.....“ఇన్ని విజయాలు సాధించిన రాజకీయమే ఇప్పుడు సమస్యగా మారింది. దాన్ని ఎలా పరిష్కరించాలన్నదే మన ముందున్న ప్రస్తుత సమస్య” అంటున్నారు. “బహుళపార్టీల ఏర్పాటుతో రాజకీయరంగంలో పోటీ తీవ్రతరం అయింది. అధికారం పొందడానికి, అందులో భాగం పంచుకోడానికి చిన్న పెద్ద పార్టీలు జాతీయస్థాయిలో, రాష్ట్రాల స్థాయిలో వివిధ కూటములుగా ఏర్పడుతున్నాయి.ఇప్పుడు దేశంలో అన్ని పార్టీలు అధికారం పొందినపార్టీలే కావడం విశేషం.....ఇలా అన్ని పార్టీలు క్షీణసంస్కృతిలో మునిగి తేలుతున్నాయి. ప్రస్తుతం రాజకీయపార్టీల మధ్య తేడా కేవలం నాయకులు, జెండాలో తప్ప దాదాపు అన్నీ ఒకే సంస్కృతితో వ్యవహరిస్తున్నాయి” ఈ పరిణామమే అన్ని సమస్యలకు మూలం అన్నది వారి అవగాహన సారం. ఆర్థికరంగంలో వచ్చిన సంక్షోభమే రాజకీయ సంక్షోభానికి దారితీసిందన్న వాస్తవాన్ని ఆయన అంగీకరించడం లేదు. పార్టీలు చీలికలు, పేలికలు కావడానికి కారణం దాన్ని నడిపిస్తున్న ఆర్థిక వ్యవస్థ బలహీనతే. అంతేకాదు వామపక్ష పార్టీలకు ఇతర పార్టీలకూ మధ్య ఆయన ఏమాత్రం తేడా చూడటం లేదన్నది విదితం. ఒకే ఆర్థిక విధానాన్ని బలపరిచే పార్టీలన్నీ రాజకీయంగా ఒకేవిధంగా ఉంటాయన్న వాదనకు ఇది బలం చేకూరుస్తుంది. అటువంటప్పుడు తాము అనుసరించే ఆర్థిక విధానం ఏమిటో ముందు వారు స్పష్టం చేయాలి. దాన్ని వేరు చేసి చూడటమంటే కుంకుడు చెట్టు విత్తనం నాటి దానికి యాపిల్ కాయలు కాయస్తామని చెప్పడం లాంటిదే.

ఏమిటి ప్రత్యామ్నాయం?

ప్రత్యామ్నాయపార్టీకి ఉండాలన్న లక్షణాలను గురించి చెప్పతూ “ఈ కొత్తపార్టీకి రాజకీయం ఒక నిబద్ధతగల వ్యాసంగం కావాలి. పార్టీలో అన్ని స్థాయిలలో ఇలాంటి నిబద్ధతగల నాయకత్వం ఉండాలి. రాజకీయం ఒక సామాజిక కర్తవ్యంగా భావించి అంకితభావంతో పనిచేసే కార్యకర్తలు ఉండాలి. ఇలాంటి నిబద్ధత కలిగిన పార్టీ మాత్రమే కొత్త రాజకీయ సంస్కృతికి ప్రాతినిధ్యం వహించగలుగుతుంది.” అంటూ తమ పార్టీ రూపురేఖల్ని వివరించారు. అయితే అంటురోగాలతో అల్లాడుతున్న ఈ రాజకీయ వ్యవస్థలో ప్రవేశిస్తున్న లోకసత్తా ఆ జబ్బులు తమకు సోకకుండా తీసుకుంటున్న

“ వామపక్షపార్టీలకూ ఇతర పార్టీలకూ మధ్య ఆయన ఏమాత్రం తేడా చూడటం లేదన్నది విదితం. ఒకే ఆర్థిక విధానాన్ని బలపరిచే పార్టీలన్నీ రాజకీయంగా ఒకేవిధంగా ఉంటాయన్న వాదనకు ఇది బలం చేకూరుస్తుంది. అటువంటప్పుడు తాము అనుసరించే ఆర్థిక విధానం ఏమిటో ముందు వారు స్పష్టం చేయాలి. దాన్ని వేరు చేసి చూడటమంటే కుంకుడు చెట్టు విత్తనం నాటి దానికి యాపిల్ కాయలు కాయస్తామని చెప్పడం లాంటిదే. ”

సంస్థాగత ఏర్పాట్లు ఏమిటో స్పష్టం చేయలేదు.

డబ్బులు పెట్టి ఓట్లు కొంటున్నారు. ఓట్లతో గెలిచి పదవులు కొంటున్నారు. ఆ పదవులతో సంపాదిస్తున్నారు. అవినీతికి పాల్పడుతున్నారు. ఈ పద్ధతిని మార్చాలన్న వారి సిద్ధాంతం, ఆదర్శం మంచిదే. అయితే దాన్ని ఎలా సాధిస్తామంటున్నారు. నల్లడబ్బు రాజకీయాల్లోకి ప్రవేశించకుండా చెక్కుల రూపంలోనే అన్ని పార్టీలకు నిధులు సమకూరాలన్నది వారి సూచనల్లో ఒకటి. ఓట్లు కొనకుండా ఇది నిరోధిస్తుందా? చట్టబద్ధంగా ఎన్నికల ఖర్చులకు బడాకంపెనీలు చెక్కుల రూపంలో ఇస్తాయనుకుందాం. అప్పుడు నల్లడబ్బు ఆగిపోతుందా? ఓట్లు కొనుగోలుకు అది యధావిధిగా ప్రవహించ కుండా ఎలా నిరోధించగలరు? ఇప్పుడు చెల్లింపు లన్నీ సగం తెలుపు, సగం నలుపులో జరుగుతున్నాయి. ఒక ఇల్లు కొన్నారనుకోండి. రిజిస్ట్రేషన్ సమయంలో ఇచ్చేది తెల్లడబ్బు. ముందుగా చాటుగా చెల్లించేది నల్లడబ్బు. ఇది అందరికీ తెలిసిందే. ఇదే వ్యవహారం రాజకీయాల్లోనూ సాగుతుంది. ఓట్లకొనుగోలుకీ, సారాకీ నల్లడబ్బు చాటుగా రాజకీయపార్టీల, నాయకుల జేబుల్లోకి వచ్చి చేరుతుంది. నేడు జరుగుతున్నదే. జనం కడుపు కొట్టి జేబులు నింపుకుంటున్న వారు తమ సంపదను కాపాడుకోడానికి రాజకీయాన్ని ఆశ్రయిస్తున్నారు. వారి అండ లేకుండా అవినీతి సాగదు. ఎన్నికల ఖర్చులకు ప్రభుత్వమే నిధులు సమకూర్చాలన్న వాదన కూడా ఇలాంటిదే. ఎన్నికల్లో మరిన్ని అక్రమాలు సాగించడానికి ప్రభుత్వనిధులు తోడవుతాయే తప్ప అవినీతిని మటుమాయం చేయదు.

ఆయన రెండో సూచన: నిస్పృహతో, అసంతృప్తితో నూటికి 20-25 మంది చదువుకున్న మధ్యతరగతి బుద్ధిజీవులు ఓట్లు వేయకుండా దూరంగా ఉండటం వల్ల చాల అనర్ధాలు

జరిగిపోతున్నాయి. వారంతా పట్టుదలగా వచ్చి నిజాయితీపరులకు ఓట్లేస్తే రాజకీయం రంగు మారిపోతుందంటున్నారు. ఈనాడు అమెరికాలో మధ్యతరగతి వాళ్లే ఎక్కువగా ఓట్లేస్తున్నారు. పేదవాళ్లు చాలవరకు దూరంగా ఉంటున్నారు. అయినా అక్కడ రాజకీయం ఎంత బాగా కుళ్లిపోయిందో అందరికీ తెలుసు. మనదేశంలో 60 నుండి 70శాతం ఓటింగు జరుగుతుండగా అమెరికాలో 40శాతం పోలింగు అయితే మహాగొప్పగా చెప్పుకుంటారు. చదువుకున్న వాళ్లంతా డబ్బులు తీసుకోకుండా నిజాయితీగా ఓట్లేస్తారని, పేదవారే డబ్బులకు అమ్ముడు పోతారన్న విపరీతార్థం ఇందులో ఇమిడి ఉంది. మరల ఆయనే ఇలా అంటున్నారు. “డబ్బు ప్రభావం ఉన్న మాట వాస్తవమే అయినప్పటికీ కూడా పూర్తిగా డబ్బుకే లొంగుతున్నా రు అన్నమాట పొరపాటు. ఎన్నోసార్లు డబ్బు అవసరం లేకుండానే ఓట్లు వేశారు. ఒక ప్రత్యామ్నాయ రాజకీయాన్ని మేం చూపెడతాం, ప్రత్యామ్నాయ విధానాన్ని మేం తీసుకొస్తాం అని విశ్వాసం గల నాయకులు చెప్పినప్పుడు ప్రజలు పూర్తిగా మద్దతునిచ్చారు. ఒక ఇందిరాగాంధీ, ఒక ఎన్ టీ రామారావు ఎన్నో సందర్భాల్లో రుజువు చేశారు. అయితే వారు ప్రత్యామ్నాయ రాజకీయాన్ని సృష్టించలేకపోవడంతో ఆ నమ్మకం వమ్మయింది.” అంటూ విశ్లేషించారు. అంటే దీనినర్థం డబ్బు అనేది రాజకీయాల్లో నిర్ణయాత్మకం కాదని, ప్రజల చైతన్యమే అంతిమంగా విజయం సాధిస్తుందని చెప్పడమే కదా? ప్రజల చైతన్యం దేనిమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. వారి రాజకీయపార్టీలు చేసే వాగ్దానాలను బట్టా? లేక వారి జీవితావసరాల్లోంచి వస్తుందా? రెండోదే నిజం అయినప్పుడు దానికి మూలమైన ఆర్థిక సమస్యలు పరిష్కరించకుండా రాజకీయ సంస్కరణలతో సమాజాన్ని మారుస్తానంటే ప్రజలకు విశ్వాసం ఎలా కలుగుతుంది? వారే ఇలా

“ ఏదైనా రోగం నయం చేయాలంటే ముందు రోగనిర్ధారణ జరగాలి. ఒక డాక్టరుగా జయప్రకాశ్ నారాయణకు ఇది బాగా తెలుసు. కాని రోగ నిర్ధారణ దశలోనే తప్పు జరిగితే వైద్యం వికటిస్తుంది. రోగి ప్రమాదంలో పడతాడు. రాజకీయాల్లో సైతం దీన్ని ఎవరూ విస్మరించరాదు. ”

అంటున్నారు “ప్రజల్లో కొంత అవగాహన పెరగడం, పత్రికలు జనమాధ్యమాలు గట్టిగా పట్టించుకోవడం, ఎన్నికల సంఘం కఠినమైన చర్యలు చేపట్టడం వల్ల కొంత తగ్గిపోయింది.....లోకసత్తా చేస్తున్న పరిశోధనలు కూడా ఈ అక్రమాలు తగ్గినట్లుగా చాల సోదాహరణంగా, సాధికారికంగా రుజువు చేస్తున్నాయి.” ఒక కొత్తరాజకీయపార్టీ అవసరం లేకుండానే వీటిని సాధిస్తున్నప్పుడు వాటిని మరింత ముందుకు అదేవిధంగా తీసుకుపోవచ్చు కదా? “గతంలో పోల్చుకున్నప్పుడు భయానికి ఓట్లు వేయడం తగ్గిపోతున్నది. ...పోలింగులో బలప్రయోగం వల్ల పెద్దఎత్తున ఫలితాల్లో మార్పు ఉంటుందని నేను అనుకోవడం లేదు” అని ఆయనే అంటున్నారు. మరి అసలు సమస్య ఏమిటి? కొత్త రాజకీయపార్టీ అవసరం ఏమిటి?

పార్టీ పెట్టుకోదలస్తే ఈ దేశంలో ప్రతి పౌరుడికీ ఆ హక్కుంది. దాన్ని కాదనగల శక్తి ఎవరికీ లేదు. అలాగే లోకసత్తా కూడా పార్టీగా అవతరించవచ్చు. ప్రజలను సమీకరించవచ్చు. అధికారానికి కూడా రావచ్చు. కాని సమస్యల పైనా, దానికి గల కారణాలపైనా, వాటికి పరిష్కారాలపైనా స్పష్టత లేకపోతే ఈ కొత్తపార్టీ వల్ల కూడా ప్రజలకు ఒరిగేదేమిటి అన్న ప్రశ్న ఉదయిస్తుంది. ఏదైనా రోగం నయం చేయాలంటే ముందు రోగనిర్ధారణ జరగాలి. ఒక డాక్టరుగా జయప్రకాశ్ నారాయణకు ఇది బాగా తెలుసు. కాని రోగనిర్ధారణ దశలోనే తప్పు జరిగితే వైద్యం వికటిస్తుంది. రోగి ప్రమాదంలో పడతాడు. రాజకీయాల్లో సైతం దీన్ని ఎవరూ విస్మరించరాదు.

వామపక్షాలే ప్రత్యామ్నాయం

ఏ వ్యవస్థలోనైనా ఆర్థికవిధానాలు, రాజకీయం చెట్టాపట్టాలేసుకొని నడుస్తాయి. వీటికి సారథి ఆర్థికవ్యవస్థ. దీన్ని బట్టే రాజకీయం, రాజకీయపార్టీలూ ఉంటాయి. అందుకే

ఇతరపార్టీలకు పూర్తి భిన్నంగా కమ్యూనిస్టు పార్టీలు ఉంటున్నాయి. కమ్యూనిస్టుపార్టీలు పెట్టుబడిదారులకు కాకుండా కష్టించి సంపద సృష్టిస్తున్న శ్రామికజనావళికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నాయి. జయప్రకాశ్ నారాయణ ప్రతిపాదిస్తున్న ఆర్థికవిధానాలు నేడు పాలకులు అనుసరిస్తున్న విధానాలకు నకలే. ఇందులో వామపక్షాలకు పూర్తిగా తేడా ఉంది. అయినా కాసేపు ఆర్థిక విధానాలపై చర్చ పక్కనపెట్టి, రాజకీయ విధానాల గురించి మాట్లాడుకుందాం. నేడున్నరాజకీయ వ్యవస్థలో వామ పక్షాలు ప్రత్యేకించి సిపియం ఎలాంటి ప్రత్యామ్నాయాన్ని అందిస్తున్నదో పరిశీలిద్దాం.

పదవీ రాజకీయాలతోనే సమాజం భ్రష్టుపడుతున్నదని జయప్రకాశ్ అభిప్రాయం. రాజకీయాల నుండి పదవులను వేరుచేయగలమా అన్నది ఒక ప్రశ్న అయితే వ్యక్తుల పాత్ర తగ్గించడానికి అవకాశం ఉందా అన్నది పరిశీలించాలి. నేడు జరుగుతున్న ఎన్నికల పద్ధతి వల్ల మైనారిటీ ఓట్లు వచ్చిన వారు కూడా ప్రజా ప్రతినిధులుగా ఎన్నికవుతున్నారు. ఒకసారి ఎన్నికయ్యాక దించే అవకాశం లేదు. పార్టీలు మారినా చట్టాలు ఏమీ చేయలేక పోతున్నాయి. ఇటువంటి స్థితిలో దామాషా (ప్రపోర్షనల్ రిప్రజెంటేషన్) పద్ధతిని సిపియం ప్రతిపాదించింది. ఈ విషయం గురించి లోకసత్తా అసలు మాట్లాడటం లేదు. పార్టీ ప్రాతిపదికన జరుగుతున్న ఎన్నికల్లో ప్రజలు పార్టీలకే ఓట్లు వేస్తారు. వ్యక్తులకు కాదు. నేడు అభ్యర్థులు ఆయాపార్టీలకు ప్రతినిధులుగా వ్యవహరిస్తున్నారు. దానికి బదులుగా ఆయా పార్టీలకు ఎన్ని ఓట్లు వచ్చాయో ఆప్రాతిపదికన ఇంత మందికి ఒక ప్రతినిధి అని నిర్ణయిస్తే సదరుపార్టీ తమ ప్రతినిధిని నిర్ణయించుకుంటుంది. ఈ పద్ధతిలో అవినీతికి, అక్రమపద్ధతులకు అంతగా అవకాశం వుండదు. అంతేకాదు ఇప్పుడు ఒక ఎంపీ,

ఎమ్మెల్యేపై వ్యతిరేకత వస్తే మళ్లీ ఎన్నికల్లో ఆయన్ను మార్చి కొత్త అభ్యర్థిని పెట్టి అదేపార్టీ గెలవడానికి అవకాశం వస్తుంది. అదే దామాషా పద్ధతిలో ఆ పార్టీ మాట తప్పితే దానికి మూల్యం ఆపార్టీ తప్పకుండా చెల్లించాలి. సదరు పార్టీ ప్రతినిధి పార్టీ విధానాలకు భిన్నంగా వ్యవహరిస్తే అతన్ని వెనక్కి పిలిపించే హక్కు ఆ పార్టీకి ఉంటుంది. అలాగే తమ ప్రతినిధి సరిగ్గా పనిచేయడం లేదని ప్రజలు భావించినా వెనక్కి పిలిపించే ‘రీకాల్’ హక్కు ఓటర్లకుండాలి. దీన్ని కూడా సిపియం బలపరుస్తున్నది. ఇక ఎన్నికల సంఘాన్ని సైతం సంస్కరించాలని ఇటీవల సిపియం ఒక పత్రాన్ని బహిరంగ చర్చకు విడుదల చేసింది. ఎన్నికల సంస్కరణలపైనే ప్రధానదృష్టి కేంద్రీకరించిన లోక్ సత్తా ఇంకా దానిపై తన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయలేదు.

ఇక ఒక పార్టీగా నేటి పార్లమెంటరీ వ్యవస్థలో సిపియం అనుసరిస్తున్న పద్ధతులు అన్నిపార్టీలకు ఆదర్శప్రాయంగా ఉంటాయి. క్లుప్తంగా కొన్ని అంశాలు చూద్దాం:

1. పార్టీ తరపున పోటీ చేసే అభ్యర్థులు స్వంతంగా ఖర్చు చేయరు. పార్టీ తరపునే ఖర్చు చేస్తారు.

2. ఎన్నికల సంఘం పెట్టిన పరిధిని దాటి సిపియం ఖర్చు చేయడం లేదు. అనేకచోట్ల అంతకు లోపే పెట్టడం ఇతరపార్టీలకు ఆశ్చర్యం కలిగించవచ్చు.

3. ఓట్లు కొనుగోలు, సారా పంపిణీ వంటి అక్రమ పద్ధతులకు సిపియం దూరం. ఎవరైనా దాన్ని అతిక్రమిస్తే చర్యలు తీసుకోగల సత్తా ఆపార్టీకి ఉంది.

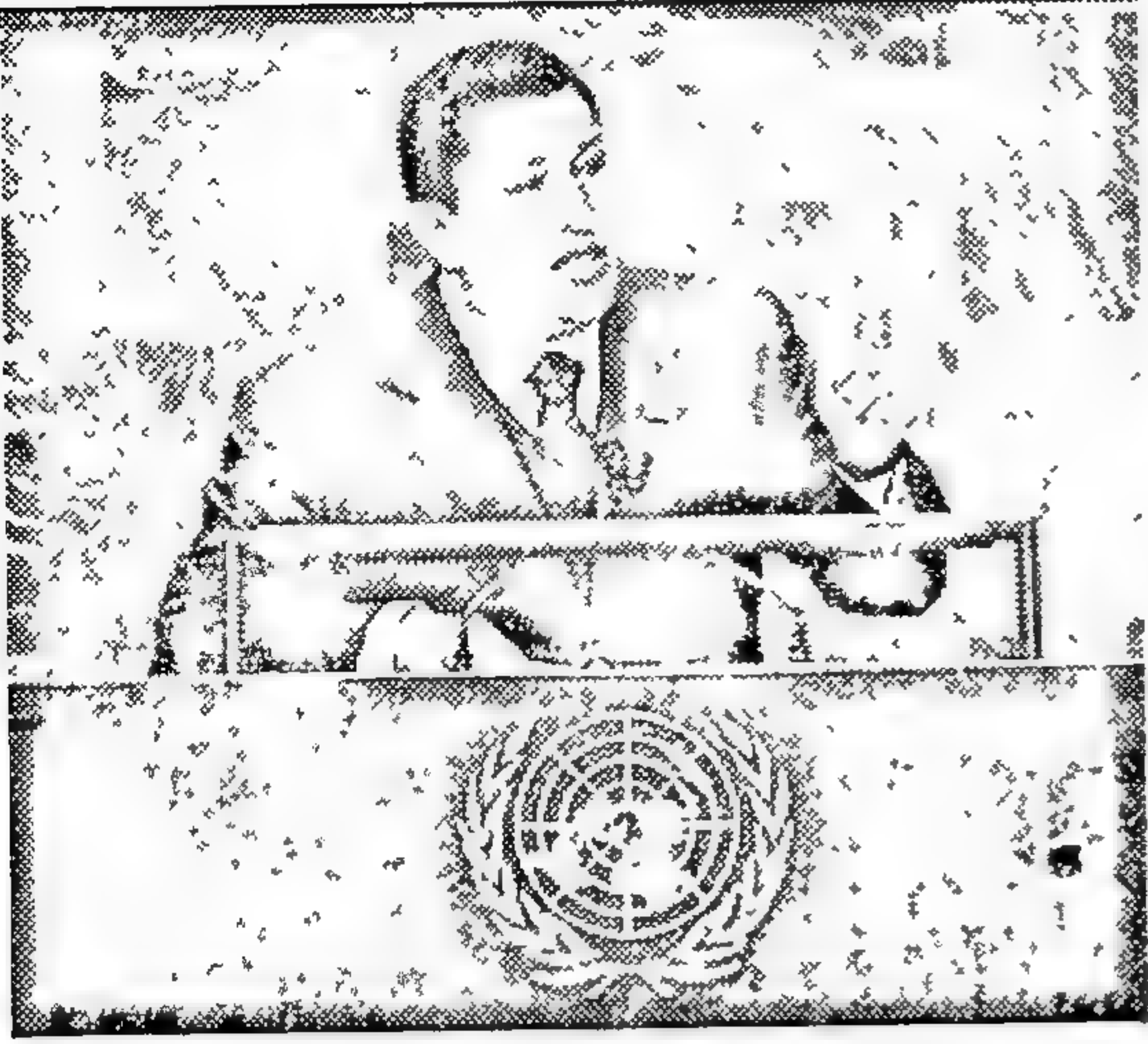
4. ఎన్నికైన ప్రజాప్రతినిధులకొచ్చే జీతభత్యాలన్నీ పార్టీ ఆస్తిగా భావించే పద్ధతి ఒక్క సిపియంలోనే ఉంది. వారి ఆదాయాన్ని పార్టీ లెవీగా చెల్లించాలి. వారు పూర్తిగా పార్టీ నియంత్రణలో ఉండాలి.

5. ప్రభుత్వాలు ఇండ్లస్థలాలు ఇచ్చినా తీసుకోకుండా నిరాకరించిన ఏకైకరాజకీయపార్టీ సిపియం అన్న సంగతిని వేరే ప్రత్యేకంగా చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు.

6. ప్రజల్లో కలగలసిపోయి వారిలో అంతర్భాగంగా నిరంతరం అందుబాటులో ఉండటం, సాదాసీదా జీవితాన్ని గడపడం ప్రజా ప్రతినిధులకు సిపియం పార్టీ ఇచ్చే తర్ఫీదు.

7. ఏ గుత్త కంపెనీల నుండి విరాళాలు స్వీకరించరాదని సిపియం నిర్ణయం తీసుకుంది.

(మిగతా 34వ పేజీలో)

అదిగో....

నూతన యుగం

ఆవిర్భవిస్తోంది!

ఆయనో నడుస్తున్న అగ్నికణం. సామ్రాజ్యవాదంపై సంధించబడిన బాణం. ఎక్కడికెళితే అక్కడ సంచలనం. ప్రపంచ బ్యాంకుకు పోటీగా “వర్థమాన దేశాల బ్యాంకు” పెట్టాలని క్యూబాలో జరిగిన అలీనోద్యమ శిఖరాగ్ర సదస్సులో ఆయన ప్రతిపాదించారు. అక్కడి నుండి న్యూయార్క్ వెళ్లి ఐక్య రాజ్య సమితి సర్వసభ్య సమావేశంలో ప్రసంగిస్తూ అమెరికా విధానాలను తూర్పారబట్టారు. బహుశా ఇటీవలి కాలంలో ఐక్య రాజ్యసమితిలో అటువంటి వాడి, వేడి ప్రసంగం ఎవరూ చేసి ఉండ లేదేమో. నేటి అంతర్జాతీయ పరిస్థితులకు అద్దంపడుతూ, ప్రపంచానికి ఉజ్వల భవిష్యత్తును వీక్షిస్తున్న ఆయన ప్రసంగం పూర్తి పాఠాన్ని దిగువ ఇస్తున్నాం:

మేడమ్ అధ్యక్షా! సభకు హాజరైన ప్రభువులూ, దేశాధి నేతలూ, ప్రభుత్వాధి నేతలూ, ప్రభుత్వాల ఉన్నతాధికారులూ అందరికీ సుభాభివందనాలు!

ముందుగా, మీ అందరిపట్ల ఎంతో గౌరవంతో నే చెప్పేదేమంటే, మీలో ఎవరికైనా ఈ పుస్తకం చదివే అవకాశం రాకపోతే దయచేసి చదవండి. దీన్ని మేం చదివాం: నోమ్ చోమ్స్కీ పుస్తకం. ఆయన అమెరికాలోనూ, ప్రపంచంలోనే గొప్ప మేధావుల్లో ఒకరు. ఆయన ఇటీవల రాసిన పుస్తకం: “ఆధిపత్యమా లేక మనుగడా? ప్రపంచాధిపత్యం కోసం అరులు చాస్తున్న అమెరికా.” చాలా గొప్ప పుస్తకం. 20వ శతాబ్దంలో ప్రపంచంలో ఏం జరిగిందో, ఇప్పుడేం జరుగుతోందో, మన భూగోళం మెడమీద ఎంత పెద్ద ప్రమాదరకమైన కత్తి వేలాడుతోందో తెలుసుకోడానికి మనకు చాలా బాగా తోడ్పడుతుంది. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదపు బలవంతపు కబ్బాలు మొత్తం మానవజాతి మనుగడకే ప్రమాదకరంగా మారిన వైనాన్ని తెలుపుతుంది. ఈ ప్రమాదాన్ని గురించి మేం నిత్యం చెబుతూనే ఉన్నాం. మెడమీద కత్తిలా

వేలాడుతున్న ఈ ప్రమాదాన్ని నిలువరించాలని అమెరికా ప్రజలనూ, ప్రపంచ ప్రజానీకాన్నీ కోరుతూ ఉన్నాం.

ఈ పుస్తకంలోని ఒక చాప్టర్ చదవాలనుంది. కాని సమయాభావం వల్ల చదవట్లేదు. కాని మీరందరూ చదవాలని మాత్రం సిఫార్సు చేస్తున్నాను. చాలా త్వరగా చదివేయొచ్చు. మేడమ్ అధ్యక్షా! ఇది చాలా మంచి పుస్తకమండీ. బహుశా దీనిగురించి మీకు తెలిసే ఉంటుంది. దీన్ని ఇంగ్లీషులోనూ, జర్మనీలోనూ, రష్యన్లోనూ, అరబిక్లో కూడా ప్రచురించారు (సభలో చప్పట్లు). అమెరికాలోని నా సోదర సోదరీ మణులు ఈ పుస్తకాన్ని ముందుగా చదవాలని నా ఉద్దేశ్యం. ఎందుకంటే వాళ్లింట్లోనే ప్రమాదం దాగి ఉంది.

అవును దెయ్యం వాళ్లింట్లో ఉంది. ఆ దెయ్యం వాళ్లింట్లోనే ఉంది.

ఆ దెయ్యం నిన్న ఇక్కడికి వచ్చింది (పెద్ద ఎత్తున నవ్వులూ, చప్పట్లూ). నిన్న ఆ దెయ్యం ఇక్కడే ఉంది. ఇదిగో ఇక్కడే. నేను మాట్లాడుతున్న టేబుల్ ఇంకా గంధకం వాసనేస్తోంది. లేడీస్ అండ్

“ సామ్రాజ్యవాదులకు అన్నిచోట్లా ఉగ్రవాదులే కనిపిస్తారు. కాని, మనం కాదు ఉగ్రవాదులం. జరుగుతున్నదే మంటే, ప్రపంచం మేల్కొంటోంది, అన్ని చోట్లా ప్రజలు తిరగబడుతున్నారు. మిస్టర్ సామ్రాజ్యవాదీ, నా మనసులో మాట చెప్పనా, నీవు నీ శేష జీవితమంతా పీడకలలు కంటూ బతుకుతావు. ఎందుకంటే నీవు ఎటు చూసినా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదంపై తిరుగుబాటు చేస్తూ మేమే నీకు కనిపిస్తాం! ”

జంటిల్మెన్, అమెరికా అధ్యక్షులవారిని నేను “దెయ్యం” అంటాను. ఆయన నిన్న ఇదే హాటుకు వచ్చారు. ఈ ప్రపంచానికి తానే యజమానిలాగా మాట్లాడారు. నిన్న అమెరికా అధ్యక్షుడు చేసిన ప్రసంగాన్ని విశ్లేషించాలంటే ఒక మానసిక నిపుణుడు అవసరమవుతాడు.

సామ్రాజ్యవాదానికి ప్రతినిధిగా ఆయన ఈ నాడు ప్రపంచ ప్రజలపై ఆధిపత్యం, దోపిడీ, పీడనలు ఎలా సాగించాలో చెప్పడానికి వచ్చారు. అదంతా వింటే ఆల్ఫ్రెడ్ హిచ్కాక్ సినిమా లాగా ఉంటుంది. ఈ సినిమాకు నేనో టైటిల్ కూడా చెబుతాను: “దెయ్యం పథకం”. చోమ్స్కీ ఎంతో స్పష్టంగా చెప్పినట్లు, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం తన ఆధిపత్య వ్యవస్థను పటిష్టం చేసుకునేందుకు నిస్పృహతో ప్రయత్నిస్తోంది. కాని మనం దీనికి అనుమతించకూడదు. ఒక ప్రపంచ నియంతృత్వాన్ని నెలకొల్పడానికీ, ఒక ప్రపంచ నియంతృత్వాన్ని పటిష్టపరుచుకోడానికీ వారికి మనం అనుమతివ్వకూడదు.

ప్రపంచానికి పీడలాగా దాపురించిన అధ్యక్షుని ప్రసంగమంతా కపటత్వంతో, మోసకారిత్వంతో సాగింది. ఈ రకమైన సామ్రాజ్యవాద కాపట్యంతోనే ఆయన ప్రతిదాన్నీ నియంత్రించాలనుకుంటున్నారు. వారు తాము తయారుచేసిన ప్రజాస్వామ్య పద్ధతిని-కొద్దిమంది ధనికులకు పరిమితమైన ఒక మిథ్యా ప్రజాస్వామ్యాన్ని మనమీద రుద్దుతామంటున్నారు. అదీ కాకుండా వారు మందుపాతర్లతోనూ, బాంబులతోనూ, దురాక్రమణలతోనూ, ఫిరంగులతోనూ వారి సహజమైన ప్రజాస్వామ్యాన్ని రుద్దుతున్నారు. అదీ వారి ప్రజాస్వామ్యం! ఈనాడు మెరైన్ దళాలతోనూ, దురాక్రమలతోనూ, దాడులతోనూ, బాంబులతోనూ

రుద్దుతున్న ప్రజాస్వామ్యం ఏరకమైన ప్రజాస్వామ్యమో తెలుసుకోవాలంటే మనం ఆరిస్టాటిలూ, తొలినాటి గ్రీకులూ చెప్పిన ప్రజాస్వామ్యాన్ని తిరగ రాయాలి.

అమెరికా అధ్యక్షుల వారు ఇదే హాటులో నిన్న చెప్పిన విషయాన్ని నేను ఉటంకిస్తాను: “మీరు ఎటువేపు తిరిగినా ఉగ్రవాదులు కనిపిస్తారు. హింస, ఉగ్రవాదం, అమరత్వం ద్వారా మీ కష్టాలు తీరుతాయని, మీరు మీ ప్రతిష్టను తిరిగి పొందగలుగుతారని మీకు వారు చెబుతుంటారు.” ఆయనగారు ఎటుచూసినా ఆయనకు ఉగ్రవాదులే కనిపిస్తున్నారు. సోదరులారా! ఆయన మిమ్మల్నే, మీ శరీరం రంగును చూసి మిమ్మల్నే ఉగ్రవాదులను కుంటున్నారు. నిన్న ఇక్కడ మాట్లాడిన, ఎంతో గౌరవనీయులైన బొలీవియా అధ్యక్షుడు ఇవో మోరేల్స్ కూడా ఆయన శరీరం రంగు దృష్ట్యా ఒక ఉగ్రవాదే. సామ్రాజ్యవాదులకు అన్నిచోట్లా ఉగ్రవాదులే కనిపిస్తారు. కాని, మనం కాదు ఉగ్రవాదులం. జరుగుతున్నదేమంటే, ప్రపంచం మేల్కొంటోంది, అన్ని చోట్లా ప్రజలు తిరగబడుతున్నారు. మిస్టర్ సామ్రాజ్యవాదీ, నా మనసులో మాట చెప్పనా, నీవు నీ శేష జీవితమంతా పీడకలలు కంటూ బతుకుతావు. ఎందుకంటే నీవు ఎటు చూసినా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదంపై తిరుగుబాటు చేస్తూ మేమే నీకు కనిపిస్తాం!

అవును వాళ్లు మమ్మల్ని ఉగ్రవాదులంటున్నారు. ప్రపంచంలో పూర్తి స్వేచ్ఛ కావాలనీ, ప్రజల మధ్య సమానత్వం కావాలనీ, దేశ సార్వభౌమాధికారాలను గౌరవించాలనీ డిమాండ్ చేస్తున్న మేము వారి దృష్టిలో ఉగ్రవాదులం.

అవును, మేం తిరుగుబాటు చేస్తున్నాం,

సామ్రాజ్యానికి వ్యతిరేకంగా, అధిపత్య నమూనాకు వ్యతిరేకంగా.

తరువాత అధ్యక్షుల వారు ఇలా చెప్పారు: “విశాలమైన మధ్యప్రాచ్యంలోని ప్రజలందరితో నేను నేరుగా చెప్పాలనుకుంటున్నాను: మా దేశం శాంతిని కోరుకుంటోందని”

అది మాత్రం నిజం. బ్రాంక్స్ వీధుల్లో వెళుతున్నా, న్యూ యార్క్, వాషింగ్టన్, శాన్ డీగో, కాలిఫోర్నియా లేక ఏ నగర వీధుల్లో వెళుతున్నా, శాన్ ఆంటోనియో, లేక శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో ఎక్కడకు వెళ్లినా వీధుల్లో మేం అడిగేదొక్కటే: అమెరికా ప్రజలు శాంతిని కోరుకుంటున్నారు. కాని తేడా ఏమిటంటే, ఈ దేశ ప్రభుత్వం, అమెరికా ప్రభుత్వం మాత్రం శాంతిని కోరుకోవడం లేదు. అది తన దోపిడీ నమూనాను, కొల్లగొట్టే నమూనాను రుద్దదలుచుకుంది. యుద్ధంతోనైనా తన ఆధిపత్యాన్ని మనమీద రుద్దదలుచుకుంది. అదే తేడా అంతా. ప్రజలు శాంతి కోరుకుంటున్నారు. కాని ఇరాక్లో ఏం జరుగుతోంది? లెబనాన్లో, పాలస్తీనాలో ఏం జరుగుతోంది? గత వందేళ్లలో లాటిన్ అమెరికాలో, ప్రపంచంలో ఏం జరిగింది? ఇప్పుడు వెనిజులాపై బెదిరింపులు, ఇరాన్పై బెదిరింపులు ఎలా సాగుతున్నాయి? ఆయన లెబనాన్ ప్రజలనుద్దేశించి మాట్లాడుతూ “మీ ఇళ్లా, మీ జనం ఎదురుకాల్పుల్లో చిక్కుకున్న విషయం చూశారు” అని అన్నారు. ఎంతటి మోసకారిత్వం! ప్రపంచం ముందు ఇంత అబద్ధం చెప్పడమా! బీరుట్పై ఎంతో సైనిక గురితో వేసిన బాంబులు “ఎదురుకాల్పు”లట. కౌబోయ్ సినిమాల్లో మణికట్టుమీదనుండి కాల్పులు జరుపుతుంటే మధ్యలో ఎవడో చచ్చిపోతాడే...అధ్యక్షులవారు ఆ కథలు చెబుతున్నారు.

సామ్రాజ్యవాద కాల్పులు! ఫాసిస్టు కాల్పులు! హంతక కాల్పులు! అమాయక పాలస్తీనా, లెబనాన్ ప్రజలపై సామ్రాజ్యం, ఇజ్రాయిల్ కలిపి జరిపిన నరహంతక కాల్పులు! అదీ వాస్తవం. ఇప్పుడు వాళ్లే అక్కడ ఇళ్లు కూలిపోవడం చూసి హృదయం ద్రవించి పోయినట్లు మాట్లాడుతున్నారు.

మొత్తం మీద అమెరికా అధ్యక్షులవారు వచ్చి, ఐరాస ద్వారా ప్రజలనుద్దేశించి మాట్లాడారు. “మేడమ్ అధ్యక్షా, నేను కొన్ని పత్రాలు తెచ్చాను, చూడండి” అని ఆయనగారు చెప్పారు. ఈ రోజు ఉదయమే నా మట్టుకు

నేను గతంలో ఏం జరిగిందో నెమరు వేసు కోడానికి ఆయనగారి ప్రసంగాల వీడియోలు చూశాను. ఆయన ఆప్టు ప్రజలతో మాట్లాడారు. లెబనాన్ ప్రజలతో మాట్లాడారు. ఇరాన్ ప్రజలతో మాట్లాడారు. వారితో అమెరికా అధ్యక్షులవారు మాట్లాడడం ఏమిటి అని ఎవరైనా ముక్కున వేలేసుకుంటారు. అయితే వారితో మాట్లాడేట్లయితే, ఆ ప్రజలు ఏం చెబుతారు? ఏం చెబుతారో నాకు తెలుసు. ఎందుకంటే ఆ ప్రజల్లో చాలా మంది హృదయాల్లోకి నేను చూడగలను. పేద దేశాలకూ, వర్తమాన దేశాలకూ చెందిన ఆ ప్రజలు ఏం చెబుతారో తెలుసా: యాంకీ సామ్రాజ్యవాదీ వెనక్కుపో! అంటారు. బిగ్గరగా, ప్రపంచ మంతా విన బడేట్లు అంటారు. అమెరికా సామ్రాజ్య వాదులతో ఈ ప్రజలందరూ గనుక ఒకే గొంతుతో మాట్లాడగలిగితే వచ్చే నినాదం అదే.

అందువల్ల, మేడమ్ అధ్యక్షా, సహచరులారా, స్నేహితులారా గత ఏడాది మనం ఇదే హాలులో సమావేశమయ్యాం. అంతకు ముందు ఎనిమిది సంవత్సరాలుగా కూడా ఇలాగే సమావేశం అవుతున్నాం. అప్పుడు మనం ఏం చెప్పామో ఇప్పుడు నూటికి నూరుపాళ్లు నిజమని రుజువైంది. ఇప్పుడున్న ఐక్యరాజ్య సమితి వ్యవస్థను ఈ హాలులో ఉన్నవారెవరూ సమర్థించరని నాకు తెలుసు. దీన్ని మనందరం నిజాయితీతో అంగీకరిద్దాం. రెండో ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత ఏర్పడిన ఐక్యరాజ్య సమితి వ్యవస్థ కుప్పకూలిపోయింది, చెల్లా చెదురై పోయింది. అది ఇంకెంత మాత్రం పనిచేయదు. ఓకే. ఇక్కడకు రావడం, ఉపన్యాసాలు ఇవ్వడం, ప్రతిఏడాది ఒకరినొకరు కలుసుకోడానికి ఉపయోగించుకోవడం...ఇంతమట్టుకైతే ఇది సరిపోతుంది. సుదీర్ఘమైన పత్రాలు తయారు చేయడం, నిన్న ఇవో (ఇవో మోరెల్స్, బోలీ వియా అధ్యక్షుడు), లూలా (బ్రెజిల్ అధ్యక్షుడు) ఇచ్చిన లాంటి మంచి ప్రసంగాలు చేయడం వరకు ఐతే ఇది సరిపోతుంది. అలాగే ఇప్పుడే మనం విన్న శ్రీలంక అధ్యక్షుని ప్రసంగం, చిలీ అధ్యక్షురాలి ప్రసంగం లాంటివి వినడానికైతే ఐరాస సరిపోతుంది. కాని మనం ఈ సర్వసభ్య సమావేశాన్ని కేవలం మాటలే మినహా చేతలు లేని, ప్రస్తుత సంక్షిప్తమైన, ప్రమాదకరమైన ప్రపంచ పరిస్థితుల్లో కూడా చూస్తూ ఊరుకోవడం మినహా మరేమీ చేయలేని ఒక మాటల వేదికగా మార్చేశాం. అందుకే మేం

“ ఇప్పుడు అంటే సెప్టెంబర్ 20 (2006)న ప్రతిపాదిస్తున్న దేమంటే ఐక్యరాజ్య సమితిని పునర్వ్యస్థీకరించండి! మేడమ్ అధ్యక్షా, గత ఏడాది మేం నాలుగు చిన్న ప్రతిపాదనలు చేశాం. దేశాధినేతలూ, ప్రభుత్వాధినేతలూ, రాయబారులు, ప్రతినిధులు అందరూ కలిసి ఈ ప్రతిపాదనలను తక్షణం ఆమోదించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఈ నాలుగు ప్రతిపాదనలను మీ దృష్టికి మరోమారు తీసుకువస్తాను. ”

అలీన దేశాల శిఖరాగ్ర సభ సందర్భంగా హవానా వెళ్లిన ఛావెజ్ ఆసుపత్రిలో కోలుకుంటున్న కాస్ట్రోను కలుసుకున్న చిత్రం

ఇక్కడ, ఇప్పుడు అంటే సెప్టెంబర్ 20 (2006)న ప్రతిపాదిస్తున్నదేమంటే ఐక్యరాజ్య సమితిని పునర్వ్యస్థీకరించండి! మేడమ్ అధ్యక్షా, గత ఏడాది మేం నాలుగు చిన్న ప్రతిపాదనలు చేశాం. దేశాధినేతలూ, ప్రభుత్వాధినేతలూ, రాయబారులు, ప్రతినిధులు అందరూ కలిసి ఈ ప్రతిపాదనలను తక్షణం ఆమోదించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఈ నాలుగు ప్రతిపాదనలను మీ దృష్టికి మరోమారు తీసుకువస్తాను:

మొదటిది: విస్తరణ. నిన్న లూలా ఇదే విషయం చెప్పారు. భద్రతా మండలిలోని శాశ్వత, తాత్కాలిక సీట్లలోకి అభివృద్ధి చెందిన, అభివృద్ధి చెందని, వర్తమాన దేశాలనుండి కొత్త సభ్యులను తీసుకోవాలి.

అదీ మొట్టమొదటి ప్రాధాన్యత.

రెండు: ప్రపంచంలోని ఘర్షణలను పరిష్కరించేందుకు సమర్థవంతమైన పద్ధతులు అనుసరించడం. పారదర్శకంగా చర్చలు జరిపి నిర్ణయాలు తీసుకునే పద్ధతి అనుసరించాలి.

మూడు: ప్రజాస్వామ్య విరుద్ధమైన వీటో

పద్ధతిని తక్షణం రద్దు చేయాలి. భద్రతా మండలి నిర్ణయాలను వీటో చేసే అధికారాలను రద్దు చేయడం ఇప్పుడు మనకు అత్యంత మౌలికమైన విషయం, అందరూ దీన్ని కోరుకుంటున్నారు. ఇటీవలి ఉదాహరణ చూడండి: అమెరికా ప్రభుత్వం ఒకవైపు మన కళ్ల ముందే లెబనాన్పై విచక్షణా రహితంగా ఇజ్రాయిల్ దాడులు చేయడానికి అనుమతిచ్చింది మరోవైపు ఇజ్రాయిల్ దాడులకు వ్యతిరేకంగా భద్రతా మండలి తీర్మానాన్ని అడ్డుకుంది.

నాలుగు: మనం నిత్యం చెప్పుకుంటున్నట్లు, ఐక్యరాజ్య సమితి ప్రధాన కార్యదర్శి పాత్రనూ, అధికారాలనూ పటిష్టపరచాల్సిన అవసరం ఉంది. నిన్న మనం ప్రధాన కార్యదర్శి ప్రసంగం విన్నాం. ఆయన పదవీ కాలం పూర్తి కావచ్చింది. ఈ పదేళ్ల కాలంలో ప్రపంచం మరింత సంక్లిష్టంగా మారిందని, ప్రపంచంలో తీవ్ర సమస్యలైన ఆకలి, హింస, మానవ హక్కుల ఉల్లంఘన మొదలైనవి మరింత తీవ్రమైనాయని చెప్పారు. ఐక్యరాజ్య

“ భద్రతా మండలిలో అందరికీ అవకాశం గల తాత్కాలిక సీటుకు మా దేశం స్వేచ్ఛగా ఎన్నిక కాకుండా అడ్డుకునేందుకు అమెరికా ప్రపంచ వ్యాపితంగా చేయని దుష్టప్రయత్నం అంటూ లేదు. వాళ్లకు సత్యం అంటే భయం. సత్యం అంటేనూ, స్వతంత్రమైన గొంతు అంటేనూ సామ్రాజ్యానికి ఎక్కడలేని భయం. మమ్మల్ని వారు ఉగ్రవాదులంటున్నారు. కాని వారే ఉగ్రవాదులు. ”

సమితి వ్యవస్థ కుప్పకూలిపోయిన ఫలితమూ, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణదారీ తత్వమే దీనంతటికీ కారణం.

మేడమ్ అధ్యక్షా, ఈ సభలో వెనుజులా ఒక సభ్యురాలు. ఐక్య రాజ్య సమితి లోపల ఉండి మా గొంతు వినిపించడం ద్వారా, జరుగుతున్న దానిపై చర్చలు జరపడం ద్వారా ఈ పరిస్థితికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలని చాలా ఏళ్ల క్రితమే వెనుజులా నిర్ణయించుకుంది. మాది స్వతంత్రమైన గొంతు. ఆత్మగౌరవం గల గొంతు, శాంతికోసం పరితపించే గొంతు, ప్రపంచ వ్యాపితంగా ప్రజలపై జరుగుతున్న దౌర్జన్యాలు, దురాక్రమణదారీ దాడులను ఖండించే గొంతు. ఆ విధంగా వెనుజులా తన పేరును ఐక్యరాజ్య సమితి భద్రతా మండలికి ప్రతిపాదిస్తోంది. భద్రతా మండలిలోని తాత్కాలిక సీటుకోసం బొలివార్ మాతృభూమి అయిన వెనుజులా తన పేరును ప్రతిపాదిస్తోంది. అయితే మీ అందరికీ అమెరికా మా మీద బహిరంగంగానే దాడి చేస్తున్న విషయం తెలుసు. భద్రతా మండలిలో అందరికీ అవకాశం గల తాత్కాలిక సీటుకు మా దేశం స్వేచ్ఛగా ఎన్నిక కాకుండా అడ్డుకునేందుకు అమెరికా ప్రపంచ వ్యాపితంగా చేయని దుష్ట ప్రయత్నం అంటూ లేదు. వాళ్లకు సత్యం అంటే భయం. సత్యం అంటేనూ, స్వతంత్రమైన గొంతు అంటేనూ సామ్రాజ్యానికి ఎక్కడలేని భయం. మమ్మల్ని వారు ఉగ్రవాదులంటున్నారు. కాని వారే ఉగ్రవాదులు.

వెనుజులాకు మద్దతు ప్రకటించిన దేశాలన్నిటికీ కృతజ్ఞతలు చెబుతున్నాను. రహస్య ఓటింగే అయినా, ఓటు ఎవరికి వేస్తున్నామో బయటకు చెప్పాల్సిన అవసరం లేకపోయినా చాలా దేశాలు మాకు మద్దతు ప్రకటించాయి. అమెరికా మా మీద చేస్తున్న బహిరంగ

దురాక్రమణ దాడికి వ్యతిరేకంగానే అనేక దేశాలు మాకు సంఘభావంగా ముందుకొచ్చాయినుకుంటున్నాను. ఈ మద్దతు వెనుజులాకూ, దాని ప్రజలకూ, ప్రభుత్వానికీ కొండంత బలాన్నిచ్చింది. ఉదాహరణకు, మెర్కోసూర్ దేశాలు ఒక కూటమిగా వెనుజులాకు మద్దతు ప్రకటించాయి. బ్రెజిల్, అర్జెంటీనా, ఉరుగ్వే, పరాగువేలతో పాటు ఇప్పుడు మేము కూడా ఈ కూటమిలో పూర్తి స్థాయి సభ్యులం. బొలీవియా, కారికామ్ దేశాలతో సహా లాటిన్ అమెరికాలోని అనేక ఇతర దేశాలు మాకు మద్దతు ప్రకటించాయి. మొత్తం అరబ్బులీగ్ వెనుజులాకు మద్దతు ప్రకటించింది. అరబ్బులీగ్ కృతజ్ఞతలు తెలుపుతున్నాను. మొత్తం అరబ్బు సోదరులకూ, కరెబియన్ సోదరులకూ కృతజ్ఞతలు తెలుపుతున్నాను. అఫ్రికన్ యూనియన్లోని దాదాపు అన్ని దేశాలూ వెనుజులాకు మద్దతిచ్చాయి. రష్యా, చైనా ఇంకా ప్రపంచంలోని అనేక దేశాల మద్దతు మాకుంది. నేను వెనుజులా తరపున, మా దేశ ప్రజల తనపున, సత్యం సాక్షింగా మీ అంతరికీ హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు తెలుపుతున్నాను. వెనుజులా గనుక భద్రతా మండలి సీటుకు ఎన్నికైతే అది ఒక్క వెనుజులా కోసమే కాకుండా, మొత్తం వర్తమాన దేశాలకోసం, భూగోళం మీది ప్రజలందరికోసం పాటుపడుతుంది. ఆ విధంగా మేం మా ఆత్మగౌరవాన్ని, సత్యాన్ని కాపాడుతాం.

ఇంత జరుగుతున్నా మేడమ్ అధ్యక్షా, మేం ఇప్పటికీ ఆశావాదలమే. ఎవరో కవి చెప్పినట్లు మేం పచ్చి ఆశావాదులం. ఎందుకో తెలుసా? ఈ బెదిరింపుల వెనుక, ఈ బాంబుల వెనుక, ఈ యుద్ధాలూ, దురాక్రమణలూ, ముందస్తు యుద్ధాలూ, మొత్తం ప్రజలను విధ్వంసానికి గురిచేయడం వెనుక.... అదిగో ఒక యుగం

ఆవిర్భవిస్తోంది!

సిల్వియో రోడ్రిగ్స్ పాటపాడినట్లు: “ఆ యుగం ఒక హృదయానికి జన్మనిస్తోంది”

ప్రత్యామ్నాయ ధోరణులూ, ప్రత్యామ్నాయ ఆలోచనలూ ఆవిర్భవిస్తున్నాయి. విలక్షణమైన ఆలోచనలతో యువతరం ఆవిర్భవిస్తోంది. చరిత్ర అంతం అయిపోయింది అన్న సిద్ధాంతం శుద్ధ తప్పని ఒక్క దశాబ్దంలో తేలిపోయింది. అమెరికా సామ్రాజ్య స్థాపన, అమెరికా శాంతి స్థాపన, పేదరికాన్నీ, వేదనలనూ సృష్టించే పెట్టుబడిదారీ, నయా-ఉదారవాద నమూనా స్థాపన....ఇదంతా పూర్తిగా పూర్తిగా తప్పని తేలిపోయింది. ఈ సిద్ధాంతం పూర్తిగా తప్పు, అందుకే దాన్ని చెత్తబుట్టలో పడేశారు. ఇప్పుడిక ప్రపంచం భవిష్యత్తును వీక్షించాలి. నేడు ఈ భూగోళం మీద ఎక్కడ చూసినా ఒక కొత్త వేకువ కనిపిస్తోంది: లాటిన్ అమెరికాలో, ఆసియాలో, ఆఫ్రికాలో, యూరప్లో, ఓసియానియాలో ఎక్కడ చూసినా ఈ వేకువ వెలుగులు కనిపిస్తున్నాయి. ఆ వెలుగులను నేను చూపించ దలుచుకున్నాను. ఈ ప్రపంచాన్ని రక్షించడం కోసం, కొత్త ప్రపంచాన్ని, మెరుగైన ప్రపంచాన్ని నిర్మించుకోవడం కోసం మనకు పోరాట చైతన్యం కలిగించే వెలుగులవి.

వెనుజులా ఈ పోరాటంలో చేరింది. అందువల్ల మమ్మల్ని బెదిరిస్తున్నారు.

వెనుజులాలో కుట్ర ద్వారా అధికారం కూలదోయడానికి అమెరికా ఇప్పటికే ఒక పథకం వేసింది. డబ్బు సమకూర్చింది. పథకం అమలు ప్రారంభించింది. వెనుజులాలోని కుట్రదారులకు అది మద్దతిస్తోంది. వారు వెనుజులాకు వ్యతిరేకంగా ఉగ్రవాదాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నారు.

కొద్ది రోజుల క్రితం, సారీ కొద్ది నిమిషాల క్రితం చిలీ అధ్యక్షురాలు మిచెల్ బచెలెట్ మాట్లాడుతూ...ఆ దేశ విదేశాంగ మంత్రి ఓర్లాండో లెటెలియర్ దారుణ హత్య గురించి చెప్పారు. దానికి నేనో విషయం జతచేస్తాను అదేమంటే: నేరం చేసినవారు స్వేచ్ఛగా తిరుగుతున్నారు. ఆ సంఘటనలో ఒక అమెరికా పౌరుడు కూడా మరణించాడు. ఆ పనిచేసిన వారు అమెరికా గూఢాచారి సంస్థ-సిఐఎ వాళ్లు. సిఐఎ ఉగ్రవాదులు.

అదీగాక, ఇక్కడ ఈ హోలులో ఉన్న మనందరం గుర్తుంచుకోవలసిన మరో విషయం ఉంది. 73 మంది అమాయక ప్రజల

మరణానికి కారణమైన క్యూబా విమానం పేల్చివేత జరిగి మరికొద్ది రోజుల్లో 30 ఏళ్లవుతోంది. ఈ విమానం పేల్చివేతకు పథకం వేసినట్లు అంగీకరించిన ఆ పచ్చి నరహంతక ఉగ్రవాది ఏడీ? వాడు కొన్నాళ్లు వెనిజులా జైల్లో ఉన్నాడు. కాని సిఐఎ అధికారుల సహకారంతోనూ, ఆ నాటి వెనిజులా ప్రభుత్వ సహకారంతోనూ వాడు తప్పించుకున్నాడు. ఇప్పుడు వాడు ఇక్కడ ఈ అమెరికాలోనే నివసిస్తున్నాడు. వాడు తన నేరాన్ని అంగీకరించాడు. కోర్టు శిక్ష విధించింది. అయినా అమెరికా ప్రభుత్వ రక్షణలో వాడు ఇక్కడే ఉన్నాడు. అమెరికా ద్వంద్వ విధానానికి ఇది నిదర్శనం. ఉగ్రవాదాన్ని అదే రక్షిస్తోంది.

వెనిజులా ఉగ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా, హింసకు వ్యతిరేకంగా నిబద్ధతతో పోరాడుతుందనీ, శాంతి కోసం, న్యాయమైన ప్రపంచం కోసం ప్రజలందరితో కలిసి పోరాడుతుందనీ చెప్పడానికే నేను ఈ విషయాలన్నీ వివరించాను.

నేను క్యూబా విమానం గురించి చెప్పాను. దాన్ని కూల్చేసిన ఆ ఉగ్రవాది పేరు ల్యూయిస్ సోసాదా కార్రిలెస్. వెనిజులా నుండి పారిపోయి వచ్చిన అవినీతిపరులైన తిరుగుబాటు దారులకు మాదిరిగానే వాణ్ణి కూడా ఇక్కడ అమెరికాలో రక్షిస్తున్నారు. వివిధ దేశాల్లోని రాయబార కార్యాలయాల్లో బాంబులు పెట్టిన ఉగ్రవాదుల ముఠాకు, కుట్ర సమయంలో అమాయక ప్రజలను హత్య చేసిన ముఠాకు, ప్రజా సేవకుణ్ణయిన నన్ను కిడ్నాప్ చేసిన ముఠాకు అమెరికా రక్షణ కల్పిస్తోంది. వాళ్లు నన్ను కిడ్నాప్ చేసిన తరువాత చంపేద్దామనుకున్నారు. కాని ఆ దేవుని చల్లని హస్తాలు నన్ను కాపాడాయి. కొంతమంది మంచి సైనికులూ, రోడ్లమీదికి వచ్చిన లక్షలాది మంది ప్రజలూ నన్ను కాపాడారు. నేను ఇక్కడ ఉండడం నిజంగా ఒక అద్భుతం. ఆ కుట్రకు పాల్పడిన నాయకులు, ఆ చర్యకు పాల్పడిన ఉగ్రవాదులు ఇక్కడే అమెరికా ప్రభుత్వ రక్షణలోనే ఉన్నారు. అమెరికా ప్రభుత్వం ఒకవైపు ఉగ్రవాదాన్ని రక్షిస్తూ మరోవైపు మోసకారి ఉపన్యాసం ఇస్తోందని నేను ఆరోపిస్తున్నాను.

క్యూబా గురుంచి మాట్లాడుకోవాలంటే, మేమంతా హవానాకు చాలా సంతోషంగా వెళ్లాం. మేం చాలా రోజులు అక్కడున్నాం. జి-15 శిఖరాగ్ర సభ, అలీన దేశాల శిఖరాగ్ర

“ మనం మన పిల్లలూ, వారి పిల్లలతో కలిసి ఒక శాంతి యుతమైన ప్రపంచాన్ని చూడగలుగుతాం. పునరుద్ధరించబడిన, పునర్వ్యవస్థీకరించబడిన ఐక్యరాజ్యసమితి మౌలిక సూత్రాల కింద పనిచేసే శాంతియుత ప్రపంచాన్ని చూడగలుగుతాం. ఐక్యరాజ్య సమితిని మరో దేశంలోకి మార్చాలని నా అభిప్రాయం. ముఖ్యంగా వర్తమాన దేశానికి చెందిన నగరంలోకి మార్చాలి. ”

సభ సందర్భంగా ఆమోదించబడిన చారిత్రాత్మక తీర్మానం, తుది ప్రకటనలు ఒక నూతన యుగావిర్భావం జరుగుతోందనడానికి నిదర్శనాలుగా నిలిచాయి. భయపడకండి, అదంతా నేను ఇక్కడ చదవబోవడం లేదు. కాని ఎంతో పారదర్శకతతో, బహిరంగ చర్చల ద్వారా ఆమోదించబడిన అనేక తీర్మానాలున్నాయి. 50 మందికి పైగా దేశాధినేతలు హాజరైన ఈ సమావేశాల సందర్భంగా హవానా నగరం ఒక వారం రోజుల పాటు వర్తమాన దేశాల రాజధానిగా మారింది. మేము అలీనోద్యమాన్ని పునఃప్రారంభించాం. సోదర, సోదరీమణులారా! నేను మిమ్మల్నందర్నీ ఒక్కటే అడుగు తున్నాను, అలీనోద్యమాన్ని బలపరచడానికి దయచేసి మీరందరూ సహకారం అందించండి! నూతన యుగం ఆవిర్భావానికీ, ఆధిపత్యాన్నీ, సామ్రాజ్యవాదాన్నీ అడ్డుకోడానికీ ఇది చాలా అవసరం. రానున్న మూడేళ్లకు అలీనోద్యమానికి నాయకత్వం వహించాలని మనమంతా ఫైడెల్ కాస్ట్రోను ఎన్నుకున్న సంగతి మీకు తెలుసు. నా సహచరుడు ఫైడెల్ కాస్ట్రో ఈ పదవిని ఎంతో సామర్థ్యంతో నిర్వహిస్తాడన్న నమ్మకం నాకుంది. ఫైడెల్ చనిపోవాలనుకున్న వారు ...నిజంగానే నిరాశకు లోనయ్యారు, ఎందుకంటే ఆయన ఇప్పటికే కోలుకుని ఆలివ్ గ్రీన్ యూనిఫామ్ దరించారు. ఇప్పుడాయన క్యూబాకు అధ్యక్షుడే కాదు, అలీనోద్యమానికి కూడా అధ్యక్షుడు.

మేడమ్ అధ్యక్షా, తోటి దేశాధినేతలారా, హవానాలో వర్తమానదేశాల బలమైన ఉద్యమం ప్రారంభమైంది. మన మంతా వర్తమాన దేశాల స్త్రీ పురుషులం. ఈ పత్రాలు, ఈ ఆలోచనలూ, ఈ అభిప్రాయాలూ, ఈ చర్చలూ...వీటన్నిటినీ ముందుకు తీసుకుపోయేవాళ్లం. నేను నా

ప్రసంగం కాగితాల ఫోల్డర్ను మూసేశాను. నేను తెచ్చిన పుస్తకాన్ని కూడా మూసేశాను. దాన్ని మరిచిపోవద్దు. నేను నిజంగానే ఆ పుస్తకాన్ని చదవమని సిఫార్సు చేస్తున్నాను. ఈ భూగోళాన్ని కాపాడ్డానికి, సామ్రాజ్యవాదుల ప్రమాదం నుండి దాన్ని రక్షించడానికి మా భావాలూ, ఆలోచనలూ వినమ్రుంతో మీతో పంచుకున్నాను. త్వరలోనే దేవుడు వాటిని నిజం చేస్తాడు.

ఈ శతాబ్దం ప్రారంభంలోనే దేవుడు నిజం చేయడం ప్రారంభించాడు. అందుకే మనం మన పిల్లలూ, వారి పిల్లలతో కలిసి ఒక శాంతి యుతమైన ప్రపంచాన్ని చూడగలుగుతాం. పునరుద్ధరించబడిన, పునర్వ్యవస్థీకరించబడిన ఐక్యరాజ్యసమితి మౌలిక సూత్రాల కింద పనిచేసే శాంతియుత ప్రపంచాన్ని చూడగలుగుతాం. ఐక్యరాజ్య సమితిని మరో దేశంలోకి మార్చాలని నా అభిప్రాయం. ముఖ్యంగా వర్తమాన దేశానికి చెందిన నగరంలోకి మార్చాలి. వెనిజులా నుండి మేం ఈ ప్రతిపాదన చేస్తున్నాం. నాతోపాటు వచ్చిన మా వైద్య బృందం విమానంలోనే తాళం వేసుకుని ఉండిపోవలసి వచ్చిన విషయం మీకు తెలుసు. నా వ్యక్తిగత భద్రతను చూసే అధికారి కూడా విమానంలోనే ఉండిపోయాడు. వారిని ఐక్య రాజ్యసమితికి రానీయలేదు. ఇది మరో అధికార దుర్వినియోగం, గర్వనీయమైన చర్య. గంధకం వాసనేస్తున్న ఆ దెయ్యానికి మా నిరసన తెలియజేయాల్సిందిగా మేడమ్ అధ్యక్షుల వారికి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. కాని దేవుడు మాతో ఉన్నాడు.

అందరికీ హృదయపూర్వక అభినందనలు. దేవుడు అందర్నీ దీవించుగాక. శేలవు!

ప్రైవేటీకరణ కాదు అవినీతికరణ

‘కాగ్’ నివేదిక చెబుతున్న వాస్తవాలు

కొండూరి వీరయ్య

ప్రైవేటీకరణ ఆలోచనే కుంభకోణాల్లో కూరుకుపోయిన ఆలోచన... అటువంటి ఆలోచనల అమలులో పొరదర్శకత ఉంటుందని, కుంభకోణాలకు అతీతంగా నిజాయితీతో ప్రయివేటీకరణను అమలు చేయగలరని ఆశించటం పెద్ద భ్రమ.

-2001లో బాల్కే తెగనమ్మటంపై సిపిఐ(యం) స్పందన.

ప్రైవేటీకరణ అంటే అవినీతికరణే. ఇది అనివార్యంగా అవినీతి మొత్తాలు చేతులు మారనిదే జరగని పని

-జోసెఫ్ స్టిగ్లిట్జ్ ‘శ్రుతి తప్పిన ప్రపంచ కరణ’ పుస్తకంలో వ్యాఖ్య

బహుశా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అతి తక్కువ కాలంలో ప్రైవేటీకరణ అన్న భావన, విధానం, ఆచరణ అప్రతిష్ట పాలైనంతగా మరేదీ అప్రతిష్ట కాలేదంటే అతిశయోక్తి కాబోదు. 1960 దశకంలో తెరమీదకు వచ్చిన ప్రైవేటీకరణ భావన ఆచరణ రూపం చాలాటానికి రెండు దశాబ్దాలకు పైగా వేచి ఉండాల్సి వచ్చింది. 80 దశకంలో ఆచరణాత్మక విధానంగా మారిన ప్రైవేటీకరణ మరో రెండు దశాబ్దాలు వచ్చేటప్పటికీ ప్రజలు అసహ్యించుకునే స్థితికి చేరింది. అంతర్జాతీయ ద్రవ్య నిధి సంస్థ (ఐఎంఎఫ్), ప్రపంచ బ్యాంకుల నుండి అప్పులు రావన్న భయంతోనూ, ధనిక వర్గాల ప్రయోజనాలకోసం ప్రభుత్వాలు ఈ విధానాన్ని అమలు చేస్తున్నప్పటికీ ప్రజల నుండి మాత్రం ఛీతకారం ఎదుర్కొంటోంది. భారతదేశంలో ఈ ప్రైవేటీకరణ విధానాలు ఆరంభమైన 15 సంవత్సరాల్లోనే అప్రతిష్ట పాలయ్యాయి. ఎంతగా అంటే ప్రభుత్వం తాను నేరుగా ప్రైవేటీకరణకు చర్యలు తీసుకుంటున్నానని బహిరంగంగా చెప్పేందుకు సాహసించలేని స్థితికి వచ్చింది. ఇప్పుడు ‘ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు భాగస్వామ్యంతో అభివృద్ధి’

భారతదేశంలో ప్రైవేటీకరణ విధానాలు ఆరంభమైన 15 సంవత్సరాల్లోనే అప్రతిష్ట పాలయ్యాయి. ఎంతగా అంటే ప్రభుత్వం తాను నేరుగా ప్రైవేటీకరణకు చర్యలు తీసుకుంటున్నానని బహిరంగంగా చెప్పేందుకు సాహసించలేని స్థితికి వచ్చింది. ఇప్పుడు ‘ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు భాగస్వామ్యంతో అభివృద్ధి’ అనే పేరుమాటున ప్రభుత్వం ప్రయివేటీకరణ విధానాలు అమలుచేయబూనుకున్నది.

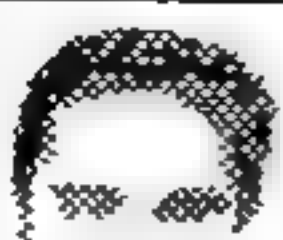
అనే పేరుమాటున ప్రభుత్వం ప్రయివేటీకరణకు విధానాలు అమలుచేయబూనుకున్నది.

1991లో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం నూతన ఆర్థిక విధానాలపేరుతో ప్రయివేటీకరణను ప్రారంభించింది. 1998-2004 మధ్య బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్డీయే ప్రభుత్వం దీనికి ఒక వ్యవస్థాగత రూపం ఇచ్చింది. పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ శాఖ పేరుతో ప్రయివేటీకరణ కోసం కేంద్రంలో ప్రత్యేకంగా ఒక మంత్రిత్వ శాఖను ఏర్పాటు చేసిన ఘనత ఈ ప్రభుత్వానికి దక్కుతుంది. అరుణ్ శౌరీ ఈ శాఖ మంత్రిగా ఉన్న ఆరేళ్ల కాలంలో జరిగిన పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ క్రమాన్ని సాధారణ ప్రజలు ఎంతగా అసహ్యించుకున్నారంటే ఆ తర్వాత వచ్చిన యుపిఎ ప్రభుత్వం దాని పేరు తలవటానికే వెనకంజ వేయాల్సిన పరిస్థితి వచ్చింది.

కాగ్ నివేదిక

ఎన్డీయే హయాంలో అమలు జరిగిన ప్రైవేటీకరణ క్రమంపై కంట్రోలర్ మరియు

ఆడిటర్ జనరల్ -కాగ్- రూపొందించిన మదింపు నివేదిక గత నెల్లో విడుదలైంది. గత ఆరేళ్లకు పైగా వామపక్షాలు దీని గురించి చెప్తున్న విషయాలూ, చేస్తున్న ఆరోపణలూ, లేవనెత్తుతున్న అభ్యంతరాలూ అక్షర సత్యాలని కాగ్ నివేదిక నిరూపించింది. ఆర్థిక విషయాల పట్ల సాధారణ పరిజ్ఞానం ఉన్న వారికి సైతం బూతద్దంలో కనిపిస్తున్న తప్పులను అప్పటి ప్రభుత్వం ఒప్పుకునేందుకు సిద్ధంకాలేదు. దీనికి బదులు పార్లమెంట్లో ఈ అంశాలపై చర్చ జరగాలని వామపక్షాలు, ప్రత్యేకించి సిపిఐ(యం) పట్టుబట్టిన ప్రతిసారీ ఈ రకమైన చర్చలు కంపెనీల విలువను పతనం చేస్తాయని, తద్వారా వాటి అమ్మకాల ద్వారా వచ్చే ఆదాయం తగ్గిపోతుందని అభ్యంతరాలు వ్యక్తం చేస్తూ వచ్చారు ఘనతవహించిన అరుణ్ శౌరీ. వ్యక్తిగతంగా శౌరీని అవినీతిపరుడని ఎవ్వరూ అనలేరు. కానీ మొదట్లోనే చెప్పినట్లు ఒక అవినీతిపరమైన విధానాన్ని అమలు చేసేటప్పుడు

రచయిత న్యూఢిల్లీలో ప్రజాశక్తి మాజీ ప్రతినిధి. ప్రస్తుతం సిపిఐ(ఎం) కేంద్ర కార్యాలయంలో పనిచేస్తున్నారు.

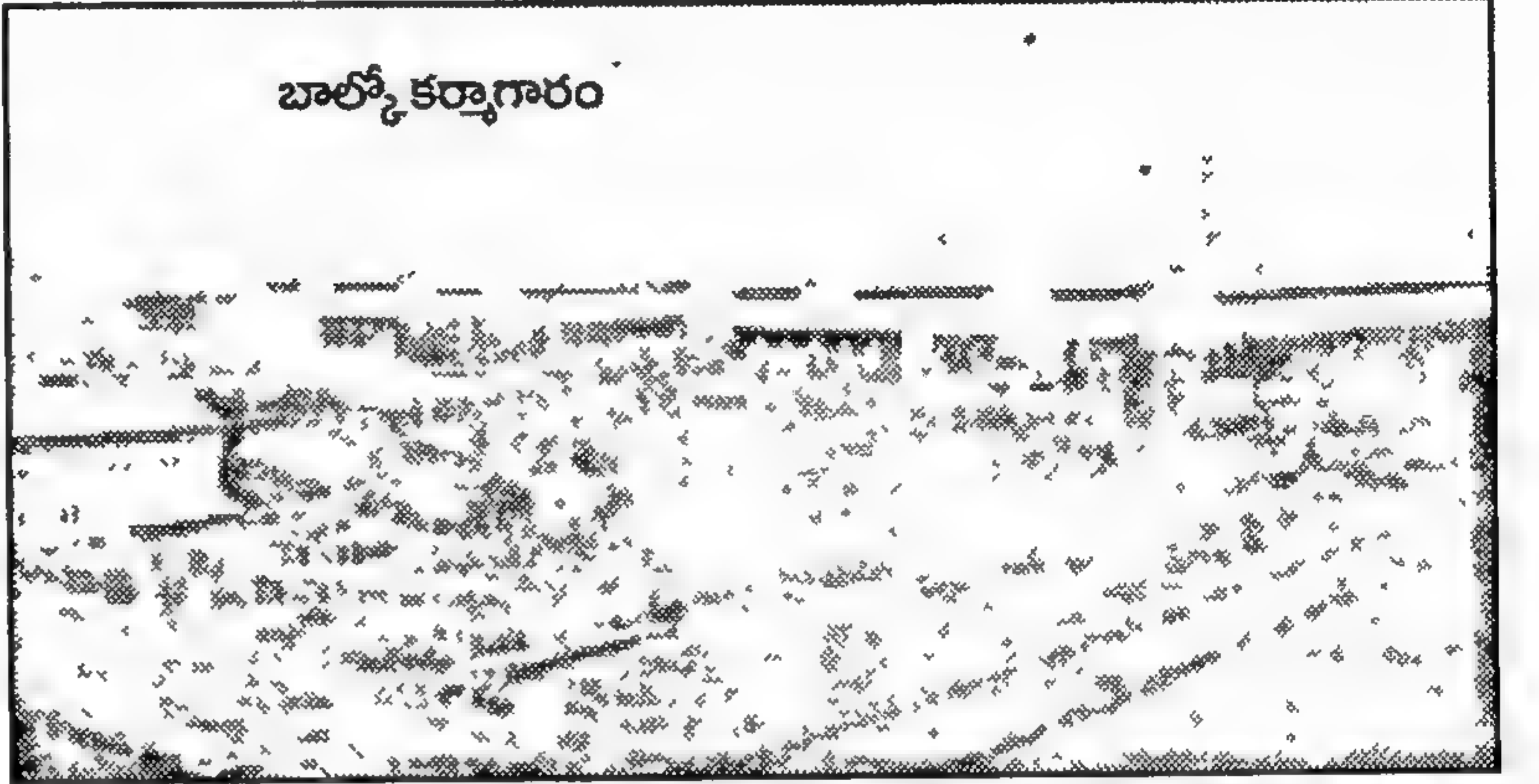
అవినీతి జరగకుండా ఉంటుందని ఆశించటం అసాధ్యం. అరుణ్ శౌరీకి ఉన్న వ్యక్తిగత ప్రతిష్ఠను అడ్డుపెట్టుకునే వాజ్ పేయి ప్రభుత్వం ఆయన పేరుమీదుగా ఈ తతంగాన్ని నడిపింది. సంస్కరణల అమలుతో పాటే అవినీతి కూడా మర్చి చెట్టులా ఊడలు దిగిపోతుందన్నది ప్రైవేటీకరణ అమలు జరిగిన దేశాల అనుభవం. మన దేశంలో కూడా ఇదే అనుభవాన్ని కాగ్ నివేదిక మరోసారి ధృవీకరించింది.

కాగ్ ఏమంటోంది...

సారాంశంగా చూస్తే 75 పేజీల కాగ్ నివేదికను ఈ విధంగా క్లుప్తీకరించవచ్చు. ఎన్టీయే హయాంలో తొమ్మిది పరిశ్రమల 'అమ్మకం' తీరును కాగ్ విశ్లేషించింది. ఈ అమ్మకం సందర్భంగా జవాబుదారీతనం గురించిన విధి విధానాలు ఏమీ రూపొందించ లేదు. కంపెనీల వెల నిర్ణయించటానికి నియమితులైన సలహాదారుల పనినిగాని, వారి అంచనాలకు ప్రాతిపదికలను గానీ మదింపు చేయటం అటుంచి కనీసం ప్రశ్నించిన పాపాన కూడా పోలేదు. సదరు సలహాదారుడు కంపెనీ విలువ వంద కోట్లంటే అంతకే అమ్మకానికి పెట్టారు. దాని వెనక లోతుపాతులు పరిశీలించటం, నిజ విలువను నిర్ధారించేందుకు ప్రయత్నించటం అన్నవి ఏ కోశానా జరగలేదు. దీనివల్ల 'ప్రభుత్వ ఆస్తులు అమ్ముతుంటే కొనే వారు తండోపతండాలుగా వస్తారు, వారిలో అత్యధిక ధర ఇచ్చే వారికి ఈ సంస్థలను అమ్మవచ్చు' అన్న వాదనకు అర్థం లేకుండా పోయింది. ప్రైవేటీకరణ అనంతరం ఆయా సంస్థల్లో భారీ ఎత్తున సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అందుబాటులోకి వస్తుందని, ఉత్పాదక సామర్థ్యం పెరుగుతుందని, లాభార్జన కలుగుతుందని ప్రభుత్వం పార్లమెంట్ కు ఇచ్చిన హామీల అమలును పరిశీలించేందుకు, అమ్మకం ఒప్పందంలో ఇచ్చిన హామీలను ప్రైవేటు వ్యూహాత్మక భాగస్వాములు అమలు చేస్తున్నదీ లేనిదీ తెలుసుకునేందుకు ప్రభుత్వం వైపు నుండి ప్రయత్నమే జరగలేదు. అమ్మటమే మహా పెద్ద పని అన్నట్లు చేతులు దులుపుకున్నారు. కొన్ని సందర్భాల్లో సదరు కంపెనీ విలువ మార్కెట్ లో పడిపోయే విధంగా ప్రభుత్వపు చర్యలే దోహదం చేశాయి. దీంతో నిజవిలువలో కనీసం పదోవంతు సొమ్ము కూడా ప్రభుత్వానికి జమ పడలేదు. ఈ విధంగా జమపడిన నామ మాత్రపు నిధులను దేనికి ఉపయోగించారో, తెలుసుకునేందుకు ఏ మాత్రమూ ప్రభుత్వం వద్ద సమాచారం లేకపోవటం మరింత

ప్రభుత్వ పని, నియమ నిబంధనలకు అనుగుణంగా జరుగుతోందా, లేదా? ప్రభుత్వం పెట్టే ప్రతి పైసా ఖర్చు పద్ధతులకు లోబడి ఉంటున్నాయా, లేవా? అన్న విషయాలను మదింపు చేయటమే రాజ్యాంగబద్ధంగా ఏర్పాటైన 'కాగ్' యొక్క పని. దానికి మించి చర్యలు తీసుకోదానికి కాగ్ కు అధికారాలు లేవు. అందువల్ల, పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ విషయంలో కూడా ప్రభుత్వం రూపొందించుకున్న నియమ నిబంధనల మేరకు పని జరిగిందా లేదా అన్న విషయ పరిశీలనకే కాగ్ నివేదిక పరిమితం అయ్యింది. ●●

బాల్కీ కర్మాగారం

విద్వారంగా ఉంది. దీంతో ప్రైవేటీకరణ ద్వారా సాధించదలచుకున్న ప్రయోజనాలు ఏ మేరకు నెరవేరాయో పరిశీలించే అవకాశం లేకపోయిందని కాగ్ వాపోయింది. ఈ వ్యవహారంలో జరిగిన మరో ఘోరతప్పిదం కంపెనీల ఆస్తుల విలువ కట్టడం పట్ల ప్రభుత్వం అనుసరించిన సాదా సీదా వైఖరి. ప్రజల ధన మాన ప్రాణాలు కాపాడతామని శపథం చేసి మరీ అధికారానికి వచ్చిన ప్రభుత్వాలు అదే ప్రజల రక్తమాంసాలతో నిర్మించిన ప్రభుత్వ కంపెనీల అమ్మకంలో ఇంత ఏమరుపాటుగా వ్యవహరించటం తగదని కాగ్ నివేదిక హెచ్చరించింది.

ప్రభుత్వం పని, నియమ నిబంధనలకు అనుగుణంగా జరుగుతోందా, లేదా? ప్రభుత్వం పెట్టే ప్రతి పైసా ఖర్చు పద్ధతులకు లోబడి ఉంటున్నాయా, లేవా? అన్న విషయాలను మదింపు చేయటమే రాజ్యాంగబద్ధంగా ఏర్పాటైన 'కాగ్' యొక్క పని. దానికి మించి చర్యలు తీసుకోదానికి కాగ్ కు అధికారాలు లేవు. అందువల్ల, పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ విషయంలో కూడా ప్రభుత్వం రూపొందించుకున్న నియమ నిబంధనల మేరకు పని జరిగిందా లేదా అన్న విషయ పరిశీలనకే కాగ్ నివేదిక పరిమితం అయ్యింది.

తప్పు జరిగిందిలా....

ఎన్టీయే హయాంలో ప్రైవేటు వ్యక్తులకు అప్పనంగా కట్టబెట్టబడిన కంపెనీల్లో భారత అల్యూమినియం కంపెనీ, కంప్యూటర్ మెయింటెనెన్స్ కార్పొరేషన్, హిందూస్థాన్ టెలిఫ్రెంటర్స్ లిమిటెడ్, విదేశ సంచార్ నిగం లిమిటెడ్, ఇండో బర్మా పెట్రోలియం లిమిటెడ్, పారడీప్ ఫాస్ఫేట్స్ లిమిటెడ్, మోడరన్ ఫుడ్స్, హిందూస్థాన్ జింక్ లిమిటెడ్, ఇండియన్ పెట్రోకెమికల్స్ లిమిటెడ్లు ఉన్నాయి. ఈ కంపెనీల్లో వాటాల అమ్మకం ద్వారా ప్రభుత్వం 5,544.42 కోట్లు సంపాదించింది. మొత్తంగా ఎన్టీయే అధికారంలో ఉన్న ఐదేళ్లలో పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ, వాటాల అమ్మకాల ద్వారా ప్రభుత్వం మొత్తం 10,347.19 కోట్లు సంపాదించింది. ఈ కంపెనీల విలువకు సంబంధించి ప్రపంచ స్థాయి సలహాదారులను నియమించింది. కంపెనీల ఆస్తిపాస్తులు మదించి కంపెనీల కనీస ధరను ఈ సలహాదారులు ప్రతిపాదించారు. మోడరన్ ఫుడ్స్ విషయంలో కనీస ధరను నిర్ధారించే వరకు కూడా ప్రభుత్వం ఆగలేక పోయింది.

ప్రభుత్వ రంగ కంపెనీలను తెగనమ్మాలన్న ఆదుర్దాలో ప్రభుత్వం కనీస ప్రాథమిక

“ ప్రభుత్వ రంగ కంపెనీలను తెగనమ్మాలన్న ఆదుర్దాలో ప్రభుత్వం కనీస ప్రాథమిక విషయాలూ, బాధ్యతలూ మరిచిపోయిందన్నది కాగ్ నివేదిక విమర్శ. పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ ద్వారా సాధించదల్చుకున్న లక్ష్యాల గురించి ప్రభుత్వానికి స్పష్టత లేదని కాగ్ దుయ్యబట్టింది. ”

విషయాలూ, బాధ్యతలూ మరిచిపోయిందన్నది కాగ్ నివేదిక విమర్శ. పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ ద్వారా సాధించదల్చుకున్న లక్ష్యాల గురించి ప్రభుత్వానికి స్పష్టత లేదని కాగ్ దుయ్యబట్టింది. ప్రభుత్వ ఆస్తి హక్కులను వ్యక్తులకు, ప్రైవేటు సంస్థలకు బదలాయించటం ప్రైవేటీకరణ ముఖ్య సిద్ధాంతాల్లో ఒకటి. దీనివల్ల సదరు కంపెనీ పర్యవేక్షణ సామర్థ్యం మెరుగవుతుందని ఈ సిద్ధాంత కారుల వాదన. కాగ్ నివేదిక మదించిన తొమ్మిది సంస్థల్లోనూ ఈ సిద్ధాంతాన్నే ఆచరణలో పెట్టారు. మొత్తంగా పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ లక్ష్యాలను నిర్దేశించుకున్నప్పటికీ ఫలానా పరిశ్రమను, కంపెనీని ఎందుకు అమ్ముతున్నారో, అలా అమ్మటం ద్వారా ప్రభుత్వం సాధించదల్చుకున్న లక్ష్యాలేమిటో ప్రస్తావించకపోవటం వట్ల కాగ్ విస్మయం వ్యక్తం చేసింది. అంతేకాక ఈ అమ్మకాల ద్వారా వచ్చిన నిధులను ప్రత్యేకంగా అట్టిపెట్టకపోవటం వల్ల ఆ నిధుల ద్వారా వచ్చే ఫలితాలు ఏమిటన్నది కూడా తేలటం లేదని కాగ్ విశ్లేషించింది.

కాగ్ నివేదిక ధృవీకరించిన మరో ఆందోళనకర అంశం ఈ తొమ్మిది పరిశ్రమలకు సంబంధించిన రియల్ ఎస్టేట్ ప్రాంతాలను కట్టకట్టి అమ్మటానికి సంబంధించింది. దీనికి సంబంధించి ధరలను బుక్ విలువ ప్రకారం నిర్ణయించారు. బుక్ విలువకూ, నిజవిలువకూ వ్యత్యాసం ఉంటుంది. చాలా సందర్భాల్లో నిజవిలువ ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఈ నిజవిలువను అంచనా వేయటానికి కంపెనీకున్న ఆస్తిపాస్తులు, అప్పులు, ఇతర ఆదాయవనరులు, చెల్లింపులు అన్నింటినీ బేరీజు వేయాల్సి ఉంటుంది. కంపెనీలు ప్రభుత్వం ఆధీనంలో ఉన్నంత వరకు కంపెనీ పరిధిలో ఉన్న భూమిపై యాజమాన్యం ప్రభుత్వానికే ఉంటుంది. కానీ సదరు కంపెనీపై హక్కులు ప్రైవేటు పరం

అవుతున్నప్పుడు భూమిపై యాజమాన్యం గురించి చూపించాల్సిన శ్రద్ధ చూపించలేదన్న విషయాన్ని 2001 ఫిబ్రవరి, మార్చిలో పార్లమెంట్లో జరిగిన చర్చల్లో సిపిఐ(యం) పదే పదే లేవనెత్తింది. అయితే ప్రభుత్వం, ప్రత్యేకించి అరుణ్ శౌరీ ఈ విషయాలకు సమాధానాలు దాటవేస్తూ మరింత లోతుగా చర్చిస్తే మార్కెట్ లో కంపెనీలు కొనటానికి ఎవ్వరూ ముందుకు రారని ఆందోళన వ్యక్తం చేశారు. వాస్తవాలు తెలుసుకోగోరిన పార్లమెంట్ కంటే కొనుగోలు దార్లకే ఎన్నీయే ప్రభుత్వం ఎక్కువ ప్రాధాన్యత నిచ్చింది. ప్రత్యేకించి భూమి ధరల విషయంలో ప్రభుత్వం ఎంత అశ్రద్ధ కనపబర్చిందంటే ఐదేళ్ల తర్వాత కాగ్ నుండి సంజాయిషీ నోటీసు వస్తే తప్ప ప్రభుత్వానికి ఈ విషయాన్ని పరిశీలించాల్సిన అవసరం కనిపించలేదు. స్వయంగా కాగ్ ఈ వ్యాఖ్య చేసింది. ఇక అమ్మకం కోసం నిర్దేశించిన షరతులు ఎన్ని సార్లు సడలించారో చెప్పనవసరం లేదు. లేని అప్పులు సృష్టించటం, ఉన్న అప్పులు మాఫీ చేయటం, అదనంగా ఉందని గుర్తించిన భూమిని అమ్మకపు ఒప్పందం నుండి వేరు చేయకపోవటం వంటి ఎన్నో అవకతవకలు జరిగాయి. వీటన్నింటినీ వర్ణించటానికే కాగ్ తన శక్తినంతా వెచ్చించినట్లు ఈ నివేదికలో కనిపిస్తోంది. వాస్తవానికి ఇవే అంశాలు 2001లో పార్లమెంట్లో జరిగిన చర్చల్లో సిపిఐ(యం) లేవనెత్తితే ప్రభుత్వం ధ్యాసపెట్టలేదు. అప్పట్లో సిపిఐం ప్రైవేటీకరణను గుడ్డిగా వ్యతిరేకిస్తుందని విమర్శించిన నోళ్లే ఎక్కువ. చివరకు అటువంటి వారు సైతం కొద్దికాలం గడిచిన తర్వాత ఆ విమర్శల్లోని వాస్తవాలు గుర్తించక తప్పలేదు. ప్రస్తుతం పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ గురించి కాగ్ చెప్పిన పలు అంశాలు యుపిఎ ప్రభుత్వ హయాంలో జరిగిన ఢిల్లీ, ముంబయి అంతర్జాతీయ విమానాశ్రయాల ప్రైవేటీకరణ సందర్భంలో

పునరావృతం కావటం గుర్తించదగిన అంశం. అమ్మకానికి నిర్ధారించిన అనేక ప్రాతిపదికలను ప్రభుత్వం పదే పదే మారుస్తూ వచ్చింది. బాల్కీ తరహాలోనే కొనుగోలుకు తొలుత ముందుకు వచ్చిన కంపెనీలన్నీ ఒకటొకటిగా వెనక్కు తగ్గాయి. చివరకు బరిలో ఒక్కో విమానాశ్రయాన్ని కొనుగోలు చేయగలిన అర్హతగల కంపెనీ ఒక్కోటి మాత్రమే మిగిలింది. పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ సందర్భంగా తగిన పోటీ వాతావరణాన్ని నెలకొల్పటంలో ఎన్నీయే ప్రభుత్వం విఫలమైందని కాగ్ విమర్శించింది. ఢిల్లీ, ముంబయి అంతర్జాతీయ విమానాశ్రయాల అమ్మకం విషయంలో యుపిఎం ప్రభుత్వం కూడా తగిన విధంగా పోటీవాతా వరణాన్ని సృష్టించలేకపోయిందని పై వివరాలు విదితం చేస్తున్నాయి. బాల్కీ, విఎస్ఎస్ఎల్ అమ్మకాల్లో కంపెనీతో పాటు భూమిపై కూడా యాజమాన్య హక్కులు వదులుకొంది ప్రభుత్వం. ఈ రెండు విమానాశ్రయాల్లోనూ ఇదే పరిస్థితి. విమానాశ్రయాలతో పాటు వాటిచుట్టూ ఉన్న వేలాది ఎకరాల భూమిని కూడా ప్రైవేటు కంపెనీలకు ధారాదత్తం చేసింది.

ప్రైవేటీకరణ ద్వారా ఆయా కంపెనీల్లో సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, ఉత్పాదకత, లాభాలు భారీఎత్తున పెరుగుతాయని ప్రయివేటీకరణ సమర్థకులు వాదిస్తుంటారు. కానీ అలాంటిదేమీ జరగడం లేదని ఎన్నీఎ హయాంలో జరిగిన ప్రయివేటీకరణ వ్యవహారాలు తెలిపాయి. ఎన్నీఎ అమ్మిని కంపెనీలు ప్రైవేటు వ్యక్తుల చేతుల్లో పడ్డాక వీటిలోకి కొత్తగా వచ్చిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం కూడా ఏమీ లేదని కాగ్ నివేదిక స్పష్టం చేసింది. ప్రత్యేకించి మోడరన్ ఫుడ్స్ విషయంలో ప్రపంచ వ్యాప్తంగానే బ్రెడ్ తయారీలో గత మూడు దశాబ్దాల్లో కొత్తగా అభివృద్ధి అయిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఏమీ లేదని కాగ్ చెప్పాల్సి వచ్చింది.

సలహాదారుల నియామకంలోనూ ప్రభుత్వం సక్రమంగా వ్యవహరించలేదని కాగ్ ధ్వజమెత్తింది. ఒక గుండు సూది కొనాలంటేనే టెండరు వేసి బేరమాడే ప్రభుత్వం వేలాదికోట్ల విలువైన ఆస్తులు అమ్మటానికి అటువంటి ప్రయత్నం చేయకపోవటం విడ్డూరమే కదా! ఒక్కో కంపెనీ అమ్మకం ప్రక్రియ సాఫీగా సాగిపోవటానికి కొందరు అంతర్జాతీయ సలహాదారులను నియమించింది. ఈ నియామకం కూడా అయిన వారికి ఆకుల్లో కాని వారికి కంచాల్లో అన్న చందంగా జరగటం విశేషం. అదికూడా కొనుగోలు దార్లతో

ఒప్పుదాలు కుదిరిన తర్వాత ఈ సలహాదారుల నియామకం జరగటం వారిని పోషించటానికే తప్ప ప్రజల సంపదను సరిగా వెలకట్టటానికి కాదన్నది స్పష్టం అవుతోంది. ఈ ఒంటెత్తు పోకడ ఎంతగా సాగిందంటే చివరకు ఇది రాజ్యాంగబద్ధంగా పని చేసే ప్రభుత్వం చేయాల్సిన పని కాదని కాగ్ హెచ్చరించాల్సి వచ్చింది. (విషయమేమంటే, ఢిల్లీ, ముంబయి అంతర్జాతీయ విమానాశ్రయాల అమ్మకంలో కూడా ఇదే పరిస్థితి పునరావృతం అయ్యింది.) సలహా సేవల ఒప్పందం కూడా ప్రభుత్వ వాటాల ఉపసంహరణ నిర్ణయం తుది దశకు చేరుకున్న తర్వాతనే జరిగింది. దీంతో ఈ సలహాదారులు నిజంగా సలహా ఇచ్చేందుకు ఏమీ మిగలలేదు. ఉదాహరణకు మోడరన్ షుడ్స్ లో ప్రభుత్వ 75 శాతం వాటాలు అమ్మివేయాలని నిర్ణయించుకున్న తర్వాత సలహాదారులు మిగిలిన కాగితాల పని పూర్తిచేయటానికి ఐదునెల్లు కష్టపడ్డారు. ఆస్తుల వెల నిర్ణయించేందుకు కాంట్రాక్టరును నియమించటం మరో విడ్డూరం. ఉదాహరణకు విస్తారమైన ప్రాంతాల్లో స్థిర చరాస్తులు కలిగిన ఉన్న బాల్కీ ఆస్తులకు విలువకట్టటానికి నియమితుడైన కాంట్రాక్టరు కేవలం 19 రోజుల్లోనే ఈ పని పూర్తి చేయాల్సి వచ్చింది. అవసరం ఉన్నా లేకపోయినా సలహాదారుల నియామకానికి నెలతరబడి అవకాశం ఇచ్చిన ప్రభుత్వం రెండో విషయంలో మాత్రం ఎక్కడలేని తొందరపడింది. బాల్కీ ప్రధాన కేంద్రాన్నీ, దాని చుట్టూ ఉన్న భూమినీ తిరిగి చూడటానికే 19 రోజులు నరిపోవు. అటువంటిది కేవలం 19 రోజుల్లో దాని ఆస్తుల వెల నిర్ణయించమని ఆదేశించటం తెగనమ్మటానికి సిద్ధపడ్డవారు మినహా ఇతరులెవ్వరూ చేయలేరు. వెలనిర్ణేతలు తమ ముందుకు వచ్చిన కాగితాల్లో ఉన్న సమాచారాన్ని మాత్రమే పరిశీలించి వెల నిర్ణయించారు. దాంతో వేల కోట్ల రూపాయల ఆస్తిని వందల కోట్లకు కుదించారు. కొన్నిచోట్ల పని చేసే ప్లాంటులను పని చేయటం లేదని (మోడరన్ షుడ్స్ విషయంలో), ఉపయోగంలో ఉన్న గనులను ఉపయోగంలో లేవనీ(హిందూస్థాన్ జింక్), రోజువారీ విద్యుత్ అందిస్తున్న విద్యుత్ ఉత్పత్తి కేంద్రం మూతపడి ఉందని (బాల్కీకు అనుబంధంగా ఉన్న విద్యుత్ ఉత్పత్తి కేంద్రం) వీరు నివేదించారు. ఇదంతా చూసినప్పుడు ప్రయివేటీకరణ అంటే అవినీతి అని కాకుండా మరేమంటాం! ఈ అవినీతిలో సొమ్ములు

“ ఎన్టీఎ హయాంలో జరిగిన ప్రైవేటీకరణలో మరో ముఖ్యమైన విషయం....ప్రభుత్వమూ, కంపెనీ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్లుగా ఉన్న వారూ తీసుకున్న నిర్ణయానికీ, వచ్చిన అంచనాకూ సంబంధించి ఎటువంటి రికార్డు పరమైన ఆధారాలు అందుబాటులో లేకుండా పోవడం. ”

రాజస్థాన్ లోని
చందేరియాలో
హిందుస్థాన్
జింక్
కార్మాగారానికి
చెందిన గ్యాస్
క్లీనింగ్ ప్లాంటు

ఎటుపోయాయో, ఏమయ్యాయో ఇంతవరకు తెలిసే పరిస్థితి లేదు.

ఎన్టీఎ హయాంలో జరిగిన ప్రైవేటీకరణలో మరో ముఖ్యమైన విషయం.... ప్రభుత్వమూ, కంపెనీ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్లుగా ఉన్న వారూ తీసుకున్న నిర్ణయానికీ, వచ్చిన అంచనాకూ సంబంధించి ఎటువంటి రికార్డు పరమైన ఆధారాలు అందుబాటులో లేకుండా పోవడం. ప్రభుత్వంలో ఎవరు ఏ నిర్ణయం తీసుకున్నా దానికి సంబంధించి కారణాలూ, పరిస్థితులూ రికార్డు చేయటం ఆనవాయితీ. వీటినే ఫైల్ నోటింగ్ అంటారు. ఏ కారణాలతో ఫలానా పైలు ప్రారంభమైంది, ఏ కారణాలతో నిలిచిపోయింది, ఏ కారణాలతో కొనుగోలుకు ముందుకు వచ్చిన బిడ్డరు వెనక్కు తగ్గారు, ప్రతి కంపెనీని కొనటానికి ముందుకు వచ్చిన వారిలో ఒకరిద్దరు మాత్రమే మిగిలి తక్కినవారు వెనక్కు ఎందుకు తగ్గారు?..... వంటి కీలక పరిణామాలకు సంబంధించిన ఎటువంటి రికార్డు పరమైన ఆధారాలు ప్రభుత్వం వద్ద లేకపోవటం మరింత విడ్డూరం. ఉదాహరణకు కంప్యూటర్స్ మెయింటెనెన్స్ కార్పొరేషన్ కు సంబంధించి అప్పటికి వస్తున్న లాభాలు భవిష్యత్తులో

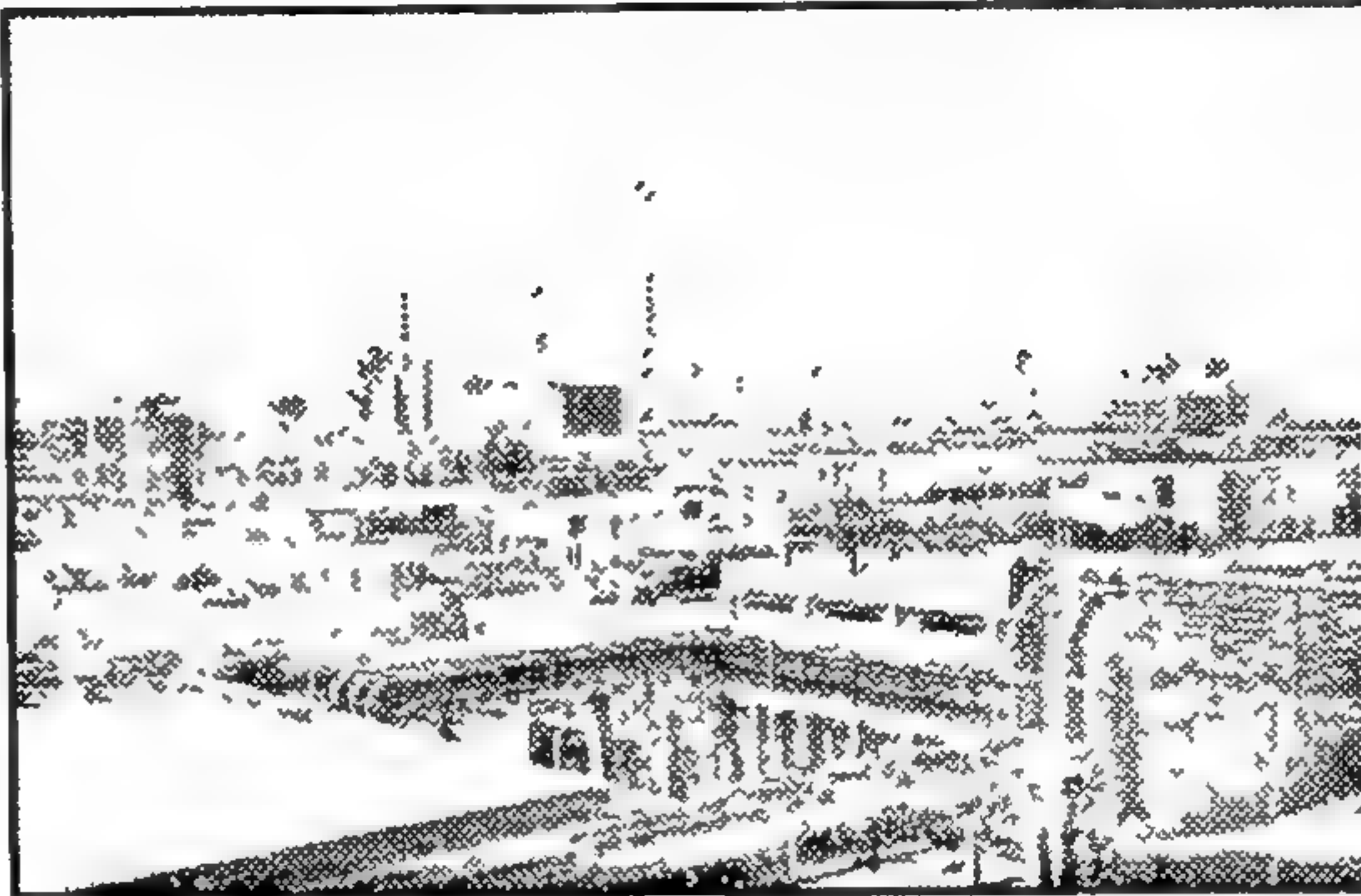
ఒక్కసారిగా పడిపోయే అవకాశం ఉందని వెల నిర్ణేత నిర్ధారించాడు. ప్రభుత్వం ఈ నిర్ధారణను అంగీకరించింది. కానీ అప్పటి వరకు వస్తున్న లాభాలు పడిపోతాయన్న అంచనాకు ఎలా రాగలిగారని మాటమాత్రంగానైనా ప్రశ్నించ లేదు. అంటే భవిష్యత్తులో లాభాలు రాని కంపెనీని కొనుగోలు చేయాలంటే తక్కువ మొత్తం వెచ్చిస్తే సరిపోతుంది. ఎక్కువ మొత్తం వెచ్చించాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ విధమైన లోపోయి కారీ సలహాలను కొనుగోలుదార్లకు ఇచ్చేందుకు ప్రభుత్వం వెనకాడలేదు. మచ్చుకు మరో ఉదాహరణ. ఇండియన్ పెట్రోకెమికల్స్ లిమిటెడ్ కంపెనీ, గుజరాత్ కెమికల్స్ పోర్ట్ టెర్మినల్ కంపెనీలో 37 శాతం వాటాలు కలిగి ఉంది. కానీ సదరు 'వెలనిర్ణేత' ఐపిసిఎల్ కంపెనీ వెల నిర్ణయించేటప్పుడు ఈ అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. అయినా ప్రభుత్వం ఇదేమిటని ప్రశ్నించిన పాపాన పోలేదు. 'వెలనిర్ణేతలు' ఇచ్చిన అంచనాలే మహా ప్రసాదం అన్నట్లుగా అందుకుంది. ఈ ధోరణిని చూస్తే ఈ ప్రైవేటీకరణ నేపథ్యంలో ఏ నిర్ణయం తీసుకోవటానికి ఏ ప్రలోభం పని చేసిందో నిర్ధారించుకునేందుకు కూడా ఆధారాలు లేని విధంగా అప్పటి

“ఎన్టీయే ప్రభుత్వం సాగించిన పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ, నయా ఉదారవాద విధానాల్లో భాగంగా చేపట్టిందే తప్ప దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థకు సంబంధించి ఆచరణాత్మక ఫలితాలు, లక్ష్యాలు సాధించటానికి చేపట్టింది కాదన్నది మొదటి నిర్ధారణ. ఈ కంపెనీలను అమ్మివేసిన తర్వాత కంపెనీల్లో ఉద్యోగ అవకాశాలు తగ్గిపోయాయి తప్ప పెరగలేదు. దీంతో ప్రైవేటు వారికి అప్పగిస్తే మరింత పెట్టుబడులు పెట్టి, మరింత మందికి ఉపాధి కల్పిస్తారన్న ప్రభుత్వ వాదన అవాస్తవికమని తేలింది. ”

తప్పును గుర్తించే ఆధారాలు వదిలిపోరు కదా! కాగ్ నివేదిక నిర్ధారణలనూ, పార్లమెంట్లో అప్పటి ప్రతిపక్షాలు లేవనెత్తిన అంశాలనూ గమనంలో ఉంచుకుంటే మనం కొన్ని అభిప్రాయాలకు, అంచనాలకు రావచ్చు. ఎన్టీయే ప్రభుత్వం సాగించిన పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ, నయా ఉదారవాద విధానాల్లో భాగంగా చేపట్టిందే తప్ప దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థకు సంబంధించి ఆచరణాత్మక ఫలితాలు, లక్ష్యాలు సాధించటానికి చేపట్టింది కాదన్నది మొదటి నిర్ధారణ. ఈ కంపెనీలను అమ్మివేసిన తర్వాత కంపెనీల్లో ఉద్యోగ అవకాశాలు తగ్గిపోయాయి

అధికారులు, వారి దళానికి నాయకునిగా ఉన్న ఉపసంహరణ శాఖ మంత్రి వ్యవహరించారు. ప్రభుత్వం ఎంత ఉదారంగా వ్యవహరించిందంటే కొన్ని కంపెనీలకు సంబంధించిన న్యాయ సలహాదారులు, వెల నిర్ణేతలు, ఛార్జర్డ్ అక్కౌంట్ టెంట్లు, పర్యావరణ నిపుణుల నియామకాలకు సంబంధించిన ఒక్క నిర్ణయం కూడా రికార్డుల్లో లేదు. ఇక జరిగిన తప్పులకు ఎవరిని బాధ్యతలను చేయాలో తెలియని సందిగ్ధతలో ఉన్నామని కాగ్ తన నివేదికలో వాపోవటం మినహా చేయగలిగింది ఏమీ లేకపోయింది.

మరో ముఖ్యమైన విషయం ఉంది. వివిధ కంపెనీలను కొనుగోలు చేసిన ప్రైవేటు వ్యక్తులు, సంస్థలు ఆ కొనుగోలు ఒప్పందాన్ని అమలు చేయటానికి సంబంధించి, కొనుగోళ్ల తర్వాతి రోజుల్లో తాము ఇచ్చిన హామీలకు కట్టుబడి ఉండటానికి సంబంధించి పర్యవేక్షించడానికి ఎటువంటి యంత్రాంగమూ లేదు. దీంతో హోటల్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా, బాల్కోలను కొనుగోలు చేసిన వ్యూహాత్మక భాగస్వామి ఒప్పందానికి భిన్నంగా కార్మికులకు బలవంతపు పదవీ విరమణ పథకాన్ని అమలు చేశారు. మోడరన్ ఫుడ్స్ విషయంలో ఈ కంపెనీని కొన్న హిందూస్థాన్ లీవర్ లిమిటెడ్ ప్రధాన నగరాల్లో కీలకమైన ప్రాంతాల్లో ఉన్న దాని రియల్ ఎస్టేట్లను అమ్మటానికి సిద్ధమైంది. ప్రభుత్వం ఆధీనంలో ఉంటే పని చేయవని ప్రైవేటు వ్యక్తులకు అమ్మివేయబడిన హిందూస్థాన్ టెలిఫ్రీంటర్స్ లిమిటెడ్, పారడీప్ ఫాస్ఫేట్ కంపెనీలు ప్రైవేటు వ్యక్తుల చేతుల్లోకి వెళ్లిన వెంటనే మూతపడ్డాయి. ఇలా ఎందుకు జరిగింది, దీని పర్యవసానాలు ఏమిటి అని ఆలోచించేందుకు కూడా ప్రభుత్వం ప్రయత్నం చేయలేదు. హిందూస్థాన్ టెలిఫ్రీంటర్స్ను కొన్న హిమాచల్ ఫ్యూచరిస్టిక్ లిమిటెడ్ లాభాల్లోనే సాగుతోంది. మరి పెట్టుబడి పెట్టి కొన్న టెలి

ఇండియన్ పెట్రో కెమికల్స్ ప్లాంట్

ఫ్రీంటర్స్ కంపెనీని ఎందుకు మూతవేసినట్లు? అదేవిధంగా పారడీప్ ఫాస్ఫేట్స్ను కొన్న జువారి కంపెనీ ఎరువుల ఉత్పత్తిని కొనసాగిస్తూనే ఉంది. అదే పని కోసం కొన్న పారడీప్ ఫాస్ఫేట్స్ను ఎందుకు మూత వేసినట్లు? కృత్రిక కొరత సృష్టించటానికేనా...? అన్న విషయాలు పరిశీలించేందుకు కూడా ఉపసంహరణ మంత్రిగానీ, ఆయనకు మార్గదర్శకంగా నిలిచిన ప్రభుత్వం గానీ వీసమెత్తు ప్రయత్నం చేయలేదు.

కాగ్ నివేదిక మొత్తంకుంటున్నతీరు గమనిస్తే గతంలో ఒక కోర్టు కేసు విచారణ సందర్భంగా న్యాయమూర్తి చేసిన వ్యాఖ్యలు గుర్తుకు వస్తున్నాయి. కోర్టులో ఒక హత్య కేసుకు సంబంధించి విచారణ జరుగుతోంది. ప్రతి వాది ప్రశ్నను ఎన్ని సార్లు వెనక్కు ముందుకూ మార్చి అడిగినా బోనులో ఉన్న సాక్షి ఒకటే సమాధానం ఇస్తున్నాడు. దీంతో న్యాయమూర్తి జోక్యం చేసుకుంటూ “నిజం చెప్పేవాడూ, నిజాయితీగా చెప్పేవాడైతే మీరడిగిన తికమక ప్రశ్నలకు తడబడతాడు. కాని శిక్షణ తీసుకుని మరీ అబద్ధం చెప్పటానికి వచ్చిన వాడు ఎందుకు తడబడతాడు” అని వ్యాఖ్యానించారు. కాగ్ నివేదికను పరిశీలించిన తర్వాత స్పష్టంగా ఇదే అభిప్రాయం కలుగుతుంది. శిక్షణ తీసుకుని మరీ తప్పు చేయటానికి సిద్ధం అయిన వారు

తప్ప పెరగలేదు. దీంతో ప్రైవేటు వారికి అప్పగిస్తే మరింత పెట్టుబడులు పెట్టి, మరింత మందికి ఉపాధి కల్పిస్తారన్న ప్రభుత్వ వాదన అవాస్తవికమని తేలింది. ఇక అమ్మకానికి గురైన సంస్థల్లో కార్మికుల హక్కుల గురించి ఎంత తక్కువగా చెప్పుకుంటే అంత మంచిది. గతంలో ఢిల్లీ విద్యుత్ బోర్డు ప్రైవేటీకరణపై కాగ్ నివేదిక విమర్శలు గుప్పిస్తే మెచ్చుకుని పత్రికల్లో వ్యాసాలురాసిన అరుణ్ శౌరీకి ఆ కాగ్ తన హయాంలో జరిగిన తప్పులను బయటపెట్టేసరికి పట్టరాని కోపం వచ్చింది. ప్రైవేటీకరణ ద్వారా వచ్చిన నిధులను ప్రత్యేకంగా ఒక ఖాతాలో పెట్టి దాన్ని జాతీయ పునఃనిర్మాణానికి ఉపయోగిస్తామని అప్పట్లో వాజ్ పేయి చెప్పినా, ప్రస్తుతం మన్మోహన్ సింగ్ చెప్పన్నా నమ్మటానికి లేదు. ప్రపంచంలో ప్రభుత్వరంగ సంస్థలు తెగనమ్మిన ఏ ప్రభుత్వమూ ఇప్పటి వరకు అటువంటి నిధిని ఏర్పాటు చేయలేదు.

ఈ పరిణామాలు ఒక విషయాన్ని తెలియ చేస్తున్నాయి. అదేమంటే, ప్రైవేటీకరణ అంటే అవినీతి. అది మార్కెట్ శక్తులు, ద్రవ్య పెట్టుబడి డిమాండ్లకు లోబడి సాగుతుందే తప్ప దాని వెనక మరో తర్కం ఉండదు. తాజా కాగ్ నివేదిక ఆ విషయాన్నే ధృవీకరిస్తోంది.

రావుల్ కాస్ట్రో

మమ్మల్ని ఏ శత్రువూ ఓడించలేదు!

చేయడమే కాకుండా ఆయనను 'ఎంతో నైపుణ్యంతోనూ, ప్రేమతోనూ, అంకిత భావంతోనూ వైద్యం చేసిన డాక్టర్లకూ, ఇతర కామ్రేడ్స్ కూ ముందుగా ధన్యవాదాలు తెలుపుతున్నాను. నిజానికి ఫైడల్ కోలుకోవడానికి మంచి వైద్యంతోబాటు వారి ప్రేమ, అభిమానాలు ముఖ్య కారణం. దాంతో బాటు ఫైడల్ శారీరక, మానసిక దృక్పథం కూడా ఆయన నెమ్మదిగానైనా క్రమంగా కోలుకోడానికి తోడ్పడుతోంది.

మీరు కొంత కాలం టివీలోనూ, పత్రికల్లోనూ కనిపించకపోయేసరికి ఊహగానాలూ, విదేశీ మీడియాలో దుష్ప్రచారం ఊపందుకున్నాయి. దీనిపై వ్యాఖ్యానం?

నేను పత్రికల్లోగాని, టివీలోగాని కనిపిస్తానా, లేదా అని నా గురించి విదేశీ మీడియాలో వచ్చిన ఊహగానాల గురించే మీరడుగు తున్నారనుకుంటున్నాను. అయితే నేను 13వ తేదీన (సెప్టెంబర్) ఛావెజ్ ను ఆహ్వానించే సమయంలో ఫైడల్ తో కలిసి ఉన్న ఫోటో మీడియాలో వచ్చింది. అయినా ఇటువంటి వ్యాఖ్యానాలను నేను పట్టించుకోను. మన ప్రజలు ఏమనుకుంటున్నారు అన్నదే నాకు ముఖ్యం. మనం భౌగోళికంగా చాలా చిన్న ద్వీపంలో ఉన్నాం. ఇక్కడ దాచడానికి రహస్యాలంటూ ఏమీ ఉండవు. మనం చేస్తున్నదంతా తెలుస్తూనే ఉంటుంది. నేను పర్యటనల్లో ఉన్నప్పుడు ప్రజలనూ, స్థానిక నాయకులనూ కలుస్తూనే ఉంటాను. ఒకటి, నేను రక్షణ మంత్రిగా ఉన్నాను కాబట్టి రక్షణకు సంబంధించిన చాలా పనులు జాగ్రత్తగా చేస్తుండాలి, వీటికి సంబంధించిన కర్తవ్యాలన్నిటినీ మీడియాకు చెప్పకూడదు.

క్యూబా విప్లవ నేత ఫైడల్ కాస్ట్రో అనారోగ్య పరిస్థితిని ఉపయోగించుకుని క్యూబాలో "అధికార మార్పిడి" జరపాలని అమెరికా ప్రయత్నాలు ప్రారంభించింది. కాస్ట్రో తరువాత అక్కడ సోషలిస్టు వ్యవస్థ లేకుండా చేసేందుకు అమెరికా ఒక పథకాన్ని సిద్ధంచేసి అమలు చేయబూనుకుంది. క్యూబాపై దురాక్రమణకు మరోమారు సన్నాహాలు చేస్తోంది. క్యూబా వ్యతిరేక కుట్రలను మరింత ముమ్మరం చేసింది. ఈ పరిస్థితిని ఎదుర్కోడానికి కాస్ట్రో సోదరుడూ, క్యూబా విప్లవ నేత రావుల్ కాస్ట్రో రుజ్ నేతృత్వంలో క్యూబా ప్రభుత్వమూ, విప్లవ సైన్యమూ, ప్రజలూ సర్వసన్నాహాలు చేస్తున్నారు. అమెరికా కుట్రలను క్యూబా ప్రజలు వమ్ముచేస్తారని రావుల్ కాస్ట్రో చెప్పారు. ఈ ప్రపంచంలో "ఏ శత్రువూ మమ్మల్ని ఓడించలేదు" అని ఆయన క్యూబా కమ్యూనిస్టు పార్టీ అధికార పత్రిక 'గ్రాన్మా' ప్రతినిధి లాజార్ బర్రెడో మెడినాకు ఇచ్చిన ప్రత్యేక ఇంటర్వ్యూలో పేర్కొన్నారు. దురాక్రమణ దారులు ఎటువంటి దాడులకు పాల్పడినా ఎదుర్కొనడానికి క్యూబా ప్రభుత్వం సర్వసన్నద్ధంగా ఉందని ఆయన 'విప్లవ సైనిక బలగాల మంత్రిత్వ శాఖ' కార్యాలయంలో చెప్పారు. ఫైడల్ కాస్ట్రో ఆరోగ్య పరిస్థితి గురించి, ఆయన అనారోగ్యం అనంతరం క్యూబాలోని పరిస్థితులగురించి ఆయన ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూ ఇలా సాగింది:

గ్రాన్మా: ఫైడల్ కాస్ట్రో అనారోగ్యం నుండి కోలుకుంటున్న ఫోటోలూ, తరువాత ఆయన వెనిజులా అధ్యక్షుడు హ్యూగో ఛావెజ్ ను కలుసుకున్నప్పటి టెలివిజన్ చిత్రాలూ చూసి క్యూబన్లు చాలా సంతోషించారు. అయినా ఆ కామ్రేడ్ కు అతి సన్నిహితులుగా ఉన్న మీనుండి

ఆయన ఆరోగ్య పరిస్థితి గురించి తెలుసుకోవాలని లక్షలాది మంది ప్రజలు కోరుకుంటున్నారు.

రావుల్: ఇప్పటికిప్పుడు మనందరికీ ఆసక్తికరమైన అంశం కాస్ట్రో ఆరోగ్య పరిస్థితి అన్నదాంట్లో సందేహం లేదు. కాస్ట్రోకు చికిత్స

“నాకు సహజంగానే తరచూ మీడియాలో కనిపించడం ఇష్టం ఉండదు. నా లక్షణం అది. భవిష్యత్తులో కూడా అలాగే ఉండాలనుకుంటున్నాను. అవసరమైనప్పుడు మాత్రమే కనిపిస్తాను. అయితే నేను తరచూ మీడియాలో కనిపించకపోవడానికి అది ప్రధాన కారణం కాదు. ఆ అవసరం రాలేదు.”

రెండోది, నాకు సహజంగానే తరచూ మీడియాలో కనిపించడం ఇష్టం ఉండదు. నా లక్షణం అది. భవిష్యత్తులో కూడా అలాగే ఉండాలనుకుంటున్నాను. అవసరమైనప్పుడు మాత్రమే కనిపిస్తాను. అయితే నేను తరచూ మీడియాలో కనిపించకపోవడానికి అది ప్రధాన కారణం కాదు. ఆ అవసరం రాలేదు.

దేశ భద్రతా చర్యలు ఎలా ఉన్నాయి?

చాలా బాగున్నాయి. ఎవరి బాధ్యతలు వారికున్నాయి. వాటిని తూ.చ. తప్పక పాటించడమే జరగాల్సింది. బాధ్యులంతా, ఏ స్థాయిలో వారైనా వారి వారి కర్తవ్యాలు నిర్వర్తిస్తున్నారు. మనకూ, మన ప్రజలకూ క్రమశిక్షణ ఎలా కొనసాగించాలో, అప్రమత్తతతో ఎలా ఉండాలో, స్ఫూర్తివంతంగా పనులు ఎలా చేయాలో తెలుసు. ఈ సందర్భంగా క్యూబా విప్లవానికి, దేశాధినేతకూ మద్దతు తెలుపిన, అనేక ప్రాంతాల్లో మద్దతుగా ప్రదర్శనలు నిర్వహించిన అందరికీ, సాంస్కృతికరంగ ప్రముఖులకూ, అన్ని రంగాల నిపుణులకూ, కార్మికులకూ, రైతులకూ, సైనికులకూ, గృహిణులకూ, విద్యార్థులకూ, దైవ భక్తులకూ, ప్రజా ప్రతినిధులకూ, మత సంస్థలకూ చివరిగా క్యూబా ప్రజలందరికీ అభినందనలు తెలుపుతున్నాను. వారి ఐక్యత, వారి విప్లవ చైతన్యమూ....ఇవే మన దేశానికి మూల స్తంభాలు.

ఇతర దేశాల నుండి మద్దతు ఎలా ఉంది?

ఇతర దేశాల నుండి లభించిన మద్దతు చూస్తే హృదయం ఉప్పొంగుతోంది. ప్రపంచ వ్యాపితంగా సాహస్ర్ర సందేశాలు పంపినవారికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుతున్నాను. ప్రపంచ దేశాల్లోని అన్ని వర్గాలనుండి - సామాన్య కార్మికుల దగ్గరినుండి, మేధావులూ, రాజకీయ నాయకుల వరకు వివిధ రకాల మత సంస్థల నాయకుల వరకు కాస్ట్రోకూ, క్యూబాకూ సాహస్ర్రత తెలిపారు. అయితే వీటన్నిటి మధ్య మన

శత్రువులనుండి కూడా మనల్ని శాపనార్థాలు పెడుతూ సందేశాలు వచ్చాయి. వాటిని మనం ఆమోదించలేదు. అమెరికా మన దేశ ఆంతరంగిక వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసుకునే ప్రకటనలు చేసింది. ఈ ప్రకటనను ఖండిస్తూ వందకు పైగా దేశాలకు చెందిన 12,000 మంది మేధావులు సంతకాలు చేసి మనకు ఒక సందేశం పంపారు. సంతకాలు చేసివారిలో నోబుల్ బహుమతి విజేతలు కూడా ఉన్నారు. అమెరికా సందేశం మన దేశంపై దాడికి బుష్ పన్నిన పన్నాగాన్ని తెలియజేస్తోంది. 19వ శతాబ్దం చివరిలో, 20వ శతాబ్దం ఆరంభంలో ఆ దేశం మనల్ని పాలించినట్లే ఇప్పుడు కూడా పాలించాలన్న పన్నాగంతో బుష్ వ్యవహరిస్తున్నాడు. ఇప్పుడు వాళ్లు “అధికార మార్పిడి” గురించి మాట్లాడుతున్నారు. “క్యూబాలో అధికార మార్పిడికోసం జరిగే ప్రయత్నాలను పర్యవేక్షించే” బుష్ ప్రభుత్వ అధికారి కాలెబ్ మెక్కాక్రీ ఇటీవల మాట్లాడుతూ ‘క్యూబా విప్లవం కొనసాగడాన్ని అమెరికా ఆమోదించబోదు’ అని అన్నాడు. అయితే విప్లవాన్ని వాళ్లు ఎలా కూలదోయ దలుచుకున్నారో చెప్పలేదు.

ఈ పరిస్థితుల్లో కూడా క్యూబా ప్రజలు ప్రశాంతంగా ఉండటం పట్ల శత్రువుల స్పందన ఎలా ఉంది?

అవును దేశం తల్లక్రిందులవుతుందని వారనుకున్నారు. వారు సృష్టించిన అబద్ధాలనే వారు నిజాలుగా నమ్మారు. ఇప్పుడు వారి రాజకీయ మేధావులూ (థింక్ ట్యాంక్స్), వారి విశ్లేషకులూ కొత్త కొత్త నిర్ధారణలు సృష్టిస్తున్నారు. దేశంలో పరిస్థితులు ప్రశాంతంగా ఉన్నాయి. అన్ని ప్రదేశాల్లోనూ ఎవరి పనులు వారు ప్రశాంతంగా చేసుకుంటున్నారు. దేశం ఇబ్బందుల్లో ఉన్న ప్రతిసారీ మన ప్రజలు ఇలానే వ్యవహరిస్తారు. దేశంలోపలి పరిస్థితి దృష్ట్యా చూస్తే ఏ ఒక్క వాలంటీర్స్ అతను చేస్తున్న

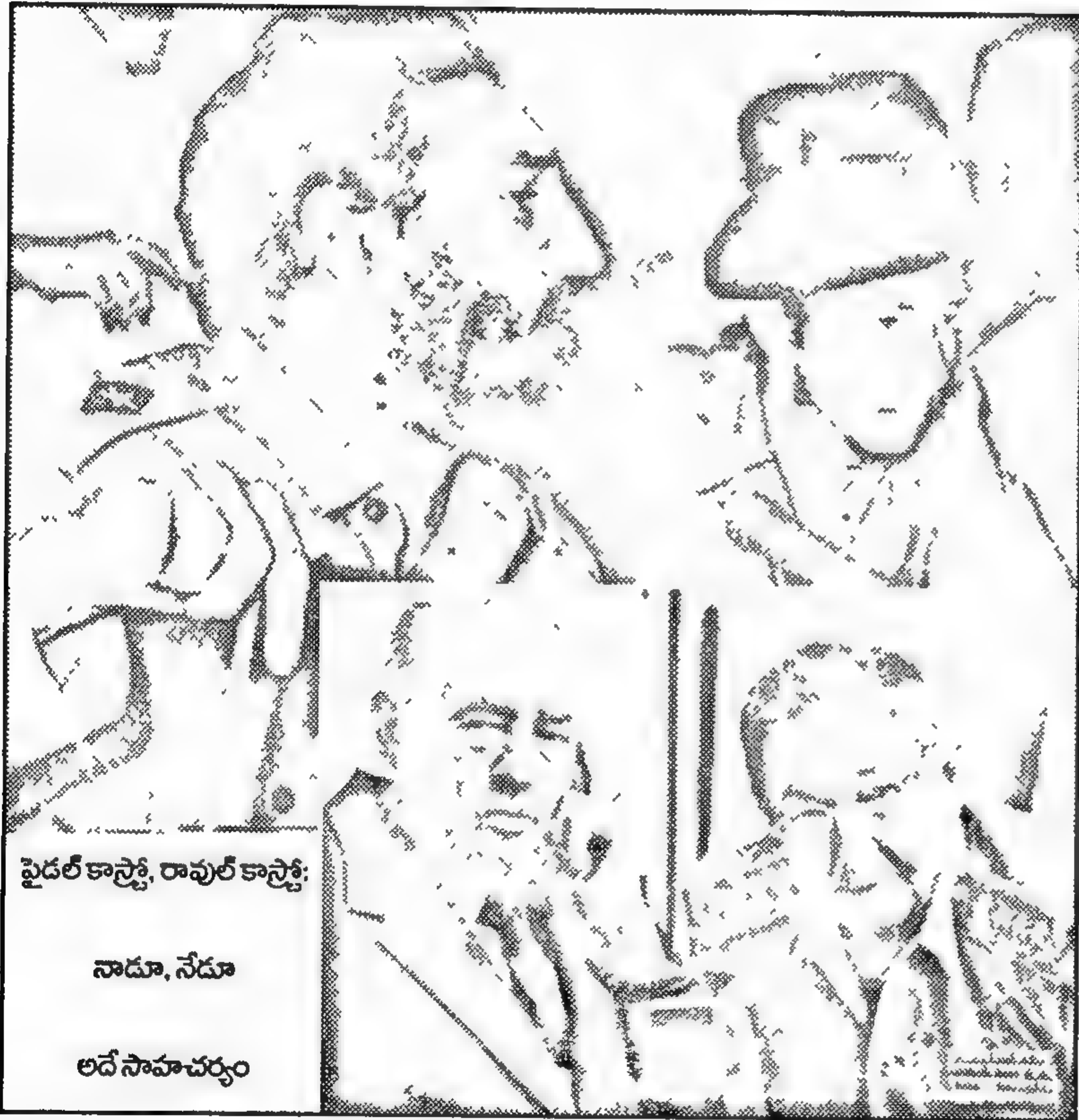
పనులనుండి పక్కకు మళ్లించాల్సిన అవసరం లేదు. అయితే మనం శత్రువు ప్రమాదాన్ని ఎన్నడూ విస్మరించకూడదు. అందులోనూ క్యూబా రాజ్యాంగాన్ని అంగీకరించబోనని బహిరంగంగా ప్రకటించిన అమెరికా వంటి శత్రువు ప్రమాదాన్ని విస్మరించడం అస్సలు తగదు. వాళ్లు ఈ ప్రపంచానికి పాలకులైనట్లు మాట్లాడుతున్నారు. క్యూబాలో వారికి ఇష్టమైన ప్రభుత్వానికి అధికారాన్ని అప్పగించాలని డిమాండ్ చేస్తున్నారు. వారి “డిమాండ్ను అంగీకరించని వారిని గుర్తుపెట్టుకుంటాం” అని బెదిరిస్తున్నారు. కొద్దిరోజుల క్రితమే అధ్యక్షుడు బుష్ ఇటువంటి తెలివితక్కువ విధానాన్ని తీసుకున్నాడు.

వారి పథకాలు ఎంతవరకు పారుతాయనుకుంటున్నారు?

పెన్నులో ఇంకూ, కాగితాలూ వ్యర్థం చేసుకోవడం మినహా వారు సాధించగలిగేది ఏమీ ఉండదు. క్యూబాలో విద్రోహ చర్యలు జరిపేందుకుగాను కొంతమందిని వారు నియమించుకున్న విషయం, వారికి బహిరంగంగా ప్రకటించిన మొత్తం 8 కోట్ల డాలర్లు వేతనాలుగా ఇస్తున్న విషయం మన దృష్టిలో ఉంది. వీరందరికీ మియామీలో డబ్బు పంపకం జరుగుతోంది. అయితే వారికి నేను చెప్పేదేమంటే వారు ఈ విద్రోహులకు బదులు క్యూబాలో దేశ రక్షణ కోసం నిలుచున్న లక్షలాదిమంది క్యూబా స్త్రీ, పురుషులను చూడమని చెబుతున్నాను. అమెరికా పంపించే అడ్మినిస్ట్రేటర్కు స్వాగతం చెప్పడానికి వారు రైఫిళ్లు పట్టుకుని నిలుచున్నారు. ఆంక్షలూ, బెదింపులతో వారు క్యూబాలో ఏమీ సాధించలేరన్న విషయాన్ని గుర్తుంచుకుంటే మంచిది. అమెరికా ఆ విధంగా వ్యవహరిస్తున్నా మనం సమాన హోదాతో అమెరికాతో సంబంధాలు పునరుద్ధరించుకోవాలనే కోరుకుంటున్నాం. అయితే ప్రస్తుత అమెరికా ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న అహంకారపూరితమైన, జోక్యం దారీ విధానాలను మాత్రం మేం సహించం. ఇటీవల నేను పార్టీ పాత విధాన పత్రాలు చదువుతుంటే అవన్నీ ఈ రోజే రాసినట్లుగా ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు: 1986లో ఫిబ్రవరిలో జరిగిన పార్టీ మూడో మహాసభకు ఫైదల్ కాస్ట్రో సమర్పించిన నివేదికలో ఇలా ఉంది: “మనం ఇంతకు ముందు అనేక సార్లు చెప్పినట్లు అమెరికాతో మనకు గల విభేదాలను చర్చల ద్వారా పరిష్కరించుకోడానికి, శాంతికోసం, అమెరికా ప్రజలతో మరింత మెరుగైన

సంబంధాల కోసం పాటుపడడానికి క్యూబా ఏనాడూ వ్యతిరేకం కాదు.” అంటూ ఆయన ఈ విధంగా చెప్పాడు: “అయితే దీనికోసం కొన్ని తరాల క్యూబన్లు పోరాడి, త్యాగాలు చేసి సంపాదించుకున్న స్వాతంత్ర్యాన్నీ, సార్వభౌమాధికారాన్ని ఫణంగా పెట్టడం మాత్రం జరగదు. సమస్య పరిష్కారం దృష్టితోనూ, సమానత్వం, పరస్పరం ఇచ్చిపుచ్చుకునే ధోరణితోనూ అమెరికా చర్యలు జరిపితేనే ఇది సాధ్యమవుతుంది.” పార్టీ తన మహాసభల్లో ఆమోదించిన అనేక పత్రాల్లోనూ, పార్టీ తొలి కార్యదర్శి అనేక సంద

“గత కొంతకాలంగా ఈ దుష్ట పథకాలను ఎదుర్కోవడానికి చర్యలు తీసుకోవడంలోనే మేం తలమునకలై ఉన్నాం. అమెరికా ప్రభుత్వం ప్రపంచంలో ఎక్కడైనా, ఎప్పుడైనా నిర్నిరోధంగా యుద్ధానికి పాల్పడే విధానం చేపట్టిన సమయంలోనే ఈ పథకాన్ని రూపొందించిందన్న విషయాన్ని మనం గుర్తుంచుకోవాలి. ”

ఫైదల్ కాస్ట్రో, రావుల్ కాస్ట్రో:

నాదూ, నేదూ

అదే సాహచర్యం

ర్భాల్లో చేసిన ప్రసంగాల్లోనూ ఇదే చెప్పడం జరిగింది.

కానీ వారు అవే దురాక్రమణదారీ విధానాలు కొనసాగిస్తున్నారు కదా!

అవును. ఫైదల్ కాస్ట్రో పై మాటలు చెప్పి 20 ఏళ్లు దాటిపోయింది. అయినా వాళ్లు కుట్రలు మానుకోలేదు. క్యూబాలో ‘అధికార మార్పిడి’ కోసం వాళ్లు 485 పేజీల జోక్యం దారీ పథకం ఒకటి తయారు చేశారు. దాన్ని 2004లో ఆమోదించారు. విద్య, వైద్యం, సామాజిక భద్రత, వ్యవసాయ సంస్కరణలు, పట్టణ సంస్కరణలు...తదితర రంగాల్లో క్యూబా

విప్లవం సాధించిన విజయాలు ఒక్కో దాన్నే ఎలా వమ్ముచేయాలో వారు దాన్లో చాలా విపులంగా రాశారు. ఇంకో మాటలో చెప్పాలంటే ప్రజలను తమ భూములనుండి, ఇళ్లనుండి బయటకు నెట్టి తమ పాత యజమానులదగ్గరకు ఎలా తరమాలో ప్రణాళిక తయారుచేశారన్నమాట.

గత జులై 10న అధ్యక్షుడు బుష్ అధికారికంగా ఈ పథకానికి ఆమోదముద్ర వేయడం వీటన్నిటికీ పరాకాష్ఠ. ఆమోదం పొందక ముందు ఆ పత్రాన్ని జూన్ లో ఇంటర్నెట్ లోనే పెట్టారు. ఈ పత్రానికి ఒక రహస్య అనుబంధం

ఉందని దాన్ని మాత్రం “జాతీయ భద్రతా కారణాల రీత్యా”, “దాన్ని సమర్థంగా అమలు చేయడం కోసం” బహిరంగ పరచడం లేదని వారు పేర్కొన్నారు. వారు ఖచ్చితంగా ఈ మాటలే ఉపయోగించారు. ఇది పూర్తిగా అంతర్జాతీయ చట్టాన్నీ, న్యాయాన్నీ దారుణంగా ఉల్లంఘించడమే. గత కొంతకాలంగా ఈ దుష్ట పథకాలను ఎదుర్కోవడానికి చర్యలు తీసుకోవడంలోనే మేం తలమునకలై ఉన్నాం. అమెరికా ప్రభుత్వం ప్రపంచంలో ఎక్కడైనా, ఎప్పుడైనా నిర్నిరోధంగా యుద్ధానికి పాల్పడే విధానం చేపట్టిన సమయంలోనే ఈ పథకాన్ని రూపొందించిందన్న విషయాన్ని మనం గుర్తుంచుకోవాలి. అందులోనూ, “ప్రపంచంలోని సుమారు 60 చీకటి ప్రదేశాలపై” ఎటువంటి ముందస్తు హెచ్చరిక లేకుండా దాడికి తెగబడతానని అది బహిరంగంగా బెదిరించి ఉన్న సమయంలో ఈ పథకం రూపకల్పన జరిగింది.

దురాక్రమణ ప్రమాదం ముంచుకొచ్చిందంటారా?

అవును, 2003లోనే ఈ పథకాలు బహిరంగమయ్యాయి. ఆ ఏడాది డిసెంబర్ 5న అమెరికా విదేశాంగ శాఖలో పశ్చిమార్ధ గోళపు వ్యవహారాలు చూసే సహాయ మంత్రి రోజెర్ నోరీగా మాట్లాడుతూ - ఆ మాటలు నోరుజారి అన్నాడో లేదో నాకు తెలియదు గాని ఇలా అన్నాడు: “క్యూబాలో అధికార మార్పిడి, మరో మాటలో చెప్పాలంటే కాస్ట్రో చావు ఎప్పుడైనా జరగొచ్చు. మనం సర్వ సన్నద్ధంగా, నిర్ణయాత్మకంగా ఉండాలి.” “అంతేకాదు ప్రస్తుత ప్రభుత్వ మద్దతుదారులు కూడా అధికారంలో ఉండే అవకాశం లేకుండా అమెరికా చూసుకోవాలి” అని కూడా అన్నాడు. అంటే “కాస్ట్రో ప్రభుత్వం పోతే దాని వారసత్వం కూడా ఉండకుండా చూసేందుకు” వారు ప్రయత్నిస్తున్నారన్నమాట.

“ ఇటీవలి కాలంలో మన దేశ భద్రతను పటిష్ఠం చేసుకోడానికి మనం తీసుకుంటున్న చర్యల గురించీ వివరించాం. ఒక నెలరోజుల క్రితమే జులై 1న పార్టీ కేంద్ర కమిటీ సమావేశం అయిదో ప్లేనంలో ఈ విషయాలు కూలంకషంగా చర్చించి విశ్లేషించాం. ”

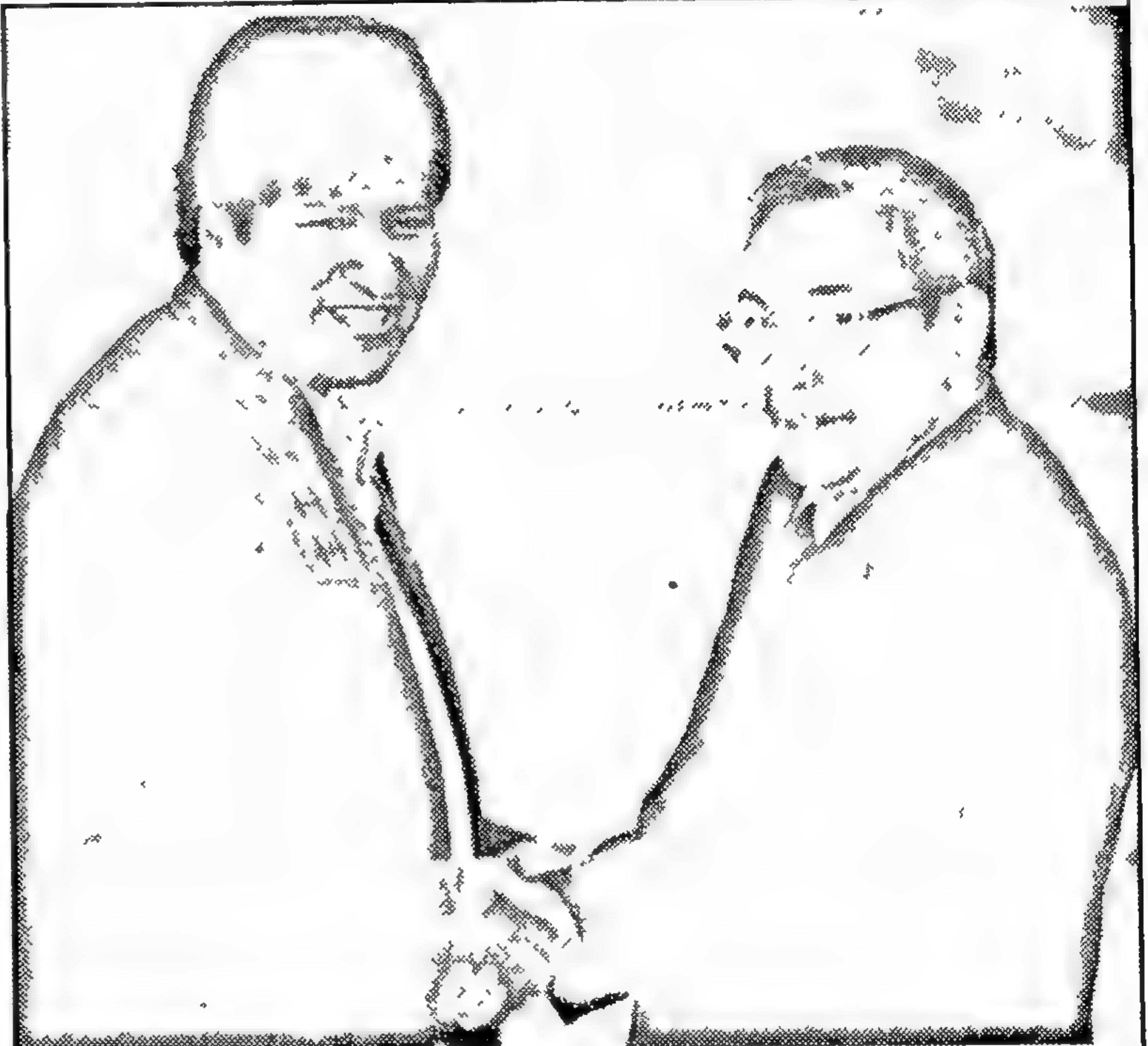
కార్యక్రమంలో భాగంగా జరుగుతోంది. మనం అనుకున్న లక్ష్యాలు నెరవేరే వరకు ఈ దళాలు షిఫ్టుల వారీగా పనిచేస్తాయి. మన రిజర్వు దళాలనూ, మిలీషియా సభ్యులనూ అవసరాన్ని బట్టి పిలుస్తాం. వారు వారివారి దళాల్లో చేరి పనిచేయాల్సి ఉంటుంది.

ఆగస్టు 1 నుండి మనం చేపట్టిన ఈ సైనిక సమీకరణ కార్యక్రమం సంతృప్తికరంగా సాగుతోంది. అన్ని స్థాయిల్లోనూ పార్టీ నాయకత్వంలోని రక్షణ మండళ్ళూ, సైనిక దళాలూ ఎనలేని కృషి చేసిన ఫలితంగా రిజర్వు దళాల నుండి, మిలీషియా సభ్యులనుండి కార్యక్రమానికి

ఇవన్నీ చేయాలంటే సైనిక జోక్యం మినహా మరో మార్గం ఉందంటారా? అందువల్ల క్యూబా ఈ ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొనేందుకు నిత్య అప్రమత్త స్థితిలో ఉంది. ఇలాంటి స్థితిలో మనం ఎలా ఉండాలో మనకు జోన్ మార్షి చెప్పి ఉన్నాడు. “పథకానికి ఎదురు పథకం వేయండి. ప్రతిఘటన పథకం లేకుండా దాడి పథకాన్ని ఓడించలేము” అని ఆయన 1892 జూన్ 11న పాత్రియా అన్న వార్తా పత్రికలో రాశాడు. అమెరికా ప్రభుత్వం తను రూపొందించిన పత్రంలోని ఆ రహస్య అనుబంధాన్ని వెల్లడి చేయడం లేదు ఎందుకంటే అది న్యాయవిరుద్ధమైనది కనుక. దాన్ని వెల్లడించాలని మనం డిమాండ్ చేయాలి. ఎందుకంటే క్యూబాను బెదిరించడం కోసం అటువంటి ఒక అనుబంధం ఉందని అది ఇప్పుడు బహిరంగంగా ప్రకటించింది కనుక. మరోవైపు క్యూబా రక్షణ పథకాలు పారదర్శకమైనవి, న్యాయమైనవి. ఎందుకంటే అవి ఎవరినీ బెదిరించడానికి ఉద్దేశించినవి కావు గనుక. వాటి ఏకైక లక్ష్యం మాతృభూమి సార్వభౌమాధికారాన్నీ, స్వాతంత్ర్యాన్నీ రక్షించడమే. అవి ఎటువంటి జాతీయ, అంతర్జాతీయ న్యాయసూత్రాలనూ ఉల్లంఘించడం లేదు. దేశంలోని మీడియాకు పరిస్థితి తీవ్రతను గురించీ, ఇటీవలి కాలంలో మన దేశ భద్రతను పటిష్ఠం చేసుకోడానికి మనం తీసుకుంటున్న చర్యలను గురించీ వివరించాం. ఒక నెలరోజుల క్రితమే జులై 1న పార్టీ కేంద్ర కమిటీ సమావేశం అయిదో ప్లేనంలో ఈ విషయాలు కూలంకషంగా చర్చించి విశ్లేషించాం.

ఈ జులై 31న క్యూబా విప్లవాన్ని నాశనం చేయబోతున్నాం అని అమెరికాలోని కొందరు ప్రకటనలు చేశారు కదా! వాటి గురించి ఏం చేశారు?

అమెరికా ప్రభుత్వంలో అటువంటి పిచ్చి వాళ్ళున్నారు. వారు మరింత పిచ్చెత్తి

అలీన శిఖరాగ్ర సభకు విచ్చేసిన బోలీవియా అధ్యక్షుడు ఇవో మోరెల్స్ ను ఆహ్వానిస్తున్న రావుల్ కాస్ట్రో

వ్యవహరించబోరని మనమేం చెప్పలేం. అందు వల్లనే 2005 జనవరి 1న ఫైడెల్ ఆమోదించి, సంతకం చేసిన పథకంపై విస్తృతంగా చర్చలు జరిపిన అనంతరం మన రక్షణ బలగాలను పెంచాం, ఎటువంటి పరిణామాలనైనా ఎదుర్కొనడానికి సంసిద్ధులను చేశాం. వేలాది మంది రిజర్వు సైన్యాలనూ, మిలీషియా సభ్యులనూ రంగంలోకి దించాం. రెగ్యులర్ దళాలనూ, ప్రత్యేక దళాలనూ అప్రమత్తంగావించాం. ఇలా సమీకరించబడిన బలగాలన్నీ ఇప్పుడు శిక్షణా కార్యక్రమంలో నిమగ్నమై ఉన్నాయి. ఇదంతా మన క్యాంపెయిన్

మంచి స్పందన వచ్చింది. ప్రమాదాన్ని బూత ద్వారా చూపించడం నా ఉద్దేశ్యం కాదు. నేను ఎప్పుడూ అలా చేయను కూడా. ఇప్పటివరకు మనపై దాడులు మాటల స్థాయి దాటలేదు. కాని క్యూబా వ్యతిరేక రేడియో ప్రసారాలు, టెలివిజన్ ప్రసారాలు మాత్రం గణనీయంగా పెరిగాయి.

కొత్త విమానాలను ఉపయోగిస్తున్నామని వారు ప్రకటించారు కదా!

గతంలో వారు అప్పుడప్పుడు కమాండో సోలో అనే సైనిక విమానాన్ని ఉపయోగించేవారు. గత ఆగస్టు 5 నుండి మరో కొత్త

రకం విమానాన్ని ఉపయోగిస్తున్నారు. దాన్నుండి వారికి వర్తమానాలు అందుతున్నాయి. ఆగస్టు 11న అది కమాండ్ సోల్ విమానంతో కలిసి ఆ పనిచేసింది. నిజానికి 5, 6 తేదీల్లో అంతర్జాతీయ జలాలనుండి జరిగిన అటువంటి ప్రసారాలను మన రాడార్లు గుర్తించాయి. ఇదంతా అంతర్జాతీయ టెలికమ్యూనికేషన్స్ యూనియన్ ఒప్పందానికి విరుద్ధమైన చర్య. ఈ ఒప్పందంలో అమెరికా కూడా భాగస్వామి. అందుకే దీన్ని మనం ఖండించడమే కాకుండా మన నిరసన కూడా ఆయా మార్గాల ద్వారా తెలిపాము. పైగా ఈ ప్రసారాలు మన దేశంలో ప్రసారాలకు ఆటంకాలు కల్పిస్తున్నాయి. వాస్తవంగా మనం ఇటువంటి దుప్రచారాలను అస్సలు పట్టించుకోం. ఇవి మన ప్రజల దృష్టిలో ఎంత చొకబారువంటే తమ సంస్కృతికీ, రాజకీయాలకూ చాలా దిగువస్థాయిలో ఉన్న నీచమైన ప్రచారాలుగా వారు చూస్తారు. ప్రజలు వీటిని తిరస్కరిస్తారు కూడా. మనం చెబుతున్నది దాని గురించి కాదు. మనం చెబుతున్నది ఒక దేశ సార్వభౌమాధికారం, ప్రతిష్టకు సంబంధించిన విషయం. ఇటువంటి దురాక్రమణదారీ విధానాలకు ప్రతిఘటన లేకుండా వదిలిపెట్టే ప్రశక్తిలేదు. అందుకే ఈ విషయంలో మేం కలుగజేసుకుంటున్నాం. మన దేశం ఇప్పుడు తీసుకుంటున్న భద్రతా చర్యలగురించి చెప్పేటప్పుడు నేను 1975లో ఫైడల్ కాస్ట్రో తొలి పార్టీ మహాసభ నివేదిక ప్రవేశపెట్టే సందర్భంగా చెప్పిన ఒక విషయం గుర్తు చేస్తాను. ఆ వాక్యాలు నాకు కంఠస్థం వచ్చే శాయి. “సామ్రాజ్యవాదం ఉన్నంత కాలం, పార్టీ, ప్రభుత్వమూ, ప్రజలూ దేశ రక్షణ కోసం తమ శక్తియుక్తులన్నిటినీ వెచ్చించాలి. విప్లవ పహారాను ఎన్నడూ విస్మరించకూడదు. ఈ సూత్రాన్ని మరిచిపోయేవారు మనుగడ సాగించలేరని చరిత్ర రుజువు చేసింది” అని ఆయన అన్నారు. అదే మనకు అనేక సంవత్సరాలు మార్గదర్శక సూత్రంగా ఉపయోగపడింది. అనేకానేక కారణాల వల్ల ఇప్పటికీ అదే సూత్రం వర్తిస్తుంది.

ఈ పరిస్థితుల్లో క్యూబా ప్రజల సంసిద్ధత ఎలా ఉంది?

వారు చాలా ఆత్మ స్థైర్యంతో ఉన్నారు. చాలా అనుభజ్జుల్లాగానూ, విజ్ఞతతోనూ, ఏకశిలా నదృశవైన ఐక్యతతోనూ, క్రమశిక్షణతోనూ వ్యవహరిస్తున్నారు. పెద్ద అక్షరాలతో రాసుకోవలసిన ఇంకో మాటకూడా చెబుతాను వార చాలా ధృఢంగా ఉన్నారు.

“

“సామ్రాజ్యవాదం ఉన్నంత కాలం, పార్టీ, ప్రభుత్వమూ, ప్రజలూ దేశ రక్షణ కోసం తమ శక్తియుక్తులన్నిటినీ వెచ్చించాలి. విప్లవ పహారాను ఎన్నడూ విస్మరించకూడదు. ఈ సూత్రాన్ని మరిచిపోయేవారు మనుగడ సాగించలేరని చరిత్ర రుజువు చేసింది”

”

దేశ రక్షణ నిత్య ధ్యాస:

సైనిక దుస్తుల్లోనే ఎక్కువ కాలం

వారి ధృఢచిత్తం చూస్తుంటే నాకు 1962 అక్టోబర్లో క్షిపణి సంక్షోభం నాటి వీరోచిత రోజులు గుర్తుకు వస్తున్నాయి. దీనికి వారిని నేను అభినందించకుండా ఉండలేకపోతున్నాను. వీరంతా మా విప్లవం ఫలాలు. దీన్ని గురించి 2000 సంవత్సరం మే దే ప్రసంగంలో ఫైడల్ కాస్ట్రో ఈ విధంగా సంగ్రహపరిచాడు: “విప్లవం అనేది ఒక చారిత్రక అనుభవం. అది మార్కా ల్నిన ప్రతిదాన్నీ మార్చేస్తుంది. విప్లవమంటే పరిపూర్ణమైన సమానత్వం, పరిపూర్ణమైన స్వేచ్ఛ. విప్లవమంటే మానవులను మానవులుగా పరిగణించడం. విప్లవమంటే మనల్ని మనం మన స్వంత కృషితో విముక్తి చేసుకోవడం. దేశ సరిహద్దులకు లోపలా, బయటా ఉన్న శక్తివంతమైన ఆధిపత్య శక్తులను ధిక్కరించడం. విప్లవమంటే ఎటువంటి త్యాగాలతోనైనా రక్షించుకోవలసిన విలువలను రక్షించుకోవడం. విప్లవమంటే నమ్రత, నిస్వార్థం, పరోపకారం,

సాహసత్వం, హీరోయిజం. విప్లవమంటే సిగు మాలినతనానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడడం, మేధా వితనం, వాస్తవికవాదం. విప్లవమంటే అబద్ధం చెప్పకపోవడం, నైతిక సూత్రాలను ఉల్లంఘించక పోవడం. విప్లవమంటే సత్యాన్నీ, భావాలనూ అణచివేయగల శక్తి ఏదీ ఈ భూమ్మీద లేదన్న ఒక నిశ్చితమైన అభిప్రాయం. విప్లవం అంటే ఐక్యత, స్వాతంత్ర్యం, మన కలలు సాకారం చేసుకోవడం కోసం, క్యూబాకూ, ప్రపంచానికీ న్యాయాన్ని సముపార్జించడం కోసం పోరాడడం. మన దేశభక్తికీ, మన సోషలిజానికి, మన అంతర్జాతీయతకూ ఇదే ప్రాతిపదిక.” కాస్ట్రో నాయకత్వంలో మనం అనేక సంవత్సరాల పాటు జరిపిన పోరాట ఫలితాలే 20 సూత్రాల్లో చెప్పిన ఈ విప్లవ భావాలు. మనం వీటికి కట్టుబడి ఉన్నంత కాలం మనల్ని ఈ భూమ్మీద ఏ శత్రువూ ఓడించలేదు.

‘హిందూ భౌతికవాద పరిశీలన’

డా॥ వై.ఆర్.కె.

“ఇప్పటికీ అభివృద్ధి చెందని జనసామాన్యం మత సమస్యల వల్ల వివేకవంతమైన వైఖరిని ఏర్పరుచుకునేలా వారిని చైతన్య పరచటం ఎలా? మతాలపై తెలివైన విమర్శ చేయటం ఎలా? అనేదాన్ని మార్క్సిస్టులుగా భావించబగుతున్న మన కమ్యూనిస్టులలో చాలామంది తరచుగా విస్మరిస్తున్నారు. అందువల్ల ఆచరణలో మార్క్సిజానికి వైకల్యం కలుగజేస్తున్నారు” అని లెనిన్ 1922లోనే సమరశీల భౌతికవాదం ప్రాధాన్యతను గురించి తన ‘రచనలో పేర్కొన్నారు.

లెనిన్ ఈ మాటలు చెప్పిన పది సంవత్సరాలకే హార్వర్డ్ లో ఒక తెలుగు యువకుడు సరిగ్గా అవే విషయాలు చెప్పారు. అయితే దురదృష్టవశాత్తు అవి ఆనాడు ప్రచురితం కాలేదు. ఆ యువకుని పేరు డాక్టర్ కాట్రగడ్డ బాలకృష్ణ. కె.బి.కృష్ణగానూ కెబికెగానూ ప్రసిద్ధుడైన కృష్ణ అసాధారణమైన మేధావి. అనన్యమైన పరిశోధకుడు. నైపుణ్యం గల ప్రబోధకుడు. బ్రిటీష్ పాలనలో జైళ్లలో అత్యంత ప్రతికూల పరిస్థితుల మధ్య సయితం అవి శ్రాంతంగా కృషి చేసిన ఉద్యమకారుడు. అరుదైన వ్రతిభా ప్రావీణ్యతలతో, అసాధారణమైన పరిశోధనా కృషి చేపట్టిన మొట్టమొదటి తెలుగు మార్క్సిస్టు ఆయన.

మార్క్సిజాన్ని మన దేశపు నిర్దిష్ట వర్గస్థితులకు అన్వయించేందుకూ, హేదువాదం, మార్క్సిజాలను అధ్యయనం చేయటానికి భారతీయ మార్క్సిస్టులలోని యువతరానికి, ప్రత్యేకించి మన రాష్ట్రానికి చెందిన వారికి కెబి కృష్ణ రచనలు ప్రేరణ కలిగిస్తాయి.

1932లోనే కాట్రగడ్డ బాలకృష్ణ (కెబికె) ‘హిందూ భౌతికవాద పరిశీలన’ అన్న ఈ రచన చేశారు. 30వ పడిలో అడుగిడిన తొలి వత్సరాల్లోనే ఆయన అమెరికా లైబ్రరీల్లో ఎంతో అధ్యయనం చేసి ఈ రచన చేయడం విశేషం. 1930వ దశకంలో భారతీయ అనే పదాన్ని సాధారణంగా హిందూ అని వాడే వారు. కాబట్టి ఆయన రచనలోని ‘హిందూ’ అనే పదాన్ని ‘భారతీయ’ అనే అర్థంలో మనం ఇప్పుడు స్వీకరించవచ్చు.

డా॥ కె.బి. కృష్ణ రచించిన గ్రంథం “హిందూ భౌతికవాద పరిశీలన”. అత్యంత విద్వంధ్యంతమైన, లోతైన పరిశోధనతో రూపుదిద్దుకున్న గ్రంథం అది. ప్రతిభావం తుడైన ఆ విద్వత్ వరేణ్యుని గ్రంథం గురించి రేఖామాత్రమైన పరిచయం ఇది:

తొలిసారి భౌతికవాద పరిశోధకుల్లో ఒకరు

భారతీయ మూలగ్రంథాలు (ఇండియన్ క్లాసిక్స్)పై సవివరమైన రచనలు చేసిన పాశ్చాత్య రచయితలూ, పరిశోధకులూ ఎందరో ఉన్నారు. అయితే 1920వ దశకానికి ముందు భారతీయ తాత్విక ధోరణులను గురించి రచనలు చేసిన భారతీయులు బహు కొద్దిమంది మాత్రమే. దాస్ గుప్తా, రాధాకృష్ణన్, యం.యన్.రాయ్ మొదలైనవారి పేర్లు ఈ సందర్భంగా ఉదహరించవచ్చు. రాహుల్ సాంకృత్యాయన్, డి.డి. కొశాంబి, దేవీ ప్రసాద్ ఛటోపాధ్యాయ ఆ తర్వాతి కాలపువారు. వారి రచనలు 1940వ దశకం తర్వాత మాత్రమే వెలుగులోకొచ్చాయి. దేవీ ప్రసాద్ రచనలు 1959 తర్వాత, కోశాంబి రచనలు 1962 తర్వాత ప్రచురితమైనాయి. వారి రచనలు

కూడా అత్యంత పాండితీ ప్రకర్షతోనూ, లోతైన పరిశోధనతోనూ కూడుకున్నవి, మార్క్సిస్టు దృక్పథాన్ని విక్షింబించివి.

1932లోనే కాట్రగడ్డ బాలకృష్ణ (కెబికె) ‘హిందూ భౌతికవాద పరిశీలన’ అన్న ఈ రచన చేశారు. 30వ పడిలో అడుగిడిన తొలి వత్సరాల్లోనే ఆయన అమెరికా లైబ్రరీల్లో ఎంతో అధ్యయనం చేసి ఈ రచన చేయడం విశేషం. 1930వ దశకంలో భారతీయ అనే పదాన్ని సాధారణంగా హిందూ అని వాడే వారు. కాబట్టి ఆయన రచనలోని ‘హిందూ’ అనే పదాన్ని ‘భారతీయ’ అనే అర్థంలో మనం ఇప్పుడు స్వీకరించవచ్చు.

కెబి కృష్ణ ప్రావీణ్యత, మార్క్సిస్టు మూలగ్రంథాల లోతైన అధ్యయనం ఆయన రచన ఉపోద్ఘాతంలోనే విదితమవుతున్నాయి.

“ఈ అంశంపై తొలి నాళ్ల పరిశోధనల్లో మూడు అంచెలున్నాయి” అని ఆయన చెప్పారు. అవి:

(1) తాత్విక పరిశోధన (2) చారిత్రక పరిశోధన (3) రాజకీయ పరిశోధన.

1850 తర్వాత “వలస స్వభావంతో కూడిన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అభివృద్ధి చెందడం” కార్మికవర్గం ఆవిర్భవించటం,

రైతాంగం కార్మికులుగా తయారవుతుండటం మొదలైన పరిణామాలు ఆనాటికున్న అవసరాలలోనూ విలువలలోనూ మార్పులు తెచ్చిపెట్టాయని చెప్పారు.

“ఆ అవసరమే చైతన్యంగా పెంపొందింది. కార్మికులు, కర్షకులలోకంటే ముందుగా ఆ చైతన్యం మధ్యతరగతి వర్గంలో పెంపొందింది. ఈ చైతన్యం మూడు రూపాలు సంతరించుకుంది. అవి: (1) జాతీయతత్వం (2) ఉత్పాదన తత్వం (3) సంస్కరణలు.

అప్పుడప్పుడే పైకి వస్తున్న మధ్య తరగతి, తాము అభివృద్ధి చెందడానికి పూర్వదిజం ఎంతగా అవరోధం అవుతున్నదో, అంతగా బ్రాహ్మణ్యపు బంధనాలూ అడ్డంకిగా వున్నాయని భావించింది. తత్ఫలితంగా దేశమంతటా సంస్కరణోద్యమాలు తలెత్తాయి.

“కార్మికవర్గానికి నాయకత్వమూ, వ్యవస్థీకృత రూపమూ, రాజకీయ పరిజ్ఞానమూ కొరవడినాయి. అంతేకాదు కార్మికవర్గ సిద్ధాంతమూ లేదు. గ్రామీణ జీవితపు ‘ఆది

కాలపు వెర్రితనం’ నుంచి బయటపడి తమ స్వీయ పరిశోధన నిర్వహించటానికి తగినంత బలమూ లేదు. (10వ పేజీ). కార్మికవర్గం ఇప్పటికీ బలహీనంగా వుంది. దాని చైతన్యమూ పేలవంగానే ఉంది. బ్రిటీష్ ప్రభుత్వమూ, దాని తాబేదార్లూ, నానా రకాలు నిర్బంధ చర్యలతో అడ్డుపడుతున్నారు” అని కృష్ణ సవివరంగా అభివర్ణించారు.

“మధ్య తరగతి వారి రాజకీయ డిమాండ్లు అంతకంతకూ ఎక్కువగా

3వ కృష్ణ జీవిత విశేషాలు

కాట్రగడ్డ బాలకృష్ణ (కెబికె) గుంటూరుజిల్లాలోని ఒక రైతు కుటుంబంలో 1906లో జన్మించారు. ఆయన విద్యాభ్యాసం తొలుత బాపట్లలోనూ, ఆ తర్వాత మద్రాసు లోనూ సాగింది. అనంతరం ఐ.సి.యస్. చదువులకై సంపన్నుడైన ఒక బంధువు తోడ్పాటుతో 1922లో ఇంగ్లండుకు వెళ్లారు. లండన్ స్కూల్ ఆఫ్ ఎకనామిక్స్ లో కొద్ది సంవత్సరాలుండి, ఆ తర్వాత, హార్వర్డ్ లో పైచదువులు కొనసాగించేందుకుగాను అమెరికా వెళ్లారు. అక్కడ ఆయన 1932 నుంచి 1939 వరకు పరిశోధనా కృషిలోనూ, రచనా వ్యాసంగంలోనూ గడిపారు. కవిరాజు త్రిపురనేని రామస్వామి నాయకత్వాన తన స్వంత జిల్లాలోనూ, పెరియార్ రామస్వామి

నాయకర్ నేతృత్వంలో తమిళనాడులోనూ తారాస్థాయికి చేరిన హేతువాద వుద్యమ ప్రభావం ఆయనపై ఉన్నట్లుంది. ఇంగ్లండులో ఉండగా 1917 నాటి రష్యా విప్లవ ప్రభావమూ ఆయనను ఉత్తేజపరిచింది. ఆ రోజుల్లో యువతరం ఆలోచనలను ఆకట్టుకుంటున్న మార్క్సిస్టు తత్వశాస్త్రమూ ఆయనకు ప్రేరణ కలిగించింది. భారతదేశానికి చెందిన తొలితరం కమ్యూనిస్టులు పలువురు ఆ రోజుల్లో ఇంగ్లండులోని లండన్ స్కూల్ ఆఫ్ ఎకనామిక్స్ లో తీర్థం పుచ్చుకున్న వారేనన్న విషయం ఇక్కడ ప్రస్తావనార్హం.

ఆయన హార్వర్డులో పిహెచ్డి పట్టాపొంది, లండన్ మీదుగా 1939లో స్వస్థలానికి చేరుకున్నారు. “భారతదేశంలో మతాల వారీ ప్రాతినిధ్యం”పై తన రచనను ప్రచురించారు. స్వదేశానికి తిరిగి రాగానే దక్షిణ భారతదేశంలో విద్యార్థి ఉద్యమాన్ని క్రియాశీలంగావించడం ద్వారా రాజకీయ కార్యకలాపాల్లో నిమగ్నమయ్యారు. త్వరలోనే బ్రిటీష్

పాలకులు ఆయనను వెల్లూరు సెంట్రల్ జైల్లో పెట్టారు. ఆయనతోపాటు ఆ జైలులో పలువురు కాంగ్రెస్, కమ్యూనిస్టు ఉద్ధందులు నిర్బంధంలో వున్నారు. జైలు గోడల మధ్యనే ఆయన రాజకీయ తరగతులు నిర్వహించారు. ఆ సమయంలో ఆ జైలులో నిర్బంధంలో వున్నవారిలో అనేక మందిని వామపక్ష ఉద్యమంలోకి మళ్లించటానికి ఆయన కృషియే కారణమంటారు. సోవియట్ రష్యాపై హిట్లర్ దండయాత్రతో 1941లో, రెండవ ప్రపంచయుద్ధం గుణాత్మకమైన మార్పు సంతరించు కున్నదని మున్ముందుగా పేర్కొన్నది కెబి కృష్ణే అని జైలులో ఆయన సహచరులుగా వున్నవారిలో ఒకరు

ఆ తర్వాత రాశారు. ఈ యుద్ధాన్ని ‘ప్రజాయుద్ధంగా’ అభివర్ణించటానికి భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ సాహసించటానికి ఆరు మాసాలు ముందే ఆయన ఈ మార్పును ఎత్తిచూపారు.

1942లో జైలునుంచి విడుదలైన తర్వాత, కొద్దికాలం బెల్గాం యూనివర్సిటీలోనూ, ఆ తర్వాత టాటా ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ సోషల్ సైన్సెస్ లోనూ పనిచేశారు. అనంతరం ఆయన ఏవో కొన్ని ఉద్యోగాలు చేసినా, దేనిలోనూ ఇమడలేకపోయారు. తుదకు శారీరకంగానూ, మానసికంగానూ బాగా దెబ్బతిన్నారు. తమ స్వస్థలంలోనే 1948లో మృతిచెందారు.

ఒక్కముక్కలో చెప్పుకోవాలంటే, ఆయన విద్యద్వరేణ్యుడు, పరిశోధకుడు, బహు గ్రంథకర్త. అందులో కొన్ని ఆ తర్వాత ప్రచురితమైనాయి. “హిందూ భౌతికవాదంపై పరిశీలన” (స్టడీస్ ఇన్ హిందూ మెటీరియలిజం) వీటిలో ఒకటి.

“ చార్వాక, బృహస్పతీయ, లోకాయుత-
అన్నిటి అర్థమూ, సారమూ భౌతికవాదమే.
లోకాయుత వ్యవస్థాపకుడు బృహస్పతి అనీ, ఆ
ఆలోచనా విధానాన్ని అత్యంత శక్తివంతంగా
ప్రబోధించిన వారిలో చార్వాకుడొకరనీ కె.బి కృష్ణ
నిర్ధారణ చేశారు. ”

విఫలమవుతుండడం, వారి ఉద్యమం
“సోషలిజం”వైపు... కార్మికుల, కర్షకుల
ప్రయోజనాలను గుర్తించే దిశలో
పయనించటాన్ని వేగిరపరుస్తుందని ఆయన
పేర్కొన్నారు. కార్మికులు, కర్షకుల తరపున
మధ్య తరగతి వారు పరిశోధన చేయవలసిన
అవసరాన్ని గురించి ఆయన చేసిన వివరణలో
గ్రాంసీ ఛాయలు కనిపిస్తాయి. కె.బి. కృష్ణ
అప్పటికింకా గ్రాంసీ రచనలు చదివి
వుండకపోవచ్చు.

“కనుక, కార్మికవర్గం, రైతాంగం, లేదా
వారి భావజాలానికి చెందినవారు తప్ప
వేరెవ్వరూ ఈ పరిశోధన ఆవశ్యకతను
గురించి చెప్పలేరు” అని ఆయన పేర్కొన్నాడు.

“భారతదేశంలో భౌతికవాద చరిత్ర అంటే
భారతదేశంలో సామాజిక సమస్య యొక్క
చరిత్రయే” అని ఆయన స్పష్టం చేశాడు.

ఆయన ఇంకా ఇలా చెప్పుకుంటూ
పోయారు: “భారతదేశం అంటే పులులు,
పాములు వుండే దేశం మాత్రమే కాదు.
సాధువులు, సన్యాసుల దేశమూ కాదు.
మేకపాలు, కొల్లాయి గుడ్డ, తాజ్ మహల్
దేశమూ కాదు” భారతదేశంలో అశేష జన
సామాన్యం పోరాటాలు సాగించిన చరిత్ర
వుంది. భారతదేశం అంటే సన్యాసుల
నిలయం అనుకునేవారు ఈ దేశాన్ని అర్థం
చేసుకోలేరు.” (‘ఆర్గ్ మెంటేటివ్ ఇండియన్’
అను తన రచనలో అమర్త్వసేన్ కూడా
ఇలాంటి వ్యాఖ్యలే చేశారు.)

భారతీయ భౌతికవాదంపై వివరణ

తరువాత భారతీయ భౌతికవాదం
అనే అంశాన్ని గురించి ఆయన వివరించారు.

(i) ‘భౌతికవాదం’ అనేక రూపాలు
సంతరించుకుంది.

(1) అధి భౌతికవాదం (Natura

lism) (2) నంశయ వాదం
(Skepticism) (3) స్వేచ్ఛాభావన
(Free thinking) (4) Agnosti
cism (5) నిరసన తత్వం (Prote
stentism) (6) నాస్తికవాదం
(Atheism) (7) Hedonism (8)
పిడివాదం (Dogma).

పాశ్చాత్య దేశాలలో నయితం
భౌతికవాదం వేర్వేరు ప్రదేశాలలో, వేర్వేరు
కాలాల్లో, వేర్వేరు రూపాలలో వుండేది.

(ii) “లోకాయుత” అనే పదాన్ని వేర్వేరు
శాఖలు, వేర్వేరు తాత్వికులు ఎవరి అర్థంలో
వారు ఉపయోగించారు. స్థూలంగా
చెప్పుకోవాలంటే ‘పంచభూతాలే తప్ప ఆత్మ
అనేది లేదనే లోకజ్ఞానం’ అనేదే ఆ పదానికి
అర్థం.

(iii) ‘చార్వాక’ అనే పదం కూడా
భిన్నమైన అర్థాలను వ్యక్తపరిచింది. 1)
ప్రబోధకులుగా చరిత్రలో కనిపించే ఒక వ్యక్తి
2) పౌరాణిక పాత్ర 3) బాధ్యతారహితుడైన
వ్యక్తి 4) చార్ అంటే నాలుగు. వాక్ అంటే
పదం. చేతనమైన ప్రకృతి లేదా ప్రాణులు
నేల, నీరు, అగ్ని, వాయువు అనే నాలుగు
మూల పదార్థాలతో కూడా ఉంటాయి. అనేది
వారి తాత్విక ధోరణి, కనుకనే ఆ పేరు
వచ్చింది.

(iv) లోకాయుత వ్యవస్థాపకుడుగా
భావించబడుతున్న ‘బృహస్పతి’ని గురించి
కృష్ణ ఈ గ్రంథంలో చర్చించారు. భారతీయ
సాహిత్యంలో పలువురు బృహస్పతుల
గురించి పేర్కొన్నారు. నుమారు 18
బృహస్పతి మూలాలనూ, దాదాపు 30
లోకాయుత మూలాలనూ కె.బి.కృష్ణ
ప్రస్తావించారు. ఆయన రచన చివరిలో తాను
ప్రస్తావించిన అంశాల మూలాలను ఏఏ

గ్రంథాలనుండి, రచనల నుండి ఉదహ
రించిందీ తెలిపే జాబితాను జత చేశారు.

చార్వాక, బృహస్పతీయ, లోకాయుత-
అన్నిటి అర్థమూ, సారమూ భౌతికవాదమే.
లోకాయుత వ్యవస్థాపకుడు బృహస్పతి అనీ,
ఆ ఆలోచనా విధానాన్ని అత్యంత
శక్తివంతంగా ప్రబోధించిన వారిలో
చార్వాకుడొకరనీ కె.బి కృష్ణ నిర్ధారణ చేశారు.
లోకాయుత అనేది కొందరు రచయితలు
వ్యక్తిగతంగా వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయం
మాత్రమే కాదని, అదొక ఆలోచనా విధానం,
‘జీవన విధానం’ అనీ కూడా ఆయన
నిర్ధారించారు. అయితే ఆ తర్వాత కాలంలో
అభూత కల్పనలూ, వక్రీకణలూ జరిగాయి.

“చార్వాకులందరూ నాస్తికులే, కాని
నాస్తికులందరూ చార్వాకులు కాదు.” అని
ఆయన పేర్కొన్నారు.

(v) లోకాయుత అనే ఆలోచనా
విధానం రూపుదాల్చిన సమయాన్ని గురించి
నిర్ధారణకు వచ్చేందుకు కృష్ణ చాలా కృషి
చేశారు. ఇది క్రీ.పూ.1200 నుంచి 100
సంవత్సరాల మధ్య కాలానికి చెందవచ్చునని,
రెండవ బృహస్పతి క్రీ.పూ. 500 నుండి 300
మధ్య కాలానికి చెందిన వాడని, చార్వాకుడు
కూడా క్రీ.పూ.300 నుంచి 200 సంవత్సరాల
మధ్యకాలపు వాడని ఆయన నిర్ధారించారు.

లోకాయుతులకు పాశ్చాత్య
నమకాలీనులు ఎపిక్యరస్ (క్రీ.పూ
341-270), అరిస్టియస్ (క్రీ.పూ.
435-356) అని చెబుతుంటారు.

లోకాయుతులు యాంత్రికమైన
తర్కంలో ఎలా చిక్కుకున్నారు అని కె.బి.కృష్ణ
ఆశ్చర్యాన్ని వ్యక్తం చేశారు. వారు తమ
తాత్విక ధోరణికి నమర్దనగా కొన్ని
ఉపనిషత్తులను ఉదహరించడం గురించి
చెబుతూ వారు పాత లోహాల్లో కొత్త సారాన్ని
పోశారన్న నిర్ధారణకు ఆయన వచ్చారు.

అదే సమనంలో లోకాయుతులు
ఉపనిషత్తులను, భౌద్ధాన్ని ప్రభావితం చేశారని
ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. ఈనాడు హిందూ
మతం సలసలకాగుతున్న కొలిమిలా ఉన్నదని
నిర్ధారణకు వచ్చారు. “అసమ్మతి ఉద్యమాల్లో
అత్యుత్తమమైన వాటినన్నిటినీ దిగమింగి తన
రొంపికి ఈడ్చింది. బాస కడుపుతో వికారంగా
తయారైంది.” అని పేర్కొన్నారు.

‘చైతన్యం లేదా ఆత్మ’ ప్రకృతిలోని
నాలుగు మూలాకాల వల్ల ఉద్భవించినదేనని

లోకాయుతులు వివరించారు. మత్తు కలిగించని పదార్థాలను మిళితం చేసి మత్తు కలిగించే పదార్థాన్ని పొందటానికి కారణమైన రసాయన ప్రక్రియతో దాన్ని పోల్చారు. ఇది చాలా ముఖ్యమైన తాత్విక చింతన. “భౌతికమైన ఉనికియే చైతన్యాన్ని నిర్ధారిస్తుంది. అంతే తప్ప భౌతికమైన ఉనికి చైతన్యం చేత నిర్ధారించబడదు” అని మార్ట్ చెప్పిన విషయం ఇక్కడ గుర్తుకు వస్తుంది. దార్వినిజం చెప్పినట్లు సుదీర్ఘకాలగమనంలో సేంద్రీయ పదార్థం నుండి “ప్రాణం ఆవిర్భావం” జరిగింది.

సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తివంతుడైన సృష్టికర్తకు లోకాన్ని శాసించే శక్తి ఉందనటాన్ని నిర్వృద్ధ్యంగా త్రోసిపుచ్చినవారు లోకాయుతులే. వారు ధైర్యంగానూ, సూటిగానూ, తిరస్కారభావంతోనూ ఆ పని చేశారు. ఈ విధమైన మహిమలన్నీ ఒక సృష్టికర్తకు ఆపాదించి స్థుతించటం, “లైంగిక సామర్థ్యం వికలమైన వాడి దగ్గరకు అందమైన పడుచును వంపినట్లు” నిరుపయోగమేనని వారు పేర్కొన్నారు. (భారతీయ నాస్తిక వాదం-18వ పేజీ)

ఈ విధంగా చెప్పినందుకు లోకాయతులపై శంకరాచార్యుల వారు మండిపడ్డారు. వీరంతా అజ్ఞానులని తూలనాడారు. మద్వాచార్యులు కూడా వారిని దూషించారు. నిజానికి లోకాయుత ప్రజల తాత్వికధోరణి ‘ఐహికతత్వం’ (this worldliness) లేదా సహజసిద్ధమైన భౌతికవాదం (instinctive materialism) మాత్రమే.

భౌతికవాదులు

లోకాయుతులు రాజీలేనీ భౌతిక వాదులు. వారి తర్కాన్ని ‘స్వాభావిక నైజం’ తో వచ్చిన స్వభావవాద సిద్ధాంతం అని పేర్కొనటం జరిగింది. ఈ తర్కాన్ని అభివర్ణించటానికి అశ్వఘోషుడు ఈ దిగువ పద్యాన్ని ఉదహరించాడు.

ముల్లుకు పదునిచ్చిందెవరు?

ఇన్నిరకాల జీవులనిచ్చందెవరు?

చెరకుకు తీపిని-వేపకు

చేదును ఇచ్చిందెవరు?

ఇది వాటి వాటి ‘స్వభావం’కదా?

నిప్పులో వేడి- నీటిలో చల్లదనం

ఉదయమారుతంలో హాయి

ఇవి వాటివాటి స్వభావం కాదా?

“ప్రాచీన భారతీయ తాత్వికశాస్త్రంలో లోకాయుతులు నాస్తికులు. వారు ఒకరి తర్వాత ఒకరుగా చార్వాకుడు, అజిత, కాశ్యప, గోసల్ తదితరులు వేదాలూ, ఉపనిషత్తులకు సంబంధించిన బ్రాహ్మణ్యపు మాయా జాలాన్నీ, కల్పిత పురాణాలనూ, స్తోత్రాలనూ, ప్రార్థనలనూ, కార్మకాండనూ, యజ్ఞాలూ, బలులూ, నైవేద్యాలనూ, ఆచారాలనూ శక్తివంతమైన భౌతికవాద తర్కంతో తుత్తునియలు చేశారు. ”

ప్రాచీన భారతీయ తాత్వికశాస్త్రంలో లోకాయుతులు నాస్తికులు. వారు ఒకరి తర్వాత ఒకరుగా చార్వాకుడు, అజిత, కాశ్యప, గోసల్ తదితరులు వేదాలూ, ఉపనిషత్తులకు సంబంధించిన బ్రాహ్మణ్యపు మాయాజాలాన్నీ, కల్పిత పురాణాలనూ, స్తోత్రాలనూ, ప్రార్థనలనూ, కార్మకాండనూ, యజ్ఞాలూ, బలులూ, నైవేద్యాలనూ, ఆచారాలనూ శక్తివంతమైన భౌతికవాద తర్కంతో తుత్తునియలు చేశారు.

వారి తర్కం ఈనాడు మనకు బంగారు గనిలాగా ఉవయోగవడేది. కాని దురదృష్టవశాత్తు అది మనకు లేకుండా పోయింది. మహాభారతంలో చార్వాకుని సజీవ దహనం చేశారు. వారి రచనలను కూడా అలానే చేసి ఉండవచ్చు; అలాచేసి ఉంటారనడంలో అశ్చర్యపడవలసిందే మీలేదు. దూషణతోనూ, చులకనభావంతోనూ కూడిన కథనాలు, వారిని గురించి మద్వాచార్యులు చేసిన వక్రీకృత, వికృత వర్ణనలూ మాత్రమే మనకు మిగిలాయి.

కె.బి. కృష్ణ రచన సుదీర్ఘమైనది కాకపోవచ్చు. కానీ దారుణమైన “చారిత్రక పరిస్థితుల్లో, సంక్షిప్తమైన అంశం”గా దేవీప్రసాద్ చే అభివర్ణించబడిన దాన్ని గురించి రాయబూనుకోవడమే ఆయన చేసిన సాహసోపేతమైన చర్య.

“ప్రస్తుత పరిశోధనా దశలో లోకాయుతులను గురించి మనకున్న పరిజ్ఞానం అసమగ్రం. వారి భావాలకు సంబంధించిన కొన్ని అంశాల విషయంలో అనిశ్చిత సమాచారం మాత్రమే ఉంది” అని దేవీ ప్రసాద్ పేర్కొన్నారు. (భారతీయ తత్వ శాస్త్రంలో సజీవమైనదేది? గతించినదేది? - 432వ పేజీ)

సాంఖ్యం

క్రీస్తుపూర్వం ఏడవ శతాబ్దం దరిదాపు కాలంలో కపిలుడు ప్రవచించిన “సాంఖ్య” దర్శనం గురించి ఈ గ్రంథంలో విశ్లేషించటానికి కె.బి. కృష్ణ పూనుకున్నారు. కపిలుడు దేవుని గూర్చిన ప్రస్తావనే చేయలేదు. ఆత్మను గూర్చే పేర్కొన్నాడు. దేవుడు అనే భావనా ఆత్మ భావనా ఖచ్చితంగా ఒకటే కాదు. నిజానికి సాంఖ్య దర్శనం ప్రకృతి-పురుషుడు గురించి పేర్కొన్నది. ప్రకృతి, పురుషుడు అవిభాజ్యమని చెప్పింది. ...పురుషుడు కుంటివాడు, కాని చూచేందుకు కళ్లున్నాయి. ప్రకృతి గ్రుడ్డిది, అయితే నడిచేందుకు కాళ్లున్నాయి. ముందుకు నడిపించేందుకు ఒకరికొకరు తోడ్పడగలరని తొలినాటి సాంఖ్యదర్శనం చెబుతున్నది. ప్రకృతి ఆద్యంతరహితమైనదనీ, సార్వజనీనమైనదనీ, నాశములేనిదనీ కపిలుడు పేర్కొన్నాడు. వివేచన, విజ్ఞానము గూర్చి మాత్రమే ఆయన మాట్లాడాడు. మత సంబంధమైన కర్మకాండను గూర్చి ప్రస్తావించనేలేదు. ‘సాంఖ్య’ సిద్ధాంతం, మేధావులతో కూడిన ఒక చిన్న బృందానికి మాత్రమే పరిమితమైందని కె.బి.కృష్ణ పేర్కొన్నారు.

కపిలుని నాస్తికవాదం గూర్చి కె.బి.కృష్ణ సుదీర్ఘంగానే చర్చించారు. (91వ పేజీ) తొలినాటి ‘సాంఖ్య’ నిశ్చింతగా ‘భౌతికవాద పూరితమేనన్న నిర్ధారణకు కె.బి.కృష్ణ వచ్చారు.

కపిలుడు తన సిద్ధాంతాన్ని మూడు పరిమితుల్లో రూపొందించటాన్ని ఆయన మెచ్చుకున్నారు. ఒకటి-కపిలుడు జీవించిన కాలం అజ్ఞానం, మూఢనమ్మకాలు ఎక్కువగా ఉన్న కాలం. రెండు, ఆయన ఆచారాలూ,

“ దేవుణ్ణి, వేదాలనూ నమ్మేవారిని, నమ్మనివారిని గూర్చి చెప్పడానికి భారతీయ సాంప్రదాయక ఉద్ధంధాలు తమ స్వంత పదజాలాన్ని కలిగి ఉన్నాయి. దేవుడే లేడనేవాడు నిరీశ్వరవాది. దేవుడున్నాడనుకునే వాడు ఈశ్వరవాది. వేదాలను నమ్మేవాడు ఆస్తికుడు. వేదాలను నమ్మనివాడు నాస్తికుడు. ”

ఆధిక్యతాభావంతో కూడిన పురోహిత వర్గంలో జన్మించిన వాడవటం. మూడు, ఉపాధ్యాయుడుగా ఆయన వృత్తి. అధ్యాపకవర్గంపై కపిలుడు విరుచుకుపడ్డాడు. “వెన్నెముక లేని మేధావులు, రాసిఉన్న దాన్ని కంఠస్థంచేసిన పాండిత్యంతో విద్యుత్ సంబంధమైన అధికారాలు చెలాయిస్తున్న వారుగా వారిని అభివర్ణించారు.

హెగెల్, డెసెక్రేట్, వలింటనస్లతో కపిలుని పోల్చటానికి కె.బి.కృష్ణ ప్రయత్నించారు. ఈ అంశంపై రాసేందుకు తగిన యోగ్యత తనకులేదని ఆయన వినయంతో పేర్కొన్నారు.

ఆరు దర్శనాలలో నుంచి సవివరమైన పరిశీలనలకై కె.బి.కృష్ణ సాంఖ్య దర్శనాన్ని ఎంచుకున్నారు. ఇతర దర్శనాలను గురించి ప్రత్యేకించి వైశేషిక దర్శనాన్ని గురించి సందర్భావసర ప్రస్తావనలు మాత్రమే చేశారు.

ఇతర దర్శనాల పరిస్థితి ఎంతో ఆసక్తిదాయకం. వాటిలో కొన్ని నిరీశ్వర తత్వంతో కూడినవి (Agnostic). ఆ తర్వాతి కాలపు బ్రహ్మణ వ్యాఖ్యాతల పుణ్యమా అంటూ దేవుడు వాటిలోకి దొడ్డిదారిన ప్రవేశించాడు.

జైమిని పూర్వమీమాంస పరిస్థితి అసమానమైనది. దేవుని ఉనికినే అది నిర్వృద్ధంగా నిరాకరించింది. అయితే, వేదాల ప్రామాణికతను గురించి మాత్రం ఎంతో గట్టిగా చెప్పింది. అవే వేదాలను గురించి మీమాంస మరో విధంగా చెప్పింది. అవి వాటంతట అవే రూపుదిద్దుకున్నాయని, బాహ్యశక్తి ఏదీ వాటిని సమకూర్చలేదని పేర్కొన్నది. అందువల్ల మీమాంసకులు నాస్తికులే కాని ఆస్తికులు కాదు. ఎందుకంటే, సాంప్రదాయవాదులు, ప్రత్యేకించి

మనువాదుల దృష్టిలో నాస్తికులంటే వేదాలను కాదనేవారు. ఆస్తికులంటే వాటని ఆమోదించేవారు.

దేవుణ్ణి, వేదాలనూ నమ్మేవారిని, నమ్మనివారిని గూర్చి చెప్పడానికి భారతీయ సాంప్రదాయక ఉద్ధంధాలు తమ స్వంత పదజాలాన్ని కలిగి ఉన్నాయి.

దేవుడే లేడనేవాడు నిరీశ్వరవాది. దేవుడున్నాడనుకునే వాడు ఈశ్వరవాది. వేదాలను నమ్మేవాడు ఆస్తికుడు. వేదాలను నమ్మనివాడు నాస్తికుడు. (దీన్ని బట్టి పూర్వ మీమాంసకులు నిరీశ్వరవాదులైన ఆస్తికులు).

(దర్శనాలలోని నిరీశ్వరవాదకోణాన్ని నిరూపించటానికి గాను, అతర్వాత కాలంలో పూర్వ మీమాంసపై వ్యాఖ్యాతలైన ప్రభాకర, కుమారిల, శబర ఎంతో శక్తివంతమైన వాదనలు ముందుకు తెచ్చారు. కె.బి.కృష్ణ వాటి జోలికి పోలేదు. ‘న్యాయ వైశేషిక సైతం తన తొలిరూపంలో దేవుణ్ణి పూర్తిగా విస్మరించింది. ‘ఈశ్వరు’ని గురించి ఒక పర్యాయం ప్రస్తావన మాత్రమే చోటుచేసుకుంది. అదికూడా దేవుడనే భావం ఏదీ లేదని వాదించే సందర్భంలోనే. పూర్వపక్షం చేసే సందర్భంలోనే. ఆ తర్వాతి కాలపు బ్రాహ్మణ్యవాద వ్యాఖ్యాతలు అందులోకి దేవుణ్ణి స్మగుల్ చేశారు. లేకుంటే అది పూర్తిగా భౌతికవాద పూరతంగానే ఉండేది.)

ఉపనిషద్ అనంతర

భౌతికవాద ఆలోచనాపరులు

ఇది క్రీ.పూ 1000 నుండి 600 సంవత్సరాల మధ్యకాలం అని కె.బి.కృష్ణ అంచనా. ఈ కాలం ‘మత జీవితం తీవ్రమైన మార్పులకు లోనవుతున్న’ కాలం అనీ, ‘భారతదేశ చరిత్రలో హేతువాద యుగం’ అని ఆయన పేర్కొన్నారు. బలీయమైన,

విలక్షణమైన వ్యక్తిత్వం గలవారిని అందించిన కాలమది. వారంతా, భౌతికవాద భావజాలానికి చెందినవారే.

అజితకేశకంబాలి, పూర్ణకాశ్యప, ప్రాకృత కచ్చాయన, మక్కులి గోసల్ తదితరుల అభిప్రాయాలను ఉదహరించి, వారి సూత్రీకరణలను వివరించడానికి ఆయన ప్రయత్నించారు. విచౌదవాదం, అక్రియావాదం, అన్యోనయవాదం, నియతివాదం మొదలైన వాటిని గురించి మరీ అంత వివరాల్లోకి పోలేదు. (వారందరినీ కూడా “యాంత్రిక భౌతికవాదులు”గా వర్గీకరించవచ్చు).

“సంస్కరణలు ముంగిటికొచ్చిన సమయంలో ఇంగ్లాండులో అధ్యాపకులు, మతభోదకులు ఎలాంటివారో వీరూ అలాంటివారే”. “ఈ భోదకులకు ఇప్పుడు ఎలాంటి స్థానం నిర్దేశించటమయినా తొందర పాటే అవుతుంది”. -అని కె.బి. కృష్ణ నిర్ధారించుకున్నారు.

గీతలో భౌతికవాదజాడలు

కె.బి. కృష్ణ గీతను సరిగానే అభివర్ణించారు. ‘ఒక దానితో మరొక దానికి పొంతనలేని తాత్విక అంశాలతో ‘స్పష్టతలేని’, “ఆనాటి తాత్విక భావనల సమాహారపు నెలపు”గా గీతను ఆయన పేర్కొన్నారు. ‘వేద సంబంధమైన, ఉపనిషత్ సంబంధమైన ఆలోచనలను గీత కాదనడం లేదు. లాకోయతుల భావజాలాన్ని మాత్రం గట్టిగా తిరస్కరించింది. వేదాలు ఉపనిషత్తులకు లోకాయతుల కంటే ఉన్నతమైన తాత్వికస్థాయిని ఇవ్వకుండానే, వాటితో సమ్మిశ్రితం చేసే ప్రయత్నం జరిగింది.

గీతను థీసిస్గానూ- భౌద్ధం, జైనాలను యాంటీ థీసిస్ గానూ, సూత్రీకరించి, కె.బి. కృష్ణ కూడా ఆర్య సమాజం, బ్రహ్మసమాజం, దివ్యజ్ఞాన ఉద్యమం, గాంధీజయం లాగానే “ఆధునిక హిందూయిజం” అని పేర్కొన్నారు. హెగెల్ ప్రతిపాదిత త్రయ సూత్రం (ట్రయాడిక్ ప్రిన్సిపిల్) పట్ల కె.బి.కృష్ణకు మోజు వున్నట్లుంది

గీతా ప్రవచనాలకు కూడా ఆదే విధమైన సానుకూలతతో కూడిన అన్వయంపు కొరకు కె.బి. కృష్ణ ప్రయత్నించారు. చాంధసవాదులు ఆ ప్రవచనాలకు తప్పుడు భాష్యాలు చెప్పటం మాత్రమే జరిగిందన్నది ఆయన అభిప్రాయం.

ఆయన రాసిన దాన్నే చూద్దాం: (130వ

పేజీ) “గీతలో కార్యాచరణ స్వేచ్ఛవుంది. అయితే ధృఢ నిశ్చయపు పరిమితులకు లోబడిన స్వేచ్ఛ అది. కృష్ణుని ప్రవచనాలలోని విప్లవపాఠ్యాన్ని చాందస వాదులు దిగజార్చారు. ‘కృష్ణుడు గతి తార్కికుడు’. ‘మనసుకు స్వేచ్ఛవుంది. అదే సమయంలో స్వేచ్ఛలేనిదిగానూ వుంటుంది. త్యాగం చెయ్యి అయినా త్యాగం చేయ్యవద్దు. వేదాలను తిరస్కరించు. అయినా వుపయోగకరమైన వాటిని త్రోసిపుచ్చవద్దు” అని కూడా ఆయన పేర్కొన్నారు.

“జన్మతపో కులం గూర్చి గీతలో కృష్ణుడు ఎక్కడా చెప్పలేదు. స్వభావాన్ని బట్టి, త్రిగుణాలు ప్రభావం వల్ల కులాలు ఏర్పడినాయంటాడు” అని కూడా కె.బి.కృష్ణ పేర్కొన్నారు.

చతుర్వర్ణ వ్యవస్థకు - త్రిగుణ అంశానికి మధ్య గందరగోళపరిచే సంయోగం ఇది.

“ప్రకృతి నిర్దేశిత విధి నిర్వహణ పరిపూర్ణతకు దోహదపడుతుంది” అని కూడా ఆయన పేర్కొన్నారు. దాన్ని సవ్యంగా అర్థం చేసుకున్నట్లయితే అది కులవ్యవస్థమీద నున్నతవైన దాడి అనీ, అయితే ఛాందసవాదులు తమ ప్రయోజనాల నిమిత్తం, కృష్ణుని ప్రవచనాలను వక్రీకరించారని పేర్కొని యోగ్యతా పత్రమిచ్చారు.

“బుద్ధుడు మధ్యేమార్గాన్ని ఎంచు కున్నాడు. కృష్ణుడు కేంద్రీయ పంథాను చేపట్టాడు. తమ, తమ వద్దతుల్లో వారిరువురూ, భారతదేశంలో భౌతికవాద వుద్యమానికి, సానుకూల భావనకు తమవంతు దోహదం కల్పించారు”-అని ఆయన ముగించారు.

“కృష్ణుడు కేంద్రీయ పంథాను అనుసరిస్తూ... సర్వత్రా రాజీపడుతూ కుహనా గతితార్కాన్ని అనుసరించాడు. అయితే, ఒక్క విషయంలో మాత్రం ఆయన నిక్కచ్చిగా వున్నాడు. అదేమంటే సిసలైన భౌతిక వాదులకు ఆయన బద్ధవ్యతిరేకి”

ఇరువురు కృష్ణులు (గీతలోని కృష్ణుడు, కె.బి. కృష్ణ) ఎవరు ఏ మేరకు నిలకడగా వున్నారు అన్నదాన్ని పక్కన బెడితే...కెబి కృష్ణకు గీతాకృష్ణుడంటే అభిమానం. ఛాందస బ్రాహ్మణ భాష్యకారులంటేనే ఆయనకు కోపం.

“సమకాలీన రాజకీయాలపై భగవద్గీత ప్రభావం” అనే అంశానికి కె.బి. కృష్ణ ఒక

“కెబి కృష్ణకు గీతాకృష్ణుడంటే అభిమానం. ఛాందస బ్రాహ్మణ భాష్యకారులంటేనే ఆయనకు కోపం. “సమకాలీన రాజకీయాలపై భగవద్గీత ప్రభావం” అనే అంశానికి ఒక అధ్యాయాన్ని కేటాయించారు. ప్రముఖ సామాజిక, రాజకీయ నాయకులు, తమ దేశభక్తి పూరిత కృషికి దోహదకరంగా గీతను ఏ విధంగా అన్వయించి ఉపయోగ పెట్టుకున్నదీ ఆయన వివరంగా పేర్కొన్నారు. 99

అధ్యాయాన్ని కేటాయించారు. ప్రముఖ సామాజిక, రాజకీయ నాయకులు, తమ దేశభక్తి పూరిత కృషికి దోహదకరంగా గీతను ఏ విధంగా అన్వయించి ఉపయోగ పెట్టుకున్నదీ ఆయన వివరంగా పేర్కొన్నారు. రామమోహన్ రాయ్, దయానంద్, తిలక్, గాంధీ, బి.సి.పాల్, మాలవియాల వివరణలను ఉదహరించి ఆయన ఈ అంశంపై చర్చను ముగించారు.

“భారతదేశంలో పరిస్థితులకు తగినట్లు సవ్యంగా అన్వయించినట్లయితే గీత ఈనాటికీ ప్రాముఖ్యత గలిగినదే”. ఆ విషయంలో తిలక్ ను మించిన వారు ఇప్పటికేవరూలేరు. “ఆ విధంగా కె.బి. కృష్ణలోని దేశభక్తి రేఖామాత్రంగా వెలుగులోకి వచ్చింది”

తనలో గల దేశభక్తి ప్రేరణతో కె. బి.కృష్ణ భారతీయ మతాలను గూర్చి ఆసక్తిదాయకమయిన కొన్ని సాధారణ వ్యాఖ్యలు చేశారు:

1) “సహనమే భారతీయ మతాల సారాంశం.”

2) “క్రైస్తవ మతానికి సంబంధించిన చర్చిలన్నీ కూడబలుక్కుని, నిలుపుచేయండని ఒక్కమాటగా చెప్పినట్లయితే 1914లో మహాయుద్ధం జరిగి వుండేది కాదు. అయితే, బ్రాహ్మణ్యమతంగాని, బౌద్ధమతంగాని, జైనమతంగాని ఎన్నడూ యుద్ధాలు చెయ్యలేదు. కత్తులు దూసి, బలప్రయోగం చేసి వ్యాప్తి చెందలేదు”.

3) “సమాజంలో అత్యంత అవసరమైన వాటినన్నిటినీ మతం సమకూర్చ గలగటానికి కారణం, సామాజిక భావనయే మతానికి మూలం అవటమే”

భారతీయ మతాలు, ఇతర మత

లకంటే భిన్నమైనవనీ, ప్రత్యేకతగలవనీ, వాటిని వేర్వేరు పీఠాలపై పెట్టి చూపవలసిన అవసరం లేదు.

వేమన గురించి

కె.బి.కృష్ణ ఈ రచనలో వేమనపై ఒక అధ్యాయాన్ని ఎందుకు చేర్చారో, ఎలా చేర్చారో అర్థం చేసుకోవడం కష్టం. “వేమన ప్రధానంగా సంస్కర్త. ఆయన దేవుని నిరాకరించ లేదు. ఆత్మను త్రోసి పుచ్చలేదు. తీర్థయాత్రలూ, ప్రార్థనలూ చేయడం, బలులి వ్యడం, విగ్రహాలకు ఆడంబరమైన సంబరాలు చేయడం, అలాగే బ్రాహ్మణ్యం సృష్టించిన లాభదాయక తంతులు నిర్వహించడం... ఇవన్నీ పనికి మాలినవని వేమన పేర్కొన్నాడు. వాటిని మాత్రం నిరాకరించారు.

‘భౌతిక వాది’ అనటానికి వేమన అర్హుడు కాకపోవచ్చు. అయితే, ఆయన తన తత్విక పరిణామాలలో చివరకు లోకాయత వైపు మొగ్గారని ఆరుద్ర రాశారు. వేమనరాసిన పద్యాలలో ఒకే ఒక్కటి చాలు ఆయనను గురించిన చర్చకు ఈ అధ్యాయంలో చోటెందుకివ్వాలో అర్థం చేసుకోడానికి.

“భూమిలోన పుట్టు భూసారమెల్లను
తనువులోన బుట్టు తత్వ మెల్ల!
శ్రమలోన బుట్టు సర్వంబుతానేను
విశ్వదాభిరామ వినుర వేమ!

జీవానికి మూలం పదార్థం, ఆత్మకు మూలం తనువు, సంపదను సృష్టించేది శ్రమ! అన్నదే ఆ పద్యంలో ఇమిడివున్న అర్థం

కెబి కృష్ణ తన పరిశీలనలో వేమనకు చోటు కల్పించడానికి గల ఏకైక కారణం, ఆయనే స్వయంగా పేర్కొన్నట్లు, “బ్రాహ్మణ త్వపు ఆర్థిక పునాదులను ఆయన బలహీన పరచటం. కులవ్యవస్థను సూటిగానూ, శక్తివంతంగానూ ఖండించడమే.”

శాస్త్రీయమైన, సమగ్రమైన

జలవిధానం కావాలి

- బి.వి. రాఘవులు

కౌన్సిల్ బిల్లు తెచ్చినట్లు తెలంగాణా బిల్లు తేవచ్చుగా అని సిపిఎం నాయకులు పేర్కొంటున్నారు.. అంటే ఆ విధంగా కేంద్రం బిల్లు తెస్తే మనకు అభ్యంతరం లేదా? ప్రత్యేక తెలంగాణా బిల్లు తెస్తే మేం వ్యతిరేకించం అనికూడా ప్రకటించారు. సమైక్యకాండ్ర నివాదానికి పార్టీ కట్టుబడి ఉన్నప్పుడు ఆ విధంగా చెప్పడం ఎంతవరకు సబబు?

కౌన్సిల్ బిల్లు తెచ్చినట్లు, తెలంగాణా బిల్లు తేవచ్చుగా అని మార్క్సిస్టు పార్టీ నాయకులు అంటున్నట్లు పేర్కొనడం కుతర్కం. మార్క్సిస్టు పార్టీని ముద్దాయిగా నిలబెట్టాలని కాంగ్రెస్ పార్టీ చేస్తున్న మోసపూరిత ప్రయత్నాలను అర్థం చేసుకోలేక పోవడం ఈ ప్రశ్నలో ఇమిడివున్నది. ప్రత్యేక రాష్ట్రం విషయంలో మార్క్సిస్టు పార్టీకి స్పష్టమైన, ఖచ్చితమైన విధానం వుంది. రాష్ట్రాన్ని ముక్కలు చేయడానికి సి.పి.యం వ్యతిరేకం. సమైక్య రాష్ట్రంగా వుండాలన్నదే దాని విధానం. బయటైనా, శాసనసభ, పార్లమెంటు లోనైనా ఇదే విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తున్నాం. ప్రత్యేక తెలంగాణా బిల్లు పార్లమెంటులో వస్తే మేము వ్యతిరేకిస్తామని పలు మార్లు ప్రకటించాము. వ్యతిరేకించం అని ప్రకటించినట్లు, అదే సత్యమైనట్లు ప్రశ్నలో పేర్కొనడం అన్యాయం. కాంగ్రెస్, టిఆర్ఎస్ పార్టీలు ప్రత్యేక తెలంగాణాపై మోసపూరిత నాటకాలాడుతూ, ప్రజలను మభ్యపెట్టేందుకు ప్రయత్నాలు చేస్తూ, సిపియం మీదకు నెపాన్ని నెట్టాలని ప్రయత్నిస్తున్నాయి. వారి కపటత్వాన్ని వారి వాదనలలోని అసంగతత్వాన్ని సిపియం బట్టబయలు చేస్తున్నది. కాంగ్రెస్ రెండవ ఎస్సార్సీకి కట్టుబడి వున్నానని పలుమార్లు ప్రకటించింది. కాంగ్రెస్, టిఆర్ఎస్లు రెండో ఎస్సార్సీని నియమించడానికి అంగీకరిస్తూ ఎన్నికలకు ముందు ఒప్పందం చేసుకున్నాయి. వారే తెలంగాణా ఏర్పాటు అనే అంశాన్ని పక్కన పెట్టి రెండో ఎస్సార్సీకి కట్టుబడి వున్నామన్న తర్వాత సిపియం ఆటంకంగా వుందని బూచిగా చూపించడానికి కాంగ్రెస్ ప్రయత్నం చేయడంలో కుటిలత్వం కనబడడం లేదా? ఈ కుటిలత్వాన్ని బట్టబయలు చేయడానికే మీరే

(కాంగ్రెస్) సిద్ధం గాకుండా సిపియంను సాకుగా చూపించే నీచస్థాయికి ఎందుకు దిగజారుతున్నారుని సిపియం ప్రశ్నిస్తున్నది. అలాగే సిపియం అనేక ముఖ్యమైన అంశాలపై (పార్లమెంటు సభ్యుల జీతభత్యాల పెంపు, ఆంధ్రప్రదేశ్ లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిల్ పునరుద్ధరణ) వ్యతిరేకత తెలిపినప్పటికీ బిజెపి సహాయంతో అనుకున్న దాన్ని కాంగ్రెస్ అమలు చేసుకున్నది. సిపియం వ్యతిరేకిస్తున్నదని, అడ్డుకుంటున్నదని కాంగ్రెస్ ఈ విషయాలలో ఎందుకు వెనక్కుతగ్గలేదు, సిపియం ఓటింగ్ పట్టుబట్టి వ్యతిరేకంగా ఓటు చేసినప్పటికీ ఎందుకు తను అనుకున్న బిల్లులను బిజెపి సహాయంతో పాస్ చేయించుకున్నది? ఇప్పుడు తెలంగాణా విషయంలో కాంగ్రెస్ ప్రవర్తన తన దుర్బుద్ధిని, కపటత్వాన్ని కప్పి పెట్టుకో వటానికి సిపియం మీద నెపం మోపుతున్నదా? వాస్తవాన్ని చెబుతున్నదా? అనే అంశాన్ని ప్రజల దృష్టికి తెచ్చి కాంగ్రెస్ నాటకాన్ని బహిర్గతం చేసేందుకు సిపియం ప్రయత్నం చేస్తున్నది. పాలక పార్టీ మోసపూరిత వ్యవహారాన్ని బట్టబయలు చేయడానికి చెప్పే విషయాలు పార్టీ విధానాన్ని మార్చుకోవడంగా భావించడం పొరపాటు. సిపియం సమైక్య రాష్ట్రానికి కట్టుబడి వున్నది. బయటా, పార్లమెంటు లోపలా ఇదే విషయాన్ని ప్రకటించింది. భవిష్యత్తులో ఇదే వైఖరిని కొనసాగిస్తుంది. భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రాల విధానం మన రాష్ట్రానికి పరిమితమైనది కాదు. దేశవ్యాప్తమైన విధానం. మన రాష్ట్రంలో ఇష్ట మొచ్చినట్లు మార్చుకోవడానికి సాధ్యం కాదు.

పోతిరెడ్డిపాడు సామర్థ్యం పెంచడం వల్ల సాగర్ ఆయకట్టుకూ, కృష్ణా డెల్టాకూ నష్టం జరుగుతుంది కదా - ఈ విషయంలో సిపిఎం వైఖరి ఏమిటి?

పోతిరెడ్డిపాడు రెగ్యులేటర్ సామర్థ్యాన్ని పెంచడంపై ప్రభుత్వం వ్యవహరించిన తీరు గతంలో వివాదాస్పదంగా మారింది. వివాదాలను పరిష్కరించేందుకు రాష్ట్రప్రభుత్వం అఖిలపక్ష సమావేశాన్ని గతంలో నిర్వహించింది. 500 టి.ఎమ్.సిల నీరు వృధాగా సము

ద్రానికి పోతున్నందున పోతిరెడ్డిపాడు రెగ్యులేటర్ సామర్థ్యాన్ని 12000 క్యూసెక్కుల నుండి 44000 క్యూసెక్కులకు పెంచడం ద్వారా దానిలో సుమారు ఒక వంద టి.ఎం.సిల నీటిని కరువు పీడిత రాయలసీమ ప్రాంతాలకు వినియోగిస్తామని ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించింది. ప్రభుత్వం విడుదల చేసిన ఉత్తర్వులో నికర జలాలా? వరద జలాలా? అనే విషయంపై అస్పష్టత ఉన్నందున వివాదాస్పదమైందనీ అందువలన దానిని సరిచేయాలని సిపియం కోరింది. ఎటువంటి అనుమానాలకు తావు లేకుండా వరద జలాలను మాత్రమే వినియోగించేట్టుగా క్రొత్త జి.ఓ.ను ఇవ్వాలని చెప్పింది.

పోతిరెడ్డిపాడు రెగ్యులేటర్ ద్వారా 100 టిఎమ్సిల వరదనీటిని వినియోగించుకోగా ఇంకా 400 టిఎంసిల వరదనీరు వృధా అవుతూనే వున్నందున ఆ నీటిని కరువు పీడిత ప్రాంతాలైన మహబూబ్ నగర్ జిల్లాకు కల్వకుర్తి ఎత్తి పోతల పథకం సామర్థ్యాన్ని పెంచడం ద్వారా నల్లగొండ జిల్లాకు శ్రీశైలం లెఫ్ట్ బ్యాంకు కెనాల్ కు సొరంగ సామర్థ్యాన్ని పెంచడం ద్వారా, ప్రకాశం జిల్లాకు వెలుగొండ సొరంగ ద్వారాన్ని పెద్దది చేయడం ద్వారా, రాయలసీమ పశ్చిమ ప్రాంతాలకు హంద్రీనీవా ఎత్తిపోతల సామర్థ్యాన్ని ఎక్కువ చేయడం ద్వారా వినియోగించాలని, అందుకవసరమైన ఉత్తర్వులను జారీ చేయాలని కూడా సిపియం ఆనాడే కోరింది. ఆరకంగా వరద జలాలను వినియోగించుకోవడానికి సమగ్రమైన నిర్ణయం తీసుకోవడం ద్వారా అపోహలకు, ఆవేశాలకు అవకాశం లేకుండా చేయవచ్చని సిపియం చెప్పింది. అటు కృష్ణా డెల్టాకు గాని, ఇతర ప్రాంతాలకు గాని అన్యాయం జరుగుతుందన్న అవకాశం లేకుండా సిపియం చెప్పిన పద్ధతి ద్వారా చేయవచ్చు.

శాస్త్రీయమైన, సమగ్రమైన జల విధానాన్ని రూపొందించి మొత్తం నికరజలాల్లో, అలాగే వరద జలాల్లో ఏ జిల్లాకు ఎంత వాటా వస్తుందో నిర్ణయిస్తే, ఆ వాటాల ప్రకారం ప్రాజెక్టుల నుండి జిల్లాలకు నీటిని కేటాయింపులు చేస్తుంటే వివాదాలకు తక్కువ ఆస్కారం వుంటుంది. అటువంటి జలవిధానం లేకుండా ప్రాజెక్టుల గురించి ప్రభుత్వం ప్రాప్తకాలజ్ఞతతో నిర్ణయాలు తీసుకుంటుంటే వివాదాలు అనివార్య

మవుతున్నాయి.

హైదరాబాద్ ఔటర్ రింగ్ రోడ్ వ్యవహారంలో వలె బెంగాల్ లో కూడా ప్రభుత్వం రైతుల దగ్గర భూములు గుంజుకొంటున్నదా? వారికి నష్టపరిహారం ఇవ్వలేదని ఇటీవల కాంగ్రెసు ఎమ్మెల్యేలు చేస్తున్న వాదనలో నిజమేంటి?

ఔటర్ రింగు రోడ్డు నిర్మాణ విషయంలో మూడు విషయాలు వున్నాయి. 1) ప్రభుత్వం తలపెట్టిన 500 అడుగుల వెడల్పు రోడ్డు అవసరమా? లేదా? 250 లేక 300 అడుగుల రోడ్డు సరిపోదా? భవిష్యత్తులో అవసరాలు పెరిగితే మరింత దూరంలో మరో రింగు రోడ్డు నిర్మాణం చేసుకోకూడదా? అసలు హైదరాబాదు నగరాన్ని అభివృద్ధి చేసుకుంటూ ఒకచోటే అభివృద్ధి అంతా కేంద్రీకరించడం సమంజసమేనా? రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రాంతాలకు అభివృద్ధిని వికేంద్రీకరించే విధానాలను అవలంబిస్తే మంచిది కాదా? - ఈ ప్రశ్నలన్నీ సమంజసమైనవి. వీటన్నింటికీ ప్రభుత్వం సంతృప్తికరంగా సమాధానం చెప్పడం లేదు. 2) ఔటర్ రింగ్ రోడ్డు నిర్మాణాన్ని పాలకపార్టీ అధినేతలు వారి అనుయాయుల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా వినియోగించు కుంటున్నారు. పెద్దల భూములు రక్షించడానికి, వారి భూముల విలువ పెంచుకోవడానికి వీలుగా రోడ్డు మార్గాన్ని సుమారు 100సార్లకు పైగా మార్చారు. ఈ మార్పుల మూలంగా పెద్దలు లాభపడడమే గాక పేదలు, చిన్న, సన్నకారు రైతులు, ప్లాటు యజమానులు నష్టపోతున్నారు. రోడ్డు మార్గం మార్పులో పలుకుబడులు, ఒత్తిళ్ళు తప్ప ఎటువంటి శాస్త్రీయత లేదు. అందుకే ఔటర్ రింగ్ రోడ్డు నిర్మాణంపై ఎంతో వ్యతిరేకత పెల్లుబుకు తున్నది. పలుకుబడి కల్గిన వారి చేతుల్లో హుడా ఒక సాధనంగా మారింది. భూసేకరణకు రైతులకు నోటీసులిచ్చి భయపెట్టడం, దిక్కుతోచని రైతులు భూములు అమ్ముకునేట్లు చేయడం, పలుకుబడి కల్గిన వారు భూములు కొన్న తర్వాత నోటీసులను ఉపసంహరించడం - ఈ రకంగా హుడా పలుకుబడి కల్గిన వారి చేతుల్లో కీలుబొమ్మగా మారింది. 3) ఔటర్ రింగు రోడ్డు, ఫాబ్ సిటీ, హార్డ్ వేర్ పార్క్ గోల్డ్ కోర్సు మొదలగు పేర్లతో సామాన్య రైతుల భూములను, మధ్యతరగతి వారి ప్లాట్లను పేదలకు ఇచ్చిన అసైన్ మెంట్ భూములను ప్రభుత్వం ప్రజాప్రయోజనాల పేరుతో 1894 చట్టం ప్రకారం స్వాధీనం చేసుకుంటున్నది. హుడా తన అక్రమ చర్యలు కూడా భూముల విలువను ఆకాశానికి ఎగబాకేట్లు చేస్తూ రైతుల భూములకు నామమాత్రపు ధరను ఇవ్వజూ

స్తున్నది. అసైన్ మెంట్ భూములకు అసలు చెల్లింపులే లేదు పొమ్మంటున్నది. ప్లాట్లకు వ్యవసాయ భూమి ధరను ఇస్తా నంటున్నది. ఇది అసమంజసమని బాధితులు మొత్తుకుంటున్నా ప్రభుత్వం వినడం లేదు.

నిజమైన అభివృద్ధి కోసం భూములను తీసుకోవలసి వస్తే సిపియం వ్యతిరేకించదు. అయితే ఆహార భద్రతకు నష్టం లేకుండా సాధ్యమైనంతవరకు నాసిరకమైన భూములను తీసుకోవాలి. అలాగే భూములకు ప్రత్యామ్నాయంగా అవకాశమున్నమేరకు భూముల నివ్వాలి. అది అసాధ్యమైనప్పుడు చుట్టుప్రక్కల ఉన్న భూముల బహిరంగ విలువను దృష్టిలో పెట్టుకొని తగిన నష్టపరిహారం నిర్ణయించాలి. నిర్వాసిత కుటుంబాలకు ఒక ఉద్యోగాన్ని ఇవ్వాలి. అభివృద్ధి చేసిన ఒక ప్లాటును కూడా కేటాయించాలి. వాస్తవాలన్నీ చెప్పి రైతులను ఒప్పించి భూములను తీసుకోవాలి.

ఔటర్ రింగ్ రోడ్ గాని ఇతర సందర్భాలలోగాని సిపియం ఈ విషయాలనే చెబుతున్నది. బెంగాల్ లో కూడా వామపక్ష ప్రభుత్వం ఇదే పద్ధతిని అనుసరిస్తున్నది. రాష్ట్రంలో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం అభివృద్ధిపేరుతో తమ అనుయాయుల ప్రయోజనం కోసం రైతుల భూములను అన్యాయంగా స్వాధీనం చేసుకోవడాన్ని సిపియం అభ్యంతరం పెడుతుంటే దానిని ఎదుర్కోలేక పశ్చిమ బెంగాల్ గురించి అసత్యాలను చెప్పి తప్పుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నది. వాటన్నింటికీ సిపియం ఇప్పటికే తగు సమాధానాలను చెప్పింది.

యు.పి.ఎ. ప్రభుత్వం వామపక్షాలపై ఆధారపడి నడుస్తున్నప్పటికీ పార్టీ ఎప్పుడూ కనీస ఉమ్మడి కార్యక్రమంలో లేనివి చెయ్యవద్దు అని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతూ డిఫెన్స్ లో ఉంటున్నది. అలా కాకుండా కనీస ఉమ్మడి కార్యక్రమంలో చెప్పినవి కూడా చెయ్యమని డిమాండ్ చేసే ఎఫెన్స్ లోకి ఎందుకని వెళ్లడం లేదు? అంతిమంగా రెండున్నరేళ్ల పాలనలో యు.పి.ఎ. ప్రభుత్వం మొగ్గు ఆచరణలో ఎవరి ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా ఉంది?

యు.పి.ఎ. ప్రభుత్వం గురించి సిపియంకు అనవసరమైన భ్రమలేమీ లేవు. ఇది బూర్జువా, భూస్వామ్య ప్రభుత్వమని స్పష్టంగా తెలుసు. వారి ప్రయోజనాల కోసం ఈ ప్రభుత్వం పనిచేస్తున్నది. అయితే రాజకీయంగా ప్రస్తుత తరుణంలో మతతత్వ బిజెపిని అధికారం నుంచి దూరంగా ఉంచేందుకు యు.పి.ఎ.ని వామపక్షాలు సమర్థిస్తున్నాయి. అలాగే వామపక్షాల మద్దతుపై ఆధారపడ దాన్ని ఆసరా

చేసుకొని దేశప్రయోజనాలకు నష్టం జరగకుండా సామాన్య ప్రజల మీద భారాలు పడకుండా, ఉన్నంతలో కొన్ని సానుకూల నిర్ణయాలు జరిగేట్లుగా చేయడానికి వామపక్షాలు ప్రయత్నిస్తున్నాయి. ఇందుకు పార్లమెంటు వేదికే కాకుండా పార్లమెంటు బయట ఉద్యమాల ద్వారా వత్తిడి తెచ్చేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాయి. యుపిఎ ప్రభుత్వంతో వ్యవహరించేటప్పుడు డిఫెన్స్, అఫెన్స్ అనే రూపంలో ఆలోచించాల్సిన అవసరం లేదు. ఆయా సమయాల్లో వున్న పరిస్థితిని బట్టి, ఆయా నిర్ణయాల తీవ్రతను బట్టి వామపక్షాల ప్రతిఘటన తీవ్రత కూడా ఆధారపడివుంటుంది. ఇక్కడ యుపిఎ ప్రభుత్వం ఒక గుదిబండగా మారి ఏ మతతత్వ శక్తులకు వ్యతిరేకంగా ఈ ప్రభుత్వానికి మద్దతు ఇచ్చామో ఆ మతతత్వ శక్తులే ప్రభుత్వ దుష్పరిపాలన మూలంగా బలపడే పరిస్థితి వస్తే అంతిమ నిర్ణయాలను తీసుకోవడానికి కూడా వామపక్షాలు వెనుకాడవు.

ఎన్నికల కమిషనర్ పదవీ విరమణ అనంతరం ఎన్నికల్లో పోటీ చేయకూడదని సిపిఎం ప్రతిపాదిస్తోంది. సుప్రీం కోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి, రాష్ట్రపతి వంటి పదవుల విషయంలో ఇటువంటి నిబంధన ఏమైనా వుందా? వాటికి లేకపోతే ఇసి విషయంలో మాత్రం ఎందుకు ఉండాలి?

సుప్రీంకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి, రాష్ట్రపతి వంటి పదవులు నిర్వహించిన తర్వాత మళ్ళీ ఎన్నికల్లో పోటీ చేయకూడదు. అదే పద్ధతిని ఎన్నికల కమిషన్ కు కూడా వర్తించాలని సిపియం అభిప్రాయం. ఎన్నికల కమిషన్ కూడా రాజ్యాంగ నిర్ణీతమైన వ్యవస్థ.

విదేశీ బహుళజాతి సంస్థల వల్లా, మనదేశంలోని రిలయన్స్ వంటి బడా సంస్థల వల్లా సామాన్య ప్రజలతో పాటు చిన్న, మధ్య తరహా పెట్టుబడిదారులు దెబ్బతింటున్నట్లు చెబుతున్నారు కదా! రాజకీయంగా ఈ వర్గాలు ఎటువైపు ఉంటున్నారు?

సరళీకరణ విధానాల మూలంగా విదేశీ బహుళ జాతి సంస్థలతోపాటు దేశంలోని బడా సంస్థలకు కూడా ప్రయోజనం చేకూరుతుంది. అందుకే ఈ వర్గం ప్రపంచీకరణ విధానాలను ఆహ్వానిస్తున్నది. ఇప్పటికే దేశంలో అభివృద్ధియైన పారిశ్రామిక సంస్థలు కొంత దెబ్బతిన్నా దానికి వారంత ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం లేదు. తాము ఎగబాకడానికే ప్రస్తుత విధానాలు ఉపయోగపడతాయని భావిస్తున్నారు. మన దేశంలోని పెట్టుబడిదారీ వర్గంలో ఏవైనా కొన్ని తరగతులు నష్టపోతే అప్పుడు సంస్కరణలకు పెట్టుబడిదారీ వర్గం యొక్క మద్దతులో వైరుధ్యాలు రావచ్చు. అయితే ఈ

పరిణామం ప్రస్తుతం గమనించ దగిన స్థితిలో వుందని చెప్పలేం.

రైతాంగ సంక్షోభ ప్రభావం భూస్వాములపైనా, ధనిక రైతులపైనా ఎలా ఉంది? వారిపై ఒక వేళ సానుకూల ప్రభావం చూపితే అది ఏవిధంగా ఉంది? ప్రతికూల ప్రభావం చూపితే రాజకీయంగా ఆ తరగతులెలా స్పందిస్తున్నాయి?

సరళీకరణ, ప్రపంచీకరణ, ప్రైవేటీకరణ విధానాల మూలంగా అసమానతలు తీవ్రమవుతున్నాయి. సంపన్నులకు, సామాన్యులకు అంతరం వేగంగా పెరుగుతున్నది. వివిధ ప్రాంతాల మధ్య అసమానతలు ఎక్కువవుతున్నాయి. కొన్ని సామాజిక తరగతుల పరిస్థితి రోజురోజుకీ దిగజారు తున్నది. జనాభాలో కొద్ది శాతం సంపన్నుల చేతిలో సంపద కేంద్రీకరణ ఎక్కువవుతున్నది. సంస్కరణల మూలంగా ఆర్థికవ్యవస్థలో వస్తున్న ఒడుదుడుకులు సంపన్నుల మీద కూడా పడే అవకాశమున్నప్పటికీ వాటిని తట్టుకుని అనుకూల పరిస్థితులు వచ్చినప్పుడు ఉపయోగించుకునే శక్తి వారికున్నది.

వ్యవసాయ సంక్షోభం యొక్క తీవ్రత గ్రామీణ ప్రజానీకంలోని అన్ని తరగతుల మీద పడుతున్నది. భూస్వాములు, ధనికరైతులు కూడా ఒడుదుడుకులను తప్పించుకోలేరు. కాని ఒడుదుడుకులను తట్టుకొని సంస్కరణల మూలంగా వచ్చిన అవకాశాలు అందిపుచ్చుకుని లాభపడే అవకాశాలు వారికున్నాయి. అందుకునే ఈ తరగతులు ఇప్పటికీ సంస్కరణల పట్ల

సానుకూలంగానే వ్యవహరిస్తున్నాయి.

భారత్-బ్రెజిల్ సంయుక్త ప్రకటన, అలీన దేశాల సభలో ప్రధాని మన్మోహన్ సింగ్ నిర్వహించిన పాత్రతో యుపిఎ విదేశాంగ విధానం మారిందని భావించవచ్చా? మనం పూర్వంవలె సమర్థించే స్థాయికి చేరుతుందని అనుకోవచ్చా?

యు.పి.ఎ. ప్రభుత్వం అమెరికాతో వ్యూహాత్మక భాగస్వామ్యాన్ని పెంపొందించుకోడానికి సిద్ధమైంది. మన సార్వభౌమత్వానికి, అభివృద్ధికి ఇది నష్టకరమని సిపియం ఆందోళన వ్యక్తం చేస్తున్నది. ఈ విధానానికి వ్యతిరేకంగా సిపియం విశాలమైన ప్రతిఘటనను అభివృద్ధి చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నది. ప్రజాభిప్రాయం యొక్క తీవ్రతనుబట్టి యుపిఎ ప్రభుత్వం తన అమెరికా అనుకూల వైఖరిని కొన్ని సందర్భాలలో సడలించుకోక తప్పదు. అమెరికాతో కుదుర్చుకున్న అణు సహకార ఒప్పందంపై ప్రభుత్వం కొంత మార్పు చేసుకోవడం ఈ ఒత్తిడి ఫలితమే. అలీన దేశాల సభలో మన దేశ వైఖరి డబ్బుటికీ చర్చల్లో మన వాదనలు కొంతవరకు మన స్వతంత్రతను వ్యక్తం చేశాయి. అయితే ఈ అలీన వైఖరులకు అమెరికా సానుకూల వైఖరులకు మధ్య ప్రభుత్వం ఊగిసలాడే అవకాశమున్నది. అమెరికా సానుకూల వైఖరితో ప్రభుత్వం పోకుండా నిలవరించగలిగే వెనక్కి కొట్టగల్గే శక్తి ప్రజాభిప్రాయ ఒత్తిడికి మాత్రమే వుంది. అందువలన నిరంతరం విదేశాంగ విధాన అంశాలపై ప్రజాభిప్రాయం కూడగట్టాల్సిన అవసరం వుంది.

క్యూబా, వెనుజులా లాంటి చిన్న దేశాలు అమెరికా ఆధిపత్యానికి వ్యతిరేకంగా స్థిరంగా పోరాడుతున్నాయి. ఎంతో అభివృద్ధి సాధించి, అన్ని వనరులుండి, బలమైన శక్తిగా వున్న చైనా ఎందుకు ఈ పనిచేయడానికి ముందుకు రావడం లేదు. చైనా నాయకత్వం వహిస్తే, అమెరికా వ్యతిరేక శక్తులు ధైర్యంగా ముందుకు వచ్చే అవకాశం వుంది కదా? వివరణ ఇవ్వగలరు.

లాటిన్ అమెరికా దేశాలలో అమెరికా ఆధిపత్యానికి ప్రతిఘటన పెరుగుతుండటం వాస్తవం. అక్కడే కాకుండా రష్యా కూడా తన ప్రత్యేకతను నిలబెట్టుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నది. రష్యా, చైనాలు సహకారాన్ని పెంపొందించుకుంటున్నాయి. అలాగే రష్యా, చైనా, ఇండియా దేశాల సంయుక్త సమావేశాలు కూడా జరుగుతున్నాయి. ఇరాన్ విషయంలో అమెరికా ఏకపక్ష వైఖరిని అడ్డుకోవడంలో అనేక దేశాలు చొరవను చూపిస్తున్నాయి. అందువలన లాటిన్ అమెరికాలో మాత్రమే అమెరికా ఆధిపత్యానికి అడ్డు చెప్పబడుతుందని మిగతా చోట్ల లేదని అనుకోరాదు. చైనాతో సహా అనేక దేశాలు తమతమ పరిస్థితులను దృష్టిలో పెట్టుకుని తమ స్వతంత్రతను వ్యక్తం చేస్తున్నాయి. అమెరికా ఏకదృవ ప్రపంచాన్ని స్థిరపర్చుకోవాలని ప్రయత్నం చేస్తుంటే బహుళ దృవ ప్రపంచంగా సమాజాన్ని తీర్చిదిద్దాలని మిగిలిన దేశాలు అనేకం ప్రయత్నిస్తున్నాయి. ఈ ప్రయత్నాలకు ఒక దేశం నాయకత్వం వహించడం ప్రస్తుత పరిస్థితిలో సాధ్యం కాదు. అభిలషణీయమూ కాదు.

ఊహజనిత ఆదర్శవాదం

(10వ పేజీ తరువాయి)

ఒక సందర్భంలో టాటాలు పంపిన చెక్కును సైతం తిరస్కరించింది.

8. పార్టీ జమాఖర్చుల్ని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా నిరంతరాయంగా ఎన్నికల కమిషన్ కు, ఆదాయ శాఖకు సమర్పిస్తున్న పార్టీ సిపియం ఒక్కటేనంటే ఆశ్చర్యం కాదు.

9. దేశంలోనే రికార్డుగా 30 ఏండ్లు అధికారంలో ఉన్న బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వ పాలనలో ముఖ్యమంత్రితో సహా ఏ మంత్రిపైనా అవినీతి ఆరోపణలు లేవంటేనే సిపియం విశిష్టత అర్థమవుతుంది. అదే పద్ధతి లో కేరళ, త్రిపురల్లో కూడా పాలన సాగుతోంది.

10. అధికార వికేంద్రీకరణను, స్థానిక సంస్థలలో మహిళా రిజర్వేషన్లను దేశంలోనే మొదటిసారిగా, ఆదర్శవంతంగా అమలు చేసిన ఘనత కూడా వామపక్ష ప్రభుత్వాలదే.

11. పార్టీలో సంస్థాపరంగానే అంతర్గత ప్రజాస్వామ్యానికి గ్యారంటీ ఉంది. ఉన్నత

స్థాయిలో ఉన్న నాయకుల అభిప్రాయాలను సైతం తిరస్కరించి ప్రజాస్వామ్యబద్ధంగా నిర్ణయాలు తీసుకోగల చేప సిపియంకు మాత్రమే ఉంది. రాజకీయ విధానాన్ని ఏ వ్యక్తే లేదా కొందరు వ్యక్తులే నిర్ణయించే పద్ధతి స్థానంలో కమిటీలు, మహాసభలు సమిష్టిగా చర్చించి నిర్ణయాలు చేస్తాయి. ప్రతి మూడేండ్లకోసారి క్రమం తప్పకుండా దిగువశాఖ స్థాయి నుండి అఖిలభారత స్థాయి వరకు మహాసభలు జరుపుకొని నాయకత్వాన్ని ప్రజాస్వామ్యబద్ధంగా ఎన్నుకునే పద్ధతి కమ్యూనిస్టుపార్టీలోనే ఉంది.

12. కార్యకర్తలను ప్రజల్లోకి పంపి రాజకీయ ప్రచారం చేస్తున్నది తప్ప కనీసం టివీలలో అడ్వర్టైజ్మెంట్లు కూడా సిపియం ఇవ్వడం లేదు. దాని కోసం డబ్బును వృధా చేయడం లేదు.

13. ఈ దేశంలో అందివచ్చిన ప్రధాని పదవిని సైతం తిరస్కరించిన ఘనత కూడా సిపియందే. నేడు యుపిఎ ప్రభుత్వంలో చేరే

అవకాశం వచ్చినా చేరకుండా బయట నుండి మద్దతునిస్తూ నిబద్ధతతో వ్యవహరిస్తున్న పార్టీ సిపియం. బ్లాక్ మెయిల్ రాజకీయాలకు పాల్పడకుండా తన స్థానాన్ని ప్రజల హక్కుల కోసం పోరాడేందుకు వినియోగిస్తున్నది.

ఇంతకన్నా ప్రత్యామ్నాయ రాజకీయ సంస్కృతిని మరే రాజకీయపార్టీ అయినా అందించగలుగుతుందా? సిపియంలో ఉన్న ఈ విశిష్ట రాజకీయ సంస్కృతికి కారణం అందులో ఉన్న నాయకుల గొప్పతనం కాదు. ఆ పార్టీ సిద్ధాంతాలూ, విధానాలూ దీనికి కారణం. త్యాగాలు చేయగలిగిన కార్యకర్తలున్న పార్టీ అది. నిబద్ధత కలిగిన నాయకత్వం, అంకితభావంతో పనిచేసే కార్యకర్తలు, వారిని ఆదరిస్తున్న ప్రజానీకం, మరో ప్రపంచం కోసం కలలు కంటున్న పీడిత, తాడిత ప్రజానీకం....ఇదీ సిపియం రాజకీయం సంస్కృతికి పునాది.

ఇప్పటికైనా లోకనత్తా తన విధానాలపై వునరాలోచించగలదా?

చిర్రావూరి లక్ష్మీనర్సయ్య

(2వ పేజీ నుండి)

కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సంబంధాలు పెట్టుకొని చిన్నచిన్న కార్యక్రమాలు నిర్వహించడం ప్రారంభించారు. సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా ఎక్కడాలేని విధంగా సహచరులతో కలిసి చిర్రావూరి ఖమ్మంలో పోస్టరు వేశారు. కొన్ని రోజుల తరువాత పోస్టర్లు వేసిన 16 మందిపై కేసు పెట్టారు. ఇందుకోసం ప్రత్యేక కోర్టునే ఏర్పాటు చేశారు. స్థానికంగా ఉన్న పార్టీ కమిటీ ముద్దాయిలకు అండగా నిలిచింది. దీంతో పార్టీతో చిర్రావూరి సంబంధాలు మరింత పటిష్ట పడ్డాయి. ఇక్కడి న్యాయవాదులు ప్రభుత్వానికి భయపడి కేసు వాదించడానికి ముందుకు రాలేదు. హైదరాబాద్ నుండి నాగులపల్లి కోదండరామారావును తీసుకువచ్చారు. ఆయన ఆంధ్రమహాసభ అభిమాని. కేసు రెండేళ్లు నడిచింది. 16 మందికి రెండేళ్ల శిక్ష పడింది. 11 నెలల తరువాత ప్రభుత్వం వారిని విడిచి పెట్టింది. అప్పటికే పార్టీ 'ప్రజాయుద్ధం' నినాదం తీసుకున్నది. నాగపూర్లో ఎల్ఎల్బి చదువుతున్న సర్వదేవభట్ల రామనాథం, ఎస్బిగా పనిచేస్తున్న రమణయ్య, జైలు నుంచి విడుదలయిన చిర్రావూరి ఒక శాఖగా ఏర్పడ్డారు. చిర్రావూరి పార్టీ ఖమ్మం కార్యదర్శిగానూ, రామనాథం, రమణయ్య వరంగల్కు కార్యదర్శులుగానూ వ్యవహరించేవారు. కొత్తగూడెంలో ట్రేడ్ యూనియన్ నూ, వరంగల్లో మిల్ మజ్దూర్ యూనియన్ ను ఏర్పాటు చేశారు. చిర్రావూరి ఖమ్మం ప్రాంతంలో వెట్టిచాకిరీకి వ్యతిరేకంగా ప్రచారం నిర్వహించేవారు. ఆంధ్ర మహాసభ ఉద్దేశాలు ప్రచారం చేసేవారు. ఈ క్రమంలో ఎవరైనా మిలిటెంట్లు దొరికితే పార్టీ సభ్యులుగా రిక్రూట్ చేసేవారు పార్టీ 1943లో చిర్రావూరిని ప్రదేశ్ కమిటీలోకి తీసుకున్నది. అప్పుడే ఆయనకు పుచ్చలపల్లి సుందరయ్యతో పరిచయం ఏర్పడింది.

ఆ తర్వాత ఏడుగురితో ఖమ్మం జిల్లా కమిటీ ఏర్పడింది. ఈ జిల్లాలోని కార్మికోద్యమాన్ని రాష్ట్రంలోనే రెండో పెద్ద ట్రేడ్ యూనియన్ గా తీర్చిదిద్దారు. 1945లో ఖమ్మంలో 12వ ఆంధ్రమహాసభ జరిగింది దానికి రావినారాయణరెడ్డి అధ్యక్షత వహించారు పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య హాజరయ్యారు. ఆ సభలో చిర్రావూరి కార్యదర్శిగా ఎన్నికయ్యారు. మహాసభ జనసమీకరణ చూసిన ప్రభుత్వం నిర్బంధాన్ని మరింతగా పెంచింది 1946లో చిర్రావూరి, పెండ్యాల సత్యనారాయణ స్టేట్ పీపుల్స్ కాన్ఫరెన్స్ కు ప్రతినిధులుగా వెళ్లారు అదే సమయంలో కాశ్మీర్ లో షేక్ అబ్దుల్లా

నేతృత్వంలో పోరాటం సాగుతోంది. కాంగ్రెస్ నుండి కమ్యూనిస్టులను బహిష్కరించాలని నిర్ణయం తీసుకున్నారు. దీంతో ప్రభుత్వం అరెస్టు చేస్తుందేమోనని మార్గం మార్చి రాయపూర్ మీదుగా విజయవాడ వచ్చారు. భూమి కోసం, భుక్తి కోసం, బానిసత్వ విముక్తి కోసం నల్గొండలో జరుగుతున్న పోరాటానికి వ్యతిరేకంగా నిర్బంధం మొదలైంది. పార్టీ భూ సమస్యపై ప్రతిఘటనకు పిలుపు ఇచ్చింది. ఆ సమయంలో పార్టీ చిర్రావూరిని మానుకోట ప్రాంతానికి పంపింది. తెలంగాణా సాయుధ పోరాటం ఉధృతంగా సాగుతోంది. ప్రభుత్వ నిర్బంధం పెరిగింది. పోలీసుల కాల్పులు, ప్రజల ప్రతిఘటన ఎక్కువయ్యాయి. మానుకోట ప్రాంతంలో భూస్వాములు ఎక్కువ. కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆధ్వర్యంలో భూ పంపకం జరిగింది. భూస్వాముల ధాన్యాగారాలు ప్రజలకు పంచిపెట్టారు. దాంతో ఉద్యమం మరింత పెరిగింది. గ్రామ కమిటీలు వేశారు. అవి గెరిల్లా దళాలకు సాయపడుతుండేవి. కే సముద్రంలో పెద్ద పోరాటమే జరిగింది. పోలీసు స్టేషన్ లో సిబ్బంది గెరిల్లాలతో మూడు రోజులు పోరాడి లొంగిపోయి ఆయుధాలు అప్పగించారు. యూనియన్ మిలటరీ వచ్చి వారిని కాపాడి పార్టీ కార్యకర్తలపై దాడులకు దిగింది. కమ్యూనిస్టుల కోసం గ్రామంలో ఆచూకీ తీశారు. దీంతో చిర్రావూరి సహా పార్టీ కార్యకర్తలందరూ గ్రామస్తుల సహకారంతో తప్పించుకోగలిగారు. పార్టీ ఆదేశాల మేరకు పోలీసులపై కాల్పులు జరపరాదని ఊరుకున్నారు. ప్రాంతీయ దళాన్ని విభజించి చిన్న చిన్న దళాలుగా మార్చారు. గెరిల్లా పోరాటంగా మార్పు జరిగింది. అవి కూడా కొంతకాలం ప్రతిఘటించాయి. అయినా పోలీసులు పెద్ద ఎత్తున దాడులు నిర్వహించారు. చాలా దళాలు దెబ్బతిన్నాయి. ముఖ్యులు చనిపోయారు. ఆ పరిస్థితుల్లో వరంగల్ లో ట్రేడ్ యూనియన్ బాధ్యత వహించాలని చిర్రావూరిని పంపించారు అక్కడ పార్టీకి కార్యకర్తలు ఎవరూ మిగలేదు. రామనాథం జైలు నుంచి విడుదల కాగానే ఆయననూ వరంగల్ పంపారు. ఇద్దరూ కలిసి అక్కడున్న పాత పరిచయాలు పెంచుకోవడానికి ప్రయత్నించారు. హైదరాబాద్ లో ఉన్న ట్రేడ్ యూనియన్ కార్యకర్త రామమోహన్ ను వరంగల్ కమిటీ కార్యదర్శిగా పంపారు. ఆయన జైలు నుండి విడుదలై ఇక్కడికి వచ్చారు. జైల్లో ఉండి వచ్చిన కాంగ్రెస్ వారు ఆయనను గుర్తుపట్టి పోలీసులకు

పట్టించారు. ఆయన చిర్రావూరి తదితరులను పట్టించాడు. అప్పుడు పోలీసులు ఆయనను కాల్చి చంపాలనుకొని ఆ తర్వాత నిర్ణయాన్ని మార్చుకున్నారు. తిరిగి జైలుకు తీసుకువచ్చి తన తల్లితోనూ, భార్యతోనూ చిర్రావూరిని గుర్తింప చేయించారు. భార్యను ఎనిమిది నెలలు, తల్లిని మూడు నెలలు జైల్లో పెట్టారు. ఆయన జైల్లో ఉన్నప్పుడు ఇల్లా, ఇతర ఆస్తులూ జప్తు చేశారు. ఆయన ఇంటిని పోలీసు రాణా చేశారు. మూడేళ్లు కరిన కారాగార శిక్ష విధించారు. కాళ్లకూ, చేతులకూ సంకెళ్లు వేసి క్రూరంగా వ్యవహరించారు. జనరల్ ఎన్నికలు జరిగాయి. జైలు నిర్బంధం కొంత తగ్గింది. అప్పటికే చాలా మంది విడుదల కాగా, చిర్రా వూరి, మంచికంటి రామకిషన్ రావు, తుమ్మా శేషయ్య జైల్లోనే ఉన్నారు. మే దినోత్సవం రోజున జైలు మీద జెండా ఎగురవేసి కారాగార సూపరింటెండెంటునూ, సిఐడీనీ, పోలీసులనూ ఖంగు తినిపించారు. వారు జైల్లో ఉండగానే మున్సిపల్ ఎన్నికలు వచ్చాయి. కొంతమంది కామ్రేడ్స్ జైలుకు వచ్చి చిర్రావూరి సంతకం తీసుకుని ఎన్నికల నామినేషన్ ఫారం పూర్తి చేసి ఇచ్చారు. ఆయన జైల్లో ఉండగానే కౌన్సిలర్ గా ఎన్నికయ్యారు. మున్సిపాలిటీలోని మొత్తం 17 వార్డులకు గాను కమ్యూనిస్టు పార్టీకి 12, ఇండిపెండెంట్లకు నాలుగు, ప్రజాపార్టీకి ఒకటి వచ్చాయి. ప్రభుత్వం రెండు నెలలపాటు చైర్మన్ ఎన్నిక నిర్వహించలేదు. పైగా ఏడుగురిని అప్రజాస్వామికంగా మున్సిపాలిటీకి నామినేట్ చేసింది. వీరుగాక ఎన్నికైన నలుగురు ఇండిపెండెంట్లు, ప్రజాపార్టీ ప్రతినిధి ఒకరిని కలుపుకొంది. ఈ చర్యతో ఇరుపక్షాలకూ చెరిసమానంగా 12 మంది సభ్యులయ్యారు. చైర్మన్ ఎన్నిక సమయంలో ఒకరు కాంగ్రెస్ కు వ్యతిరేకంగా ఓటు వేయడంతో చిర్రావూరి చైర్మన్ గా ఎన్నికయ్యారు తదాదిగా కొద్ది కాలం మినహా ఆయన మూడున్నర దశాబ్దాలపాటు ఖమ్మం మున్సిపల్ చైర్మన్ గా పనిచేశారు. ఇది రాష్ట్ర చరిత్రలోనే ఒక రికార్డు. తెల వారుతుండగానే తెల్లని పంచెకట్టుతో సైకిల్ పై పట్టణ వీధుల్లో తిరుగుతూ చైర్మన్ గా తన దినచర్యను ప్రారంభించేవారు చిర్రావూరి. చైర్మన్ గా సుదీర్ఘ పాలనలో ఆయన క్రమశిక్షణ, అంకితభావంతో ప్రజలకు సేవచేశారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చీలిక అనంతరం సిపిఎంవైపుకు వచ్చిన ఆయన దీర్ఘకాలం జిల్లా కార్యదర్శిగా కూడా పనిచేశారు. 94 ఏళ్ల వయసులో ఆయన ఇటీవలనే కన్నుమూశారు. నమ్మిన సిద్ధాంతం కోసం అంతిమ శ్వాస విడిచే వరకూ ఆయన కమ్యూనిస్టుగా కొనసాగారు.

శ్రామికవర్గ విముక్తితోనే మహిళా విముక్తి

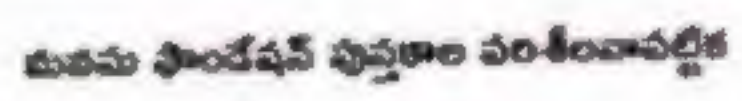
క్లారా జెట్కిన్

.....చౌకగా లభించే శ్రమశక్తి కోసం పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ జరిపే అన్వేషణ, దోపిడీల ఫలితంగానే మహిళా సమస్య అనేది సృష్టించబడింది. ఈ కారణం చేతనే శ్రామిక మహిళ మన కాలంలోని ఆర్థిక చట్రంలో ఇరుక్కుపోయింది. దీని వల్లనే ఆమె కార్ఖానాల్లోకి, యంత్రాలవద్దకూ తరమబడింది. వేణ్ణీళ్లకు చన్నీళ్ల మాదిరిగా తన భర్త సంపాదనకు తోడ్పడాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఆమె ఆర్థిక జీవనంలోకి ప్రవేశిస్తోంది. కాని పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానం ఆమెను అమె భర్తకు అసమాన పోటీదారుగా మార్చివేస్తోంది. ఆమె తన కుటుంబానికి సౌభాగ్యం తేవాలనుకుంటోంది. కాని దానికి బదులుగా ఆమె కుటుంబం మరింత బాధలో కూరుకుపోతోంది. తన పిల్లలకు మరింత ఆనందకరమైన, సుఖవంతమైన జీవనం ప్రసాదించాలనుకుని శ్రామికమహిళ తను కూడా ఉద్యోగానికి వెళుతోంది. కాని దానికి బదులుగా ఆమె వారి నుండి దాదాపు పూర్తిగా దూరమైపోతోంది. ఒక శ్రామిక వ్యక్తిగా ఆమె పురుషునితో సమానంగా పనిచేస్తోంది. యంత్రం ప్రవేశించినాక కండర శక్తికి ప్రాధాన్యత లేకుండా పోయింది కనుక పనిలో పురుషునితో సమానంగా మహిళ కూడా ఫలితాలు సాధిస్తోంది. ఇలాంటి స్థితిలో మహిళలు తక్కువ వేతనాలకు దొరుకుతారు గనుక, పైగా పెట్టుబడిదారీ దోపిడీకి ఎప్పుడో మరీ విసిగివేసారిపోతేగాని సాధారణంగా ఎదురుతిరగకుండా అణిగిమణిగి ఉంటారుగనుక పెట్టుబడిదారులు పరిశ్రమల్లో రానురాను మరింత ఎక్కువగా మహిళలను శ్రామికులుగా తీసుకుంటున్నారు. వీటన్నిటి ఫలితంగా, శ్రామిక మహిళ స్వాతంత్ర్యం పొందింది. కాని దానికి ఆమె చెల్లించిన మూల్యం మాత్రం చాలా ఎక్కువ, ఇప్పటికిప్పుడు దాని వల్ల ఆమెకు లభించిన ప్రయోజనం చాలా తక్కువ. ఒకప్పుడు కుటుంబంలో భార్యను అదుపులో ఉంచడానికి ఆమె భర్త కొరడాతో కొట్టేవాడైతే, ఇప్పుడు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ఆమెను అదుపులో పెట్టడానికి నిత్యం తేళ్ళుజెరులతో కుట్టిస్తోంది. గతంలో భార్యపై భర్త అధికారం చెలాయించడం అనేది వారి వ్యక్తిగత సంబంధాల ద్వారా జరిగేది. అయితే కార్మికులకూ యజమానికి మధ్య ఇప్పుడు డబ్బు సంబంధాలు మినహా మరేమీ లేవు. శ్రామిక మహిళ ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యమైతే పొందింది, గాని ఒక మనిషిగా గాని, ఒక మహిళగా గాని లేక ఒక భార్యగా గాని ఆమెకు తన స్వంత వ్యక్తిత్వం అభివృద్ధిచేసుకునే అవకాశం మాత్రం లేకుండా పోయింది. ఒక భార్యగా, ఒక తల్లిగా ఆమెకు మిగిలింది పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తినగా వదిలేసిన అన్నం మెతుకులు మాత్రమే.

అందువల్ల శ్రామిక మహిళ విముక్తి పోరాటం అనేది బూర్జువా మహిళలు తమ పురుషులకు వ్యతిరేకంగా చేసే పోరాటం లాంటిది కాదు. దానికి మారుగా, ఆమె తన వర్గానికి చెందిన పురుషులతో కలిసి మొత్తం పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి వ్యతిరేకంగా ఉమ్మడి పోరాటం చేయాలి. మార్కెట్లోని సేచ్చాయుత పోటీలో పాల్గొనేందుకు తనకు ఎదురైన అడ్డంకులను ఛేదించేందుకుగాను ఆమె తన వర్గానికి చెందిన పురుషులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాల్సి అవసరం లేదు. పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ అవసరాలూ, ఆధునిక ఉత్పత్తి సాధనాల అభివృద్ధి ఆమెను అటువంటి పోరాటం చేయనవసరం లేకుండా చేస్తాయి. దానికి మారుగా, శ్రామిక మహిళలపై దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా కొత్త అవరోధాలు సృష్టించాల్సిన అవసరం ఏర్పడుతుంది. ఒక భార్యగా, ఒక తల్లిగా ఆమె హక్కులను పునరుద్ధరించాలి, శాశ్వతంగా రక్షించాలి. పురుషులతో స్వేచ్ఛగా పోటీ పడటం కాదు; శ్రామికుల రాజకీయ పరిపాలనే ఆమె తుది లక్ష్యం కావాలి. శ్రామిక మహిళలు తన వర్గ పురుషులతో కలిసి పెట్టుబడిదారీ సమాజానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి. నిజమే, శ్రామిక మహిళ కూడా బూర్జువా మహిళా ఉద్యమ డిమాండ్లను అంగీకరిస్తుంది, కాని ఈ డిమాండ్లు నెరవేర్చుకోదానికి జరిగే ఉద్యమాన్ని మొత్తం శ్రామిక వర్గంతో కలిసి జరిపే పోరాటంలో ఒక సాధనంగా ఆమె పరిగణిస్తుంది.....

(1896లో బెర్లిన్లో జరిగిన జర్మన్ సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ, గోథా మహాసభలో క్లారా జెట్కిన్ చేసిన ప్రసంగం నుండి)

పుస్తకం పంపు	KRSA102M112
పుస్తకం పేరు	మార్క్స్మి
తేదీ	23 February 2025
మొదటి అధ్యాయం	45
రెండవ అధ్యాయం	45
మొత్తం పేజీలు	32
పెద్ద పైకా పేజీలు	46
భాగం పేజీలు	46
లేవ్ పేజీలు	46
తయారు చేసినది	SARANYA
పేజీలు విడిచినవి	HEMA
పూర్వ పేజీలు	
పరిశీలించినవి	
పూర్వ పేజీలు	
పరిశీలించినవి	
పరిశీలించినవి	